

GUVERNUL ROMANIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ PRIVIND INSTITUȚIILE DE CREDIT ȘI ADECVAREA CAPITALULUI

Având în vedere ca transpunerea și implementarea în legislația națională a Directivei nr.2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit și a Directivei nr.2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind adecvarea capitalului firmelor de investiții și instituțiilor de credit, trebuie realizată până la finele anului 2006, termen stabilit în cadrul negocierilor în vederea aderării, astfel încât să poată fi realizată și procedura de pre-notificare la Comisia Europeană a întregului cadru legislativ adoptat,

În temeiul art.115, alin(4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta Ordonanță de urgență.

PARTEA I DISPOZIȚII COMUNE APLICABILE INSTITUȚIILOR DE CREDIT

TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul I Domeniul de aplicare și definiții

Secțiunea 1 **Domeniul de aplicare**

Art.1 – (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează condițiile de acces la activitatea bancară și de desfășurare a acesteia pe teritoriul României, supravegherea prudențială a instituțiilor

de credit și a societăților de servicii de investiții financiare și supravegherea sistemelor de plăți și a sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv sucursalelor din străinătate ale acestora și instituțiilor de credit din alte state membre, respectiv din state terțe, în ceea ce privește activitatea acestora desfășurată în România.

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică societăților de servicii de investiții financiare și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții, potrivit prevederilor Capitolului X din Titlul III, Partea I.

(4) Prevederile Titlului VI, Partea a II-a se aplică sistemelor de plăți, sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, participanților la aceste sisteme și administratorilor sistemelor și ai serviciilor de infrastructură utilizate în cadrul acestor sisteme.

(5) Nu intră sub incidența prezentei ordonanțe de urgență băncile centrale din statele membre. Alte instituții permanent excluse de la aplicarea Directivei nr.2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177/30.06.2006, prevăzute la art.2 al acestei Directive, nu beneficiază de regimul instituțiilor de credit din alte state membre instituit potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Pentru scopurile dispozițiilor cuprinse în Capitolul II din Titlul III, Partea I, aceste instituții, cu excepția băncilor centrale din statele membre, sunt considerate instituții financiare.

Art.2 - În scopul realizării supravegherii prudențiale a instituțiilor de credit, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și altor categorii de persoane, după cum urmează:

a) Capitolul 6 din Titlul III, Partea I se aplică societăților financiare holding și societăților holding cu activitate mixtă;

b) art.54 - 58 se aplică instituțiilor financiare cu sediul în alte statele membre, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.54;

c) art.89 - 90 se aplică instituțiilor financiare cu sediul în România, care îndeplinesc condițiile prevăzute la art.89;

d) Capitolul 11 din Titlul III, Partea I se aplică creditorilor financiari ai instituției de credit și potrivit art.197 auditorilor financiar ai societăților financiare holding.

Art.3 - Instituțiile de credit persoane juridice române, se pot constitui și funcționa, cu respectarea dispozițiilor generale aplicabile instituțiilor de credit și a cerințelor specifice prevăzute în Partea a II-a a prezentei ordonanțe de urgență, în una din următoarele categorii:

- a) bănci;
- b) organizații cooperatiste de credit
- c) bănci de economisire și creditare în domeniul locativ;
- d) bănci de credit ipotecar;
- e) instituții emitente de monedă electronică.

Art.4 – (1) Banca Națională a României este autoritatea competentă cu privire la reglementarea, autorizarea și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit.

(2) În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Banca Națională a României poate colecta și procesa orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal.

Art.5 – (1) Se interzice oricărei persoane fizice, juridice sau entitate fără personalitate juridică, ce nu este instituție de credit, să se angajeze într-o activitate de atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public, într-o activitate de emisie de monedă electronică ori într-o activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora

(2) Interdicția prevăzută la alin.(1) nu se aplică în cazul atragerii de depozite sau alte fonduri rambursabile:

a) de către un stat membru ori de către administrațiile regionale sau autoritățile administrației publice locale ale unui stat membru;

b) de către organisme publice internaționale la care participă unul sau mai multe state membre;

c) în cazurile ex-ces prevăzute de legislația românească sau de legislația națională a altui stat membru ori de legislația comunitară, cu condiția ca aceste activități să fie reglementate și supravegheate corespunzător, în scopul protejării depozitenților și investitorilor.

(3) În aplicarea dispozițiilor alin.(1) și (2), o emisiune de obligațiuni sau alte instrumente financiare similare este considerată atragere de fonduri rambursabile de la public dacă este îndeplinit cel puțin una din următoarele condiții:

a) emisiunea este emisă exclusiv sau principală de emitentul;

b) emitentul desfășoară cu ritm profesional activitate de acordare de credite sau una ori mai multe din activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit. c) – f).

(4) Dispozițiile alin.(3) nu sunt aplicabile în cazul în care emisiunea se adresează exclusiv investitorilor calificați, în înțelesul legislației privind piața de capital.

(5) Banca Națională a României este abilitată să determine dacă o activitate reprezintă ori nu atragere de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public, activitate bancară, activitate de emitere de monedă electronică ori activitate de atragere și/sau gestionare de sume de bani provenite din contribuțiile membrilor unor grupuri de persoane constituite în vederea acumulării de fonduri colective și acordării de credite/împrumuturi din fondurile astfel acumulate pentru achiziționarea de bunuri și/sau servicii de către membrii acestora. Determinarea naturii activității, exprimată de Banca Națională a României este obligatorie pentru părțile interesate.

Art.6 – (1) Se interzice oricărei persoane, alta decât o instituție de credit autorizată, să utilizeze denumirea de „bancă” sau *”organizație cooperatistă de credit”, ”cooperativă de credit”, ”casa centrală a cooperativelor de credit”, „bancă cooperatistă”, „bancă centrală cooperatistă”, ”bancă ipotecară/bancă de credit ipotecar”, ”bancă de economisire și creditare în domeniul locativ”, ”instituție emitentă de monedă electronică”* sau derivate ori traduceri ale acestor denumiri, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege sau printr-un acord internațional, sau când, din contextul în care este utilizată denumirea respectivă rezultă neîndoiește că nu este vorba despre desfășurarea unei activități bancare.

(2) Insignele unei instituții de credit care funcționează în România pot utiliza în denumirea acestora inițialele, sigla, emblema, denumirea ori alte elemente de identificare ale instituției de credit-mamă.

Secțiunea a 2-a

Definiții

Art.7 – (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *activitate bancară* - atragerea de depozite sau alte fonduri rambursabile de la public și acordarea de credite în cont propriu;

2. *autoritate competentă* - autoritatea națională împuternicită prin lege sau alte reglementări să supravegheze prudențial instituțiile de credit;

3. *autorizație* - un act emis indiferent sub ce formă de către autoritatea competentă, care dă dreptul de a desfășura activități specifice unei instituții de credit;

4. *control* - relația dintre o societate-mamă și o filială a acesteia, așa cum este prevăzută la pct.19 sau o relație similară dintre o persoană fizică sau juridică și o entitate;

5. *filială* – o entitate aflată în relație cu o societate-mamă, în una din situațiile prevăzute la pct.19;

6. *firmă de investiții* – orice persoană juridică a cărei activitate o constituie prestarea unuia sau a mai multor servicii de investiții financiare către terți și/sau desfășurarea uneia sau mai multor activități de investiții pe baze profesionale;

7. *firmă de investiții-mamă la nivelul unui stat membru* – o firmă de investiții autorizată într-un stat membru, care are ca filială o instituție de credit, o firmă de investiții sau o altă instituție financiară ori care deține o participație într-o astfel de entitate, și care nu este ea însăși o filială a unei alte instituții de credit sau firme de investiții, autorizate în același stat membru, sau o filială a unei societăți financiare holding înființate în același stat membru;

8. *firmă de investiții-mamă la nivelul României* -- o societate de servicii de investiții financiare, în înțelesul Legii nr.297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, care corespunde definiției de la pct.7;

9. *firmă de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene* – o firmă de investiții-mamă la nivelul unui stat membru, care nu este filială unei instituții de credit sau a altei firme de investiții, autorizate în oricare dintre statele membre, sau o filială a unei societăți financiare holding înființate în oricare dintre statele membre;

10. *instituție de credit* înseamnă:

a) o entitate a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu;

b) o entitate, alta decât cea prevăzută la lit.a), care emite mijloace de plată în formă de monedă electronică, denumită în continuare instituție emitentă de monedă electronică;

11. *instituție de credit-mamă la nivelul unui stat membru* – o instituție de credit autorizată într-un stat membru, care are ca filială o instituție de credit sau o instituție financiară sau care deține o participație într-o astfel de entitate, și care nu este ea însăși o filială a unei alte instituții de credit autorizate în același stat membru sau o filială a unei societăți financiare holding înființate în același stat membru;

12. *instituție de credit-mamă la nivelul României* – o instituție de credit autorizată în România, care corespunde definiției de la pct.11.

13. *instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene* – o instituție de credit-mamă la nivelul unui stat membru, care nu este o filială a unei instituții de credit autorizate în oricare dintre

statele membre sau o filială a unei societăți financiare holding înființate în oricare dintre statele membre;

14. instituție financiară – o entitate, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații în alte entități sau în desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit.b) – l);

15. legături strânse – situația în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate între ele în oricare dintre următoarele modalități:

a) printr-o participație reprezentând deținerea, directă sau prin intermediul controlului, a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități;

b) prin control;

c) prin faptul că ambele sau toate aceste persoane sunt legate în mod durabil de una și aceeași terță persoană prin control.

16. monedă electronică – valoare monetară reprezentând o creanță asupra emitentului, care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) este stocată pe un suport electronic;

b) este emisă în schimbul primirii de fonduri a căror valoare nu poate fi mai mică decât valoarea monetară emisă;

c) este acceptată ca mijloc de plată și de alte entități decât emitentul;

17. participație calificată – o participație directă sau indirectă într-o entitate, care reprezintă 10% sau mai mult din capitalul ori din drepturile de vot ale entității sau care face posibilă exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării entității respective;

18. public - orice persoană fizică, persoană juridică sau entitate fără personalitate juridică, ce nu are cunoștințele și experiența necesare pentru evaluarea riscului de nerambursare a plasamentelor efectuate. Nu intră în această categorie: statul, autoritățile administrației publice centrale, regionale și locale, agențiile guvernamentale, băncile centrale, instituțiile de credit, instituțiile financiare, alte instituții similare și orice altă persoană considerată investitor calificat, în înțelesul legislației privind piața de capital;

19. societate-mama – o entitate care se află în oricare din următoarele situații:

a) are majoritatea drepturilor de vot într-o altă entitate (o filială);

b) are dreptul de a numi sau de a înlocui majoritatea membrilor organelor de conducere, administrare sau de supraveghere ale altei entități (o filială) și este în același timp acționar/asociat sau membru al acelei entități;

c) are dreptul de a exercita o influență dominantă asupra unei entități (o filială) al cărei acționar/asociat sau membru este, în virtutea unui contract încheiat cu acea entitate sau a unor

prevederi din actul constitutiv al entității, în cazul în care legislația aplicabilă filialei îi permite acestuia să fie supusă unor astfel de contracte sau prevederi;

d) este acționar/asociat sau membru al unei entități și majoritatea membrilor organelor de conducere, administrare sau de supraveghere ale acelei filiale, aflați în funcție în exercițiul financiar în curs, în exercițiul financiar anterior și până la data la care sunt întocmite situațiile financiare anuale consolidate, au fost numiți numai ca rezultat al exercitării drepturilor sale de vot; această prevedere nu se aplică în situația în care o altă entitate are față de filială drepturile prevăzute la lit. a), b) sau c);

e) este acționar/asociat sau membru al unei entități și controlează singură, în baza unui acord încheiat cu alți acționari/asociați sau membri ai acelei entități (o filială), majoritatea drepturilor de vot în acea filială;

f) are dreptul de a exercita sau exercită în fapt o influență dominantă sau un control asupra altei entități (o filială);

g) societatea-mamă împreună cu o altă entitate (o filială) sunt conduse pe o bază unică de către societatea-mamă;

20. societate de administrare a investițiilor – o societate de administrare a investițiilor în sensul Legii nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și o societate de administrare a investițiilor dintr-un stat terț, care ar necesita o autorizație în conformitate cu prevederile Legii nr.297/2004, dacă ar avea sediul principal pe teritoriul României;

21. societate financiară holding – o instituție financiară ale cărei filiale sunt fie exclusiv, fie în principal, instituții de credit ori instituții financiare, iar cel puțin una dintre filiale este instituție de credit, și fără a se lua în considerare calitatea sa de societate financiară holding mixtă în înțelesul Ordonanței de urgență nr. 98/2006 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a societăților de asigurare, a societăților de reasigurare, a societăților de servicii de investiții financiare și a societăților de administrare a investițiilor dintr-un conglomerat financiar;

22. societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene – o societate financiară holding-mamă la nivelul unui stat membru care nu este o filială a unei instituții de credit autorizate în oricare dintre statele membre sau o filială a unei societăți financiare holding înființate în oricare dintre statele membre;

23. societate financiară holding-mamă la nivelul unui stat membru – o societate financiară holding înființată într-un stat membru, care nu este ea însăși o filială a unei instituții de credit autorizate în același stat membru sau o filială a unei societăți financiare holding înființate în același stat membru;

24. *societate financiară holding-mamă la nivelul României* – o societate financiară holding înființată în România, care corespunde definiției prevăzute la pct.23;

25. *societate holding cu activitate mixtă* – o societate-mamă, alta decât o societate financiară holding, o instituție de credit sau o societate financiară holding mixtă în înțelesul Ordonanței de urgență nr.98/2006, ale cărei filiale includ cel puțin o instituție de credit;

26. *societate prestatoare de servicii auxiliare* – o entitate a cărei activitate principală constă în deținerea sau administrarea de bunuri imobile, în furnizarea de servicii de procesare de date sau orice altă activitate similară, care este auxiliară activității principale a uneia sau mai multor instituții de credit;

27. *stat membru* – orice stat membru al Uniunii Europene, precum și un stat aparținând Spațiului Economic European;

28. *stat membru de origine* – statul membru în care instituția de credit a fost autorizată;

29. *stat membru gazdă* – statul membru în care instituția de credit are deschisă o sucursală sau în care prestează servicii în mod direct;

30. *stat terț* – orice stat care nu este stat membru;

31. *sucursală* – orice unitate operațională dependentă din punct de vedere juridic de o instituție de credit sau de o instituție financiară, care efectuează în mod direct toate sau unele dintre activitățile acesteia.

(2) În scopul aplicării dispozițiilor cuprinse în Capitolul II al Titlului III, Partea I, termenii de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *filială* – o entitate care este o filială în sensul prevederilor de la alin.(1) pct.19 lit.a) – e), precum și orice entitate asupra căreia, în opinia autorității competente, o societate-mamă exercită efectiv o influență dominantă;

b) *societate-mamă* – o societate-mamă în sensul prevederilor de la alin.(1) pct.19 lit.a) – e), precum și orice entitate care, în opinia autorității competente, exercită efectiv o influență dominantă asupra altei entități.

(3) În scopul aplicării dispozițiilor cuprinse în Titlul III, Partea I, *participație* înseamnă deținerea unor drepturi în capitalul unei entități, reprezentate sau nu prin titluri, care, prin crearea unei legături durabile cu acea entitate, sunt destinate să contribuie la activitățile acesteia. De asemenea, deținerea, în mod direct sau indirect, a 20% sau mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități.

(4) În scopul aplicării dispozițiilor alin.(1) pct.5 și alin.(2) lit.a), toate filialele unei societăți-mamă, care la rândul său este o filială a altei societăți-mamă, sunt considerate filiale ale celei din urmă.

Art.8 – (1) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art.7 alin.(1) pct.19 lit.a), b) și d), drepturile de vot și drepturile de numire sau de revocare din funcție deținute de orice filială a societății-mamă, precum și de persoane care acționează în nume propriu, dar pe contul societății-mamă sau al unei filiale a acesteia, se adăugă drepturilor deținute de societatea-mamă.

(2) Din drepturile prevăzute la alin.(1) se exclud următoarele drepturi de vot:

a) drepturile deținute în numele unei persoane, alta decât societatea-mamă sau o filială a acesteia;

b) drepturile aferente titlurilor de capital deținute în garanție, cu condiția ca drepturile respective să fie exercitate în conformitate cu instrucțiunile primite, sau ca deținerea titlurilor să reprezinte pentru persoana care le deține o operațiune curentă în cadrul activității sale de creditare, cu condiția ca drepturile de vot să fie exercitate în interesul persoanei care furnizează garanția.

(3) În vederea determinării situațiilor în care o entitate este societate-mamă potrivit prevederilor art.7 pct.19 lit.a) și d), din totalul drepturilor de vot aferente titlurilor de capital deținute de acționarii/asociații sau membrii într-o filială se exclud drepturile de vot deținute de filiala însăși, de o filială a acesteia sau de o persoană care acționează în nume propriu, dar pe contul acestor filiale.

Art.9 – (1) În aplicarea dispozițiilor art.15 și a celor cuprinse în Secțiunea 2.2 a Capitolului II din prezentul titlu, persoana care deține o participație calificată este considerată orice persoană fizică sau juridică sau grupul de persoane fizice și/sau juridice care acționează în mod concertat pentru dobândirea participației calificate și/sau pentru înfăptuirea unei politici comune față de instituția de credit.

(2) Fără a se aduce atingere obligațiilor care revin, potrivit dispozițiilor la care se face referire la alin.(1), persoanelor care, acționând în mod individual sau în mod concertat, intenționează să dobândească o participație calificată la o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României poate determina că un grup de persoane acționează în mod concertat când în considerare circumstanțele specifice fiecărui caz în parte.

Capitolul II

Cerințe minime de acces și de desfășurare a activității

Secțiunea 1

Cerințe minime de acces la activitate

1.1 Necesitatea obținerii unei autorizații și condiții minime de autorizare

Art.10 – (1) În vederea desfășurării activității în România, fiecare instituție de credit trebuie să dispună de o autorizație potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Fără a se aduce atingere dispozițiilor din prezenta secțiune, Banca Națională a României stabilește prin reglementări și notifică Comisiei Europene condițiile în care poate acorda autorizație și documentația care trebuie să însoțească cererea pentru obținerea autorizației.

Art.11 – Banca Națională a României nu poate acorda autorizație unei instituții de credit, dacă aceasta nu dispune de fonduri proprii distincte sau de un nivel al capitalului inițial cel puțin egal cu nivelul minim stabilit prin reglementări, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Art.12 – (1) La constituirea unei instituții de credit, persoană juridică română, capitalul inițial este reprezentat de capitalul social, cu excepția cazurilor în care instituția de credit care se constituie este rezultată dintr-un proces de reorganizare prin fuziune sau divizare.

(2) Capitalul social al unei instituții de credit, persoană juridică română, trebuie vărsat integral și în numerar la momentul subscrierii, inclusiv în cazul majorării acestuia, aporturile în natură nefiind permise. Acțiunile/părțile sociale ale unei instituții de credit, persoană juridică română, pot fi numai nominative. În actele lor constitutive, instituțiile de credit, persoane juridice române, nu vor putea stabili excepții de la principiul potrivit căruia o acțiune dă dreptul la un singur vot.

(3) La constituire, aporturile la capitalul social trebuie să fie vărsate într-un cont deschis la o instituție de credit. Acest cont este blocat până la înmatricularea instituției de credit, persoană juridică română, în registrul comerțului.

Art.13 – (1) Conducerea operativă a activității unei instituții de credit trebuie să fie asigurată de cel puțin două persoane.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) trebuie să aibă reputație și experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate.

Art.14 – (1) Sediul social și, după caz, sediul real, al instituției de credit, persoană juridică română, trebuie să fie situate pe teritoriul României. Sediul real reprezintă locația în care se situează centrul de conducere și de gestiune a activității statutare, în cazul în care acesta nu este situat la sediul social.

(2) Instituția de credit trebuie să desfășoare efectiv și cu preponderență pe teritoriul României activitatea pentru care a fost autorizată.

Art.15 – (1) În vederea autorizării unei instituții de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României trebuie să fie informată cu privire la identitatea acționarilor sau a membrilor, persoane fizice sau juridice, care urmează să dețină direct sau indirect participații calificate la instituția de credit, și cu privire la valoarea acestor participații. Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă este încredințată că, din perspectiva necesității asigurării unui management prudent și sănătos al instituției de credit, calitatea persoanelor respective este adecvată.

(2) Dacă între instituția de credit, persoană juridică română, și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de credit are legături strânse sau dificultățile în aplicarea dispozițiilor sau măsurilor respective nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art.16 – La determinarea unei participații calificate în sensul art.15 alin.(1), pentru calculul drepturilor de vot ale unei persoane se iau în considerare următoarele:

- a) drepturile de vot deținute de alte persoane sau entități în nume propriu, dar pe contul persoanei respective;
- b) drepturile de vot deținute de o entitate care se află sub controlul persoanei respective;
- c) drepturile de vot deținute de un terț cu care persoana respectivă a încheiat un acord scris, prin care acestea se obligă să acționeze în mod concertat, astfel încât prin exercitarea drepturilor de vot pe care le deține să realizeze o politică comună cu caracter de continuitate cu privire la managementul entității în care dețin aceste drepturi de vot;
- d) drepturile de vot deținute de un terț în baza unui acord scris încheiat cu persoana respectivă sau cu o entitate aflată sub controlul acestei persoane, prin care se prevede transferul temporar al drepturilor de vot către terț, în schimbul unei contraprestații;
- e) drepturile de vot aferente acțiunilor date în gaj ale persoanei respective; fac excepție situațiile în care persoana în favoarea căreia au fost gajate acțiunile deține drepturile de vot și își

declară intenția de a le exercita, caz în care drepturile de vot se consideră ca aparținând persoanei în favoarea căreia acțiunile au fost gajate;

f) drepturile de vot aferente acțiunilor asupra cărora persoana respectivă are un drept de uzufruct;

g) drepturile de vot pe care persoana respectivă sau una dintre celelalte persoane sau entități prevăzute la lit.a) – f) este îndreptățită să le dobândească din inițiativa sa în baza unui acord formal;

h) drepturile de vot aferente acțiunilor depozitate la persoana respectivă, pe care aceasta le poate exercita în mod discreționar, în absența unor instrucțiuni specifice din partea titularului acestor acțiuni.

Art.17 – Orice cerere de autorizare a unei instituții de credit trebuie să fie însoțită de un plan de activitate, care să cuprindă cel puțin tipurile de activități propuse a fi desfășurate și structura organizatorică a instituției de credit, și din care să rezulte capacitatea acesteia de a-și realiza obiectivele propuse în condiții compatibile cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, prin adecvarea cadrului de conducere, a procedurilor, a mecanismelor interne și a structurii capitalului la tipul, volumul și complexitatea activităților pe care își propune să le desfășoare.

1.2 Activitățile permise instituțiilor de credit

Art.18 -- (1) Instituțiile de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități:

a) atragere de depozite și de alte fonduri rambursabile;

b) acordare de credite, incluzând printre altele: credite de consum, credite ipotecare, factoring cu sau fără regres, finanțarea tranzacțiilor comerciale, inclusiv forfetare;

c) leasing financiar;

d) operațiuni de plăți;

e) emitere și administrare de mijloace de plată, cum ar fi: cărți de credit, cecuri, de călătorie și alte asemenea, inclusiv emitere de monedă electronică;

f) emitere de garanții și asumare de angajamente;

g) tranzacționare în cont propriu și/sau pe contul clienților, în condițiile legii, cu:

1. instrumente ale pieței monetare, cum ar fi: treasuri, cambii, bilete la ordin, certificate de depozit;

2. valută;

3. contracte *futures* și *options* financiare;

4. instrumente având la bază cursul de schimb și rata dobânzii;

5. valori mobiliare și alte instrumente financiare transferabile;

h) participare la emisiunea de valori mobiliare și alte instrumente financiare, prin subscrierea și plasamentul acestora ori prin plasament și prestarea de servicii legate de astfel de emisiuni;

i) servicii de consultanță cu privire la structura capitalului, strategia de afaceri și alte aspecte legate de afaceri comerciale, servicii legate de fuziuni și achiziții și prestarea altor servicii de consultanță;

j) administrare de portofolii și consultanță legată de aceasta;

k) custodie și administrare de instrumente financiare;

l) intermediere pe piața interbancară;

m) prestare de servicii privind furnizarea de date și referințe în domeniul creditării;

n) închiriere de casete de siguranță;

o) operațiuni cu metale și pietre prețioase și obiecte confecționate din acestea;

p) dobândirea de participații la capitalul altor entități;

r) orice alte activități sau servicii, în măsura în care acestea se circumscriu domeniului financiar, cu respectarea prevederilor legale speciale care reglementează respectivele activități, dacă este cazul.

(2) Sfera activităților prevăzute la alin.(1) lit.g) - k) acoperă toate serviciile de investiții financiare prevăzute de Legea nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, atunci când acestea au ca obiect instrumentele financiare prevăzute în legea respectivă.

(3) Dispozițiile alin.(1) se interpretează și se aplică astfel încât activitățile enumerate la alin.(1) să acopere orice operațiuni, tranzacții, produse și servicii care se înscriu în sfera acestor activități sau pot fi asimilate acestora, inclusiv serviciile auxiliare acestor activități.

(4) Activitățile care, potrivit unor legi speciale, sunt supuse unor autorizări, aprobări sau avize specifice, pot fi desfășurate de instituția de credit numai după obținerea acestora.

Art.19 – (1) Activitatea de acordare de credite ipotecare finanțată prin emisiune de obligațiuni ipotecare poate fi desfășurată cu respectarea legislației speciale în materie

(2) Activitatea de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ poate fi desfășurată cu respectarea dispozițiilor cuprinse în Titlul III al Partii a II-a.

Art.20 – (1) Instituțiile de credit pot desfășura și alte activități, permise potrivit autorizației acordate de Banca Națională a României, după cum urmează:

a) operațiuni ne-financiare în mandat sau de comision, în special pe contul altor entități din cadrul grupului din care face parte instituția de credit;

b) operațiuni de administrare a patrimoniului constând din bunuri mobile și/sau imobile aflate în proprietatea acestora, dar neafectate desfășurării activităților financiare;

c) prestarea de servicii clienței proprii care, deși nu sunt conexe activității desfășurate, reprezintă o prelungire a operațiunilor bancare.

(2) Activitățile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie compatibile cu cerințele activității bancare, în special cu cele referitoare la menținerea bunei reputații a instituției de credit și protejarea intereselor deponenților.

(3) Nivelul total al veniturilor obținute din activitățile prevăzute la alin.(1), nu poate depăși 10% din veniturile obținute de o instituție de credit din activitățile prevăzute la art.18 .

Art.21 – Instituțiile de credit se pot angaja în operațiuni cu bunuri mobile și imobile numai dacă:

a) operațiunile sunt necesare desfășurării în condiții adecvate a activităților pentru care instituția de credit a fost autorizată, și în măsura în care bunurile respective sunt necesare în acest scop;

b) operațiunile au ca obiect bunuri mobile și imobile destinate perfecționării pregătirii profesionale a salariaților, organizării unor spații de odihnă și recreare sau asigurării de locuințe pentru salariați și familiile acestora;

c) operațiunile au ca obiect bunuri mobile și imobile dobândite în urma executării creanțelor, cu respectarea, în privința operațiunilor de închiriere a unor asemenea bunuri, a prevederilor art.20 alin.(2) și (3).

Art.22 – (1) Instituțiile de credit nu pot desfășura alte activități în afara celor permise potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Instituțiile de credit nu se pot angaja în operațiuni cum ar fi:

a) gajarea propriilor acțiuni pe contul datoriilor băncii;

b) acordarea de credite garantate cu acțiuni, alte titluri de capital sau cu obligațiuni emise de instituția de credit însăși sau de o altă entitate aparținând grupului din care face parte instituția de credit;

c) atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile, titluri sau alte valori, de la public, când instituția de credit se află în stare de insolvență.

Secțiunea a 2-a

Condiții minime de desfășurare a activității

2.1 Cerințe de capital și de administrare a riscului

Art.23 – (1) Fondurile proprii ale unei instituții de credit nu trebuie să scadă sub nivelul minim al capitalului inițial prevăzut pentru autorizare.

(2) Dacă nivelul fondurilor proprii se reduce sub nivelul minim prevăzut la alin.(1), Banca Națională a României poate, dacă circumstanțele o justifică, să acorde instituției de credit o perioadă limitată în care aceasta fie să remedieze această situație, fie să-și înceteze activitatea.

Art.24 – (1) Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de un cadru formal de administrare a activității riguros conceput, care să includă o structură organizatorică clară cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, de procese eficiente de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care este sau ar putea fi expusă și de mecanisme adecvate de control intern, care să includă proceduri administrative și contabile riguroase.

(2) Cadru! de administrare, procesele și mecanismele prevăzute la alin.(1) trebuie să fie cuprinzătoare și adaptate la natura, extinderea și complexitatea activității desfășurate de instituția de credit. Criteriile tehnice care trebuie avute în vedere se stabilesc prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență. Mecanismele de control intern trebuie să asigure cel puțin organizarea funcțiilor de control al riscurilor, de asigurare a conformității și de audit intern.

2.2 Acționariat

Art.25 – (1) Orice persoană care intenționează să dobândească, direct sau indirect, o participație calificată într-o instituție de credit, persoană juridică română, trebuie să notifice în prealabil această intenție Băncii Naționale a României, informând asupra nivelului participației calificate pe care dorește să o dobândească.

(2) Orice persoană care intenționează să-și majoreze participația calificată, astfel încât aceasta să atingă sau să depășească nivelurile de 20%, 33% ori de 50% din capitalul social sau din drepturile de vot ale unei instituții de credit, persoană juridică română, ori astfel încât instituția de credit să devină o filială a sa, trebuie să notifice această intenție Băncii Naționale a României.

(3) Procedura de notificare și documentația corespunzătoare se stabilesc de Banca Națională a României prin reglementări. În termen de cel mult 3 luni de la primirea notificării prevăzute la alin.(1) sau, după caz, la alin.(2), Banca Națională a României evaluează intenția de dobândire a participației calificate și se poate opune acesteia dacă nu este încredințată că persoanele respective au calitatea adecvată, având în vedere necesitatea asigurării unei administrări prudente și sănătoase a instituției de credit. Dacă Banca Națională a României nu se opune intenției, poate stabili un termen maxim în care această intenție să se concretizeze.

(4) Evaluarea intenției de dobândire a participației calificate sau de majorare a acesteia face subiectul consultărilor prealabile prevăzute la art.37, dacă, în urma dobândirii participației calificate, instituția de credit, persoană juridică română, ar deveni o filială a persoanei care intenționează să o dobândească sau ar fi controlată de această persoană și dacă persoana respectivă este:

- a) o instituție de credit autorizată într-un alt stat membru sau o societate de asigurare ori o firmă de investiții autorizată în România sau într-un alt stat membru;
- b) societatea-mamă a unei instituții de credit autorizate într-un alt stat membru sau a unei societăți de asigurare ori a unei firme de investiții autorizate în România sau într-un alt stat membru;
- c) o persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit autorizată într-un alt stat membru sau o societate de asigurare ori o firmă de investiții autorizată în România sau într-un alt stat membru

Art.26 – (1) Banca Nationala a Romaniei are competența de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de calitatea persoanelor care intenționează să dobândească participații calificate într-o instituție de credit, persoană juridică română, și de a decide în ce măsură sunt respectate cerințele stabilite în prezenta ordonanță de urgență și/sau în reglementările emise în aplicarea acesteia.

(2) La evaluarea persoanelor care urmează să dețină participații calificate la o instituție de credit, persoană juridică română, se au în vedere, cel puțin, următoarele:

- a) proveniența fondurilor cu care persoana respectivă intenționează să participe la capitalul instituției de credit, precum și transparența acesteia;
- b) soliditatea situației financiare a persoanei în cauză și capacitatea acesteia de a susține financiar instituția de credit dacă este nevoie;
- c) adecvarea cadrului de supraveghere din țara de origine, dacă este cazul.

Art.27 – Orice persoană care intenționează să renunțe, direct sau indirect, la o participație calificată sau să-și diminueze participația calificată astfel încât acesta să se situeze sub nivelurile de

20%, 33% ori de 50% din capitalul social sau din drepturile de vot ale unei instituții de credit, persoană juridică română, sau astfel încât instituția de credit să înceteze să mai fie o filială a sa, trebuie să notifice această intenție Băncii Naționale a României, conform reglementărilor.

Art.28 – În vederea determinării participațiilor calificate sau a altor niveluri ale acestora, se iau în considerare drepturile de vot prevăzute la art.16.

Art.29 – (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, trebuie să informeze Banca Națională a României, de îndată ce iau cunoștință de orice dobândire sau înstrăinare a participațiilor în capitalul lor care depășește nivelurile prevăzute la art.25 alin.(1) și (2), respectiv se situează sub nivelurile prevăzute la art.27.

(2) Cel puțin o dată pe an, instituțiile de credit, persoane juridice române, trebuie să comunice Băncii Naționale a României identitatea persoanelor care dețin participații calificate și nivelul acestora, conform informațiilor de care dispun.

Art.30 – Calitatea acționarilor/membrilor unei instituții de credit și distribuția capitalului între aceștia trebuie să asigure dezvoltarea și stabilitatea instituției de credit.

Art.31 – (1) Banca Națională a României poate stabili prin reglementari și alte criterii specifice de evaluare a calității acționariatului unei instituții de credit.

(2) Banca Națională a României asigură urmărirea respectării în mod permanent a cerințelor la care se face referire în prezenta subsecțiune, putând solicita în acest sens orice informații pe care le consideră necesare și poate dispune măsuri corespunzătoare, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, în cazul în care aceste cerințe nu sunt respectate.

Capitolul III

Autorizarea instituțiilor de credit, persoane juridice române

Secțiunea 1

Procedura de autorizare și motivul de respingere a cererii

Art.32 – (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, se pot constitui și pot funcționa numai pe baza autorizației emise de Banca Națională a României.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, se constituie în forma juridică prevăzută pentru fiecare dintre categoriile de instituții de credit reglementate în Partea a II-a. Ele nu se pot constitui prin subscripție publică.

(3) Banca Națională a României acordă autorizație unei instituții de credit, persoane juridice române, numai dacă este încredințată că instituția de credit poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță și de respectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase, care să asigure protejarea intereselor deponenților și ale altor creditori și buna funcționare a sistemului bancar, sens în care trebuie să fie respectate dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art.33 – (1) Banca Națională a României decide cu privire la o cerere de autorizare a unei instituții de credit în termen de cel mult 4 luni de la primirea cererii în sensul aprobării constituirii instituției de credit sau al respingerii cererii și comunică în scris solicitantului hotărârea sa.

(2) Instituția de credit este obligată ca, în termen de maxim 2 luni de la comunicarea aprobării de constituire, pentru obținerea autorizației de funcționare, să prezinte Băncii Naționale a României documentele care atestă constituirea legală a instituției de credit conform dispozițiilor aplicabile.

(3) Banca Națională a României decide cu privire la autorizarea funcționării unei instituții de credit în termen de cel mult 4 luni de la data primirii documentelor prevăzute la alin.(2). Prevederile alin.(1) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul respingerii unei cereri de autorizare, hotărârea cuprinde și motivele care au stat la baza acesteia.

Art.34 – În procesul de analiză a unei cereri de autorizare, Banca Națională a României poate solicita orice informație și documente suplimentare, dacă cele prezentate sunt incomplete sau insuficiente pentru evaluarea respectării condițiilor prevăzute pentru acordarea autorizației.

Art.35 – (1) Autorizația acordată este valabilă pe o perioadă nedeterminată și nu poate fi transferată unei alte entități.

(2) Instituțiile de credit autorizate sunt înregistrate în registrul ținut de Banca Națională a României conform prevederilor art.417.

Art.36 – Banca Națională a României notifică Comisiei Europene orice autorizație acordată, cu excepția celor acordate instituțiilor emitente de monedă electronică, pentru ca denumirea

instituției de credit să fie inclusă în lista instituțiilor de credit întocmită și actualizată de Comisia Europeană, care se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art.37 – (1) Înainte de a autoriza o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României se consultă cu autoritățile competente ale unui alt stat membru implicat, dacă:

- a) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a unei instituții de credit autorizate în statul membru respectiv;
- b) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a societății-mamă a unei instituții de credit autorizate în statul membru respectiv;
- c) instituția de credit, persoană juridică română, este controlată de aceleași persoane care controlează o instituție de credit autorizată în statul membru respectiv.

(2) Înainte de a autoriza o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României se consultă cu Comisia Națională a Valorilor Mobiliare sau cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, respectiv cu autoritatea responsabilă cu supravegherea societăților de asigurare sau a firmelor de investiții dintr-un alt stat membru implicat, dacă:

- a) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a unei societăți de asigurare, a unei societăți de servicii de investiții financiare sau a unei firme de investiții autorizate într-un alt stat membru;
- b) instituția de credit, persoană juridică română, este o filială a societății-mamă a unei societăți de asigurare, a unei societăți de servicii de investiții financiare sau a unei firme de investiții autorizate într-un alt stat membru;
- c) instituția de credit, persoană juridică română, este controlată de aceeași persoană care controlează o societate de asigurare, o societate de servicii de investiții financiare sau o firmă de investiții autorizată într-un alt stat membru.

(3) Autoritățile prevăzute la alin.(1) și (2) trebuie să fie consultate în mod special în contextul evaluării calității acționarilor/membrilor instituției de credit, persoană juridică română, și a reputației și experienței persoanelor implicate în administrarea și/sau conducerea unei altei entități din cadrul aceluiași grup, cărora urmează să li se încredințeze responsabilități în administrarea și/sau conducerea operativă a instituției de credit, persoană juridică română. În acest sens, se asigură schimbul de informații care sunt relevante pentru acordarea autorizației, dar și pentru evaluarea pe bază continuă a îndeplinirii condițiilor de desfășurare a activității.

Art.38 – (1) Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare, dacă:

- a) documentația prezentată este incompletă sau nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;
 - b) instituția de credit nu dispune de fonduri proprii separate sau capitalul inițial se situează sub nivelul minim stabilit de Banca Națională a României;
 - c) forma juridică este alta decât cea prevăzută pentru categoria instituției de credit care se intenționează a fi constituită;
 - d) din evaluarea planului de activitate prezentat rezultă că instituția de credit nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările aplicabile;
 - e) conducerea operativă a activității instituției de credit nu este asigurată de cel puțin două persoane sau Banca Națională a României nu este satisfăcută de calitatea persoanelor respective, întrucât reputația sau experiență profesională a acestora nu este adecvată naturii, volumului și complexității activității instituției de credit sau nu corespunde necesității asigurării unui management prudent și sănătos;
 - f) calitatea acționarilor/membrilor instituției de credit sau distribuția capitalului între aceștia nu corespunde cerințelor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în baza acesteia;
 - g) legăturile strânse dintre instituția de credit și alte persoane fizice sau juridice ori dispozițiile legale, măsurile de natură administrativă din jurisdicția unui stat terț ce guvernează una sau mai multe persoane fizice sau juridice cu care instituția de credit are legături strânse sau dificultăți în aplicarea acestor dispoziții sau măsuri sunt de natură să împiedice exercitarea eficientă a supravegherii prudențiale;
 - h) înainte de obținerea aprobării de constituire, fondatorii au făcut comunicări publice cu privire la funcționarea instituției de credit;
 - i) nu sunt respectate alte condiții prevăzute de lege sau de reglementările emise în aplicarea acesteia.
- (2) Necesitățile economice ale pieței nu pot constitui, în nici o situație, un criteriu de evaluare a unei cereri de autorizare sau un motiv de respingere a acesteia.

Secțiunea 2-a

Retragerea autorizației

Art.39 – Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei instituții de credit în următoarele situații:

- a) instituția de credit nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizată în termen de 1 an de la data acordării autorizației sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni;
- b) autorizația a fost obținută pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;
- c) instituția de credit nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației;
- d) instituția de credit nu mai posedă suficiente fonduri proprii sau există elemente care conduc la concluzia că într-un termen scurt instituția de credit nu își va mai putea îndeplini obligațiile față de deponenți sau alți creditori și, în special, nu mai poate garanta siguranța fondurilor/instrumentelor financiare care i-au fost încredințate;
- e) ca sancțiune potrivit prevederilor art.229 alin.(1) lit.e).

Art.40 – (1) Acționarii sau membrii instituției de credit pot renunța la autorizație, hotărând dizolvarea și lichidarea instituției de credit.

(2) Lichidarea la inițiativa acționarilor sau a membrilor este permisă numai în cazul în care instituția de credit nu se află în vreuna din situațiile de insolvență prevăzute de lege pentru declanșarea falimentului.

(3) Instituția de credit va comunica Băncii Naționale a României hotărârea adunării generale a acționarilor, respectiv, a membrilor privind dizolvarea și lichidarea instituției de credit, însoțită cel puțin de un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.

(4) Pe baza evaluării planului de lichidare, Banca Națională a României poate confirma instituției de credit încetarea valabilității autorizației.

Art.41 – (1) Autorizația unei instituții de credit își încetează de drept valabilitatea în următoarele situații:

- a) a avut loc o fuziune sau o divizare a instituției de credit în urma căreia aceasta își încetează existența;
- b) a avut loc o transformare a instituției de credit în altă categorie de instituție de credit;
- c) s-a pronunțat o hotărâre de declanșare a procedurii falimentului instituției de credit.

(2) Încetarea valabilității autorizației unei instituții de credit, atât în situațiile prevăzute la alin.(1), cât și în situația prevăzută la art.40, se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin două cotidiane de circulație națională.

Art.42 – (1) Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației se comunică în scris instituției de credit, împreună cu motivele care au stat la baza hotărârii, și se publică în

Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, și în cel puțin în două cotidiane de circulație națională.

(2) Hotărârea de retragere a autorizației produce efecte de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau de la o dată ulterioară, specificată în hotărârea respectivă.

Art.43 – Retragera autorizației unei instituții de credit și, după caz, încetarea valabilității acesteia se notifică de îndată Comisiei Europene și, potrivit art.88 și art.259, autorităților competente din statele membre gazdă.

Art.44 – (1) Ca urmare a retragerii autorizației, dacă instituția de credit nu se află în vreuna dintre situațiile de insolvență prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.10/2004 privind falimentul instituțiilor de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.278/2004 sau, ca urmare a încetării valabilității autorizației instituției de credit, în situația prevăzută la art.40 alin.(1), aceasta intră în lichidare, dispozițiile cuprinse în secțiunea a 3-a a Capitolului VIII din Titlul III, Partea I, referitoare la lichidare fiind aplicabile în consecință.

(2) De la data intrării în vigoare a hotărârii de retragere a autorizației, respectiv a încetării valabilității autorizației în cazurile prevăzute la art.40 alin.(1) și la art.41 lit.c), instituția de credit nu poate desfășura alte activități decât cele strict legate de lichidare.

Capitolul IV

Regimul instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare din alte state membre

Secțiunea 1

Instituțiile de credit din alte state membre

Art.45 – (1) Instituțiile de credit autorizate și supravegheate de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru pot desfășura în România activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit.a) – n) prin înființarea de sucursale sau prin furnizarea de servicii în mod direct, dacă activitățile respective se regăsesc în autorizația acordată de autoritatea competentă din statul membru de origine și se asigură respectarea legislației românești adoptate în scopul protejării interesului general.

(2) Toate sucursalele înființate pe teritoriul României de către o instituție de credit cu sediul în alt stat membru sunt considerate o singură sucursală.

Art.46 – (1) Pentru înființarea unei sucursale de către o instituție de credit dintr-un stat membru nu este necesară obținerea unei autorizații din partea Băncii Naționale a României și nici asigurarea unui capital de dotare la nivelul sucursalei. Supravegherea sucursalei se realizează potrivit dispozițiilor cuprinse în Capitolul III și V din Titlul III, Partea I.

(2) Banca Națională a României efectuează înregistrarea în registrul instituțiilor de credit a sucursalelor prevăzute la alin.(1) pe baza notificării prevăzute la art.48.

Art.47 – (1) Instituțiile emitente de monedă electronică autorizate și supravegheate în alte state membre beneficiază de regimul prevăzut în prezentul capitol numai în ceea ce privește desfășurarea activității de emisie de monedă electronică.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică care sunt exceptate total sau parțial de către autoritatea competentă din statul membru de origine de la respectarea cerințelor aplicabile acestei categorii de instituții de credit, nu beneficiază de regimul prevăzut în prezenta secțiune.

Art.48 – (1) O instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru poate înființa o sucursală în România pe baza notificării transmise Băncii Naționale a României de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Înainte de începerea activității, în termen de 2 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României comunică instituției de credit în cauză, dacă este cazul, lista actelor normative din România, adoptate în scopul protejării interesului general, care reglementează condiții specifice în care anumite activități pot fi desfășurate.

(2) Notificarea prevăzută la alin.(1) trebuie să fie însoțită de următoarele date și informații:

- a) un program de activitate al sucursalei, incluzând cel puțin tipurile de activități care urmează să fie desfășurate de aceasta și structura organizatorică a sucursalei;
- b) adresa sediului sucursalei de unde pot fi obținute documente;
- c) identitatea persoanelor responsabile cu conducerea operativă a activității sucursalei;
- d) nivelul fondurilor proprii și suma cerințelor de capital ale instituției de credit.

(3) De la data primirii comunicării Băncii Naționale a României cu privire la lista actelor normative prevăzute la alin.(1) sau, în lipsa unei comunicări, de la data expirării termenului de 2 luni prevăzut la alin.(1), sucursala poate să înceapă activitatea.

(4) Orice intenție de modificare a informațiilor prevăzute la alin.(1) lit.a) - c), se notifică în scris Băncii Naționale a României de către instituția de credit în cauză, cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea urmează să fie efectuată: în acest termen Banca Națională a României comunică instituției de credit, dacă este necesar, noile condiții în care activitatea urmează să fie desfășurată pe teritoriul României.

Art.49 – Furnizarea de servicii în mod direct de către o instituție de credit autorizată și supravegheată într-un alt stat membru poate fi realizată pe baza notificării transmise Băncii Naționale a României de către autoritatea competentă din statul membru de origine, cuprinzând activitățile pe care instituția de credit intenționează să le desfășoare în România.

Art.50 – În scopul exercitării activităților specifice, instituția de credit dintr-un alt stat membru poate utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în statul membru de origine. Dacă există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României poate solicita ca denumirea să fie însoțită de o mențiune explicativă.

Art.51 – (1) Sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre le sunt aplicabile:

- a) dispozițiile privind secretul profesional în domeniul bancar cuprinse în Capitolul II din Titlul II, Partea I;
- b) dispozițiile art.102 alin.(2) privind deschiderea contului curent la Banca Națională a României;
- c) dispozițiile art.103 privitoare la elementele de identificare a instituției de credit;
- d) reglementările Băncii Naționale a României în materia supravegherii lichidității instituțiilor de credit;
- e) reglementările în domeniul statistic și cel al politicii monetare emise de Banca Națională a României.

(2) Dispozițiile alin.(1) lit a) se aplică și instituțiilor de credit din alte state membre care furnizează servicii în mod direct în România.

Art.52 – (1) Sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre publică în limba română documentele contabile ale instituției de credit de care aparțin - situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul administratorilor, raportul consolidat al administratorilor, opiniile persoanelor responsabile pentru auditarea situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare anuale consolidate - întocmite și auditate conform legislației din statul membru de origine.

(2) Sucursalele prevăzute la alin.(1) nu sunt obligate să publice situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie. Totuși acestor sucursale li se poate solicita să publice anumite date și informații legate de activitatea proprie, conform reglementărilor specifice emise în domeniu.

Art.53 – (1) Instituțiile de credit din alte state membre notifică Băncii Naționale a României deschiderea de reprezentanțe în România potrivit reglementările emise de aceasta.

(2) Reprezentanțele sunt obligate să-și limiteze activitatea la acte de cercetare a pieței, de reprezentare și de publicitate și nu pot efectua nici un fel de activități supuse dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 2-a

Instituțiile financiare din alte state membre

Art.54 – (1) Instituțiile financiare cu sediul într-un alt stat membru pot desfășura în România, activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit.b) – n), prin înființarea de sucursale sau prin furnizarea de servicii în mod direct, dacă aceste instituții financiare sunt filiale ale uneia sau mai multor instituții de credit, dacă activitățile respective sunt prevăzute în actele lor constitutive și dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) societatea-mamă sau societățile-mamă ale instituției financiare sunt autorizate ca instituții de credit în statul membru a cărui legislație guvernează statutul instituției financiare-filială;
- b) activitățile în cauză sunt efectiv desfășurate pe teritoriul aceluiași stat membru;
- c) societatea-mamă sau societățile-mamă ale instituției financiare dețin 90% sau mai mult din drepturile de vot atașate acțiunilor la capitalul social al acesteia;
- d) societatea-mamă sau societățile-mamă ale instituției financiare trebuie să îndeplinească cerințele autorității competente din statul membru de origine cu privire la administrarea prudentă a instituției financiare-filială și trebuie să declare, cu acordul acestei autorități, că garantează în solidar obligațiile asumate de instituția financiară-filială;
- e) instituția financiară-filială este inclusă, în special în ceea ce privește activitățile pe care urmează să le desfășoare în România, în supravegherea pe bază consolidată a societății-mamă sau, după caz, a fiecărei societăți-mamă, în mod deosebit pentru calculul cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscurilor prevăzute la art.126, pentru controlul expunerilor mari și în scopul limitării participațiilor calificate potrivit dispozițiilor art.143.

(2) Dispozițiile art.45 alin.(2), 48 și 49 se aplică în mod corespunzător și în cazul înființării unei sucursale, respectiv al furnizării de servicii în mod direct în România de către o instituție financiară dintr-un alt stat membru. Notificarea transmisă Băncii Naționale a României include în acest caz și atestarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1).

(3) În cazul înființării unei sucursale, prin excepție de la dispozițiile art.48 alin.(2) lit.d), informațiile care se notifică sunt cele referitoare la nivelul fondurilor proprii ale instituției

financiare-filială și nivelul fondurilor proprii și al cerințelor de capital, la nivel consolidat, ale instituției de credit, societate-mamă.

Art.55 – Supravegherea instituției financiare-filială, inclusiv a sucursalei înființate pe teritoriul României, se asigură de către autoritatea competentă din statul membru de origine, în condițiile prevăzute în Capitolul III și Capitolul V din Titlul III, Partea I și cu aplicarea corespunzătoare a secțiunii a 3-a din prezentul capitol.

Art.56 – În cazul în care Banca Națională a României este informată de către autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la faptul că o instituție financiară nu mai îndeplinește oricare dintre condițiile prevăzute la art.54 alin.(1), activitățile desfășurate în România de respectiva instituție financiară nu mai beneficiază de regimul prevăzut în prezenta secțiune, intrând sub incidența legislației românești care reglementează desfășurarea respectivelor activități, dacă este cazul.

Art.57 – Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător și filialelor dintr-un stat membru ale instituțiilor financiare prevăzute la art.54.

Art.58 – Nu beneficiază de dispozițiile prezentei secțiuni instituțiile financiare care sunt filiale ale unei instituții emitente de monedă electronică autorizate și supravegheate într-un alt stat membru.

Secțiunea a 3-a

Competențele Băncii Naționale a României

Art.59 – (1) Instituțiile de credit din alte state membre care au deschis o sucursală pe teritoriul României trebuie să raporteze periodic Băncii Naționale a României pentru scopuri statistice, date și informații privind activitățile desfășurate în România, potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(2) În exercitarea competențelor privind supravegherea lichidității și a celor privind adoptarea măsurilor necesare pentru implementarea politicii monetare prevăzute la art.209, Banca Națională a României poate solicita ca sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre să furnizeze aceleași informații ca și instituțiile de credit, persoane juridice române, pentru aceste scopuri.

Art.60 – (1) Dacă Banca Națională a României constată că o instituție de credit din alt stat membru, care are o sucursală sau furnizează servicii în mod direct în România, nu respectă dispozițiile legale adoptate în România în legătură cu care este competentă Banca Națională a României, aceasta solicită instituției de credit în cauză să ia măsuri de remediere a situației, stabilind și termenul de remediere a acesteia.

(2) Dacă instituția de credit în cauză nu întreprinde măsurile necesare pentru conformare, Banca Națională a României informează în consecință autoritatea competentă din statul membru de origine în vederea dispunerii de către aceasta a măsurilor considerate corespunzătoare.

(3) Dacă instituția de credit persistă în încălcarea legislației românești în vigoare, contrar măsurilor luate în statul membru de origine, comunicate Băncii Naționale a României, sau datorită faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate sau nu se pot aplica în România, Banca Națională a României, după informarea autorității competente din statul membru de origine, poate dispune măsurile corespunzătoare pentru a preveni sau sancționa faptele de încălcare a dispozițiilor legale și, dacă este cazul, pentru împiedicarea instituției de credit în culpă de a iniția noi tranzacții pe teritoriul României. Banca Națională a României comunică aceste măsuri instituției de credit în cauză.

Art.61 – Dispozițiile art.59 și 60 nu afectează competențele altor autorități române de a dispune măsurile corespunzătoare pentru prevenirea sau sancționarea faptelor comise pe teritoriul României, care sunt contrare dispozițiilor legale în vigoare adoptate în scopul protejării interesului general și altor dispoziții de ordine publică, astfel de măsuri putând include interzicerea desfășurării de către instituția de credit în culpă a oricăror activități viitoare pe teritoriul României.

Art.62 – (1) Orice măsură adoptată conform dispozițiilor art.60 sau art.61 ce implică sancțiuni sau restricții ale exercitării liberei prestări de servicii trebuie să fie motivată corespunzător și comunicată instituției de credit în cauză.

(2) Măsurile dispuse de Banca Națională a României potrivit alin.(1) pot fi contestate în condițiile prevăzute în Capitolul IX din Titlul III, Partea I.

Art.63 – (1) Înainte de a urma procedura prevăzută la art.60, Banca Națională a României poate lua, în cazuri de urgență, orice măsuri preventive necesare protejării intereselor deponenților, investitorilor și ale altor persoane care beneficiază de serviciile furnizate de instituția de credit.

Aceste măsuri se comunică, de îndată, Comisiei Europene și autorităților competente din alte state membre interesate.

(2) Banca Națională a României este obligată să modifice sau să revoce măsurile adoptate potrivit alin.(1) ca urmare a unei decizii a Comisiei Europene în acest sens, luată după consultarea autorităților competente din alte state membre implicate.

Art.64 – Dacă Banca Națională a României este informată de autoritatea competentă din statul membru de origine asupra faptului că autorizația unei instituții de credit care desfășoară activitate pe teritoriul României a fost retrasă sau și-a încetat valabilitatea în orice alt mod, Banca Națională a României întreprinde măsurile necesare pentru a împiedica instituția de credit în cauză să mai inițieze noi tranzacții pe teritoriul României și pentru a asigura protejarea interesului deponenților și al altor creditori.

Art.65 – Banca Națională a României informează Comisia Europeană cu privire la numărul și natura cazurilor în care au fost dispuse măsuri potrivit dispozițiilor art.60.

Art.66 – Dispozițiile prezentei secțiuni nu împiedică instituțiile de credit cu sediul în alte state membre să-și facă publicitate în România prin intermediul oricărui mijloc de comunicare disponibile, în condițiile respectării prevederilor legale de interes general din România privind forma și conținutul publicității.

Capitolul V

Regimul instituțiilor de credit din state terțe

Art.67 – (1) Instituțiile de credit având sediul social în state terțe pot desfășura activități în România numai dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- a) activitatea se desfășoară prin înființarea unei sucursale cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art.45 alin.(2);
- b) sucursala este autorizată de Banca Națională a României;
- c) autoritatea competentă din statul de origine nu se opune înființării sucursalei în România;
- d) sunt respectate dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(2) Activitățile ce pot fi desfășurate prin intermediul sucursalei din România sunt prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României, cu respectarea dispozițiilor Secțiunii 1 a

Capitolului II din prezentul Titlul și nu pot excede obiectului de activitate al instituției de credit, autorizat de autoritatea competentă din statul terț de origine.

(3) Activitatea sucursalei din România este supusă supravegherii prudențiale a Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute în Capitolul IV din Titlul III, Partea I.

Art.68 – Sucursala înființată în România poate utiliza denumirea instituției de credit utilizată în statul terț de origine. Dacă există pericolul unor confuzii, în scopul asigurării unei clarificări corespunzătoare, Banca Națională a României poate solicita ca această denumire să fie însoțită de o mențiune explicativă.

Art.69 – (1) Cerințele de autorizare și cele privind desfășurarea activității cuprinse în Capitolele II și III din prezentul titlu se aplică în mod corespunzător sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe, cu precizările cuprinse în dispozițiile care urmează.

(2) Banca Națională a României acordă autorizație sucursalei din România a unei instituții de credit dintr-un stat terț numai dacă este încredințată că instituția de credit poate asigura desfășurarea activității pe teritoriul României în condiții de siguranță și cu respectarea cerințelor unei administrări prudente și sănătoase și că sunt asigurate condiții adecvate pentru realizarea supravegherii.

(3) Banca Națională a României notifică Comisiei Europene și Comitetului Bancar European orice autorizație acordată unei sucursale a unei instituții de credit cu sediul într-un stat terț.

Art.70 – Capitalul inițial al sucursalei se asigură prin punerea la dispoziția acesteia, în formă bănească, a capitalului de dotare de către instituția de credit din statul terț, la nivelul prevăzut prin reglementările Băncii Naționale a României, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Art.71 – (1) Instituția de credit din statul terț trebuie să desemneze cel puțin două persoane care să asigure conducerea operativă a activității sucursalei din România și care sunt împuternicite să angajeze legal în România instituția de credit. Aceste persoane trebuie să dispună de reputație și experiență adecvate pentru exercitarea responsabilităților încredințate. Dispozițiile cuprinse în Capitolul I din Titlul II, Partea I referitoare la persoanele care asigură conducerea operativă a instituțiilor de credit se aplică în mod corespunzător.

(2) Conducerea sucursalei și documentele necesare pentru realizarea supravegherii trebuie să fie situate pe teritoriul României, la adresa sediului înregistrat.

Art.72 – (1) La evaluarea calității instituției de credit din statul terț, se au în vedere criteriile de evaluare a persoanelor care dețin participații calificate la respectiva instituție de credit, prevăzute la art.26 alin.(2), care se aplică în mod corespunzător, precum și cel puțin următoarele:

- a) nivelul fondurilor proprii, al cerințelor de capital și lichiditatea instituției de credit;
- b) dispozițiile legale sau măsuri de natură administrativă existente în statul de origine al instituției de credit sau dificultăți în aplicarea acestor dispoziții sau măsuri, din perspectiva eventualelor impedimente în exercitarea de către Banca Națională a României a supravegherii sucursalei.

(2) Dacă între instituția de credit din statul terț și alte persoane fizice sau juridice există legături strânse, Banca Națională a României acordă autorizație numai dacă aceste legături nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor sale de supraveghere.

Art.73 – Orice modificări semnificative la nivelul acționariatului instituției de credit din statul terț sau ale persoanelor aflate în legături strânse cu aceasta, inclusiv cele decurgând dintr-un proces de fuziune sau de divizare în care este implicată instituția de credit din statul terț, implică o nouă evaluare din partea Băncii Naționale a României, putând atrage retragerea autorizației acordate sucursalei din România, dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile care au stat la baza autorizării acesteia.

Art.74 – Autorizația acordată unei sucursale a unei instituții de credit dintr-un stat terț poate fi retrasă de Banca Națională a României în condițiile prevăzute la art.39.

Art.75 – (1) Autorizația sucursalei unei instituții de credit dintr-un stat terț își încetează valabilitatea în următoarele situații:

- a) instituția de credit în cauză sau, în situația în care aceasta este implicată într-un proces de fuziune/divizare în urma căreia își încetează existența, entitatea rezultată, renunță la autorizație hotărând dizolvarea și lichidarea sucursalei;
- b) în urma unor procese de reorganizare la nivelul instituției de credit sau al grupului din care face parte, inclusiv procese de fuziune sau de divizare, activitatea sucursalei din România este preluată de o altă instituție de credit sau de o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț;
- c) autorizația acordată instituției de credit este retrasă de autoritatea competentă din statul de origine sau își încetează valabilitatea în orice mod;

d) s-a pronunțat o hotărâre de deschidere a procedurii falimentului instituției de credit sau o altă procedură care implică lichidarea acesteia.

(2) În cazurile prevăzute la lit.a) și b), instituția de credit trebuie să notifice Băncii Naționale a României decizia sa privind dizolvarea și lichidarea sucursalei din România și să transmită acesteia cel puțin un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor deponenților și ale altor creditori.

(3) Hotărârea de dizolvare și lichidare nu produce efecte decât după confirmarea de către Banca Națională a României a încetării valabilității autorizației, care se comunică instituției de credit în cauză.

(4) Dispozițiile art.41 alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

Art.76 – (1) Sucursalele instituțiilor de credit din state terțe trebuie să publice în limba română documentele contabile ale instituției de credit de care aparțin - situațiile financiare anuale, situațiile financiare anuale consolidate, raportul administratorilor, raportul consolidat al administratorilor, opiniile persoanelor responsabile cu auditarea situațiilor financiare anuale și a situațiilor financiare anuale consolidate - întocmite și auditate conform legislației din statul terț.

(2) Dacă cerințele din statul terț cu privire la întocmirea documentelor contabile prevăzute la alin.(1) sunt conforme sau echivalente cu cele aplicabile în România, sucursala din România a instituției de credit din statul terț respectiv nu este obligată să publice situațiile financiare anuale referitoare la activitatea proprie, dacă, în condiții de reciprocitate, instituțiile de credit din statele membre beneficiază de același tratament în statul terț respectiv. Acestor sucursale li se poate solicita să publice anumite date și informații legate de activitatea proprie, conform reglementărilor specifice emise în domeniu.

(3) În cazul neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(2), sucursalele instituțiilor de credit din state terțe trebuie să publice situații financiare anuale referitoare la activitatea proprie.

Art.77 – (1) Dispozițiile cuprinse în Titlul II/ Partea I se aplică în mod corespunzător sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe care au fost autorizate să-și desfășoare activitatea în România, în condițiile prevăzute prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență

(2) Banca Națională a României poate excepta de la aplicarea unor cerințe prudenciale, sucursalele instituțiilor de credit din unele state terțe, dacă în urma evaluării efectuate se constată că în statul terț de origine există un cadru de reglementare prudential echivalent celui stabilit prin prezenta ordonanță de urgență și prin reglementările emise în aplicarea acesteia și că autoritatea

competență din acest stat exercită o supraveghere adecvată a instituției de credit, inclusiv în ceea ce privește activitatea sucursalei din România.

(3) Regimul prevăzut la alin.(2) poate fi aplicat numai în condiții de reciprocitate și fără ca prin acesta să se instituie un tratament mai favorabil decât cel prevăzut pentru instituțiile de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România.

Art.78 – (1) Instituțiile de credit din state terțe notifică Banca Națională a României deschiderea de reprezentanțe în România, în condițiile prevăzute prin reglementările emise de aceasta.

(2) Reprezentanțele trebuie să-și limiteze activitatea la cercetarea pieței, reprezentare și publicitate și nu pot efectua nici un fel de activități prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

Art.79 – Dacă prin acordurile încheiate la nivelul Uniunii Europene cu state terțe este prevăzut un alt regim în privința instituțiilor de credit din aceste state care desfășoară activitate în statele membre, decât cel prevăzut în prezenta ordonanță de urgență, prevederile acestor acorduri se aplică cu prioritate.

Capitolul VI

Desfășurarea activității în afara teritoriului României

Secțiunea I

Înființarea de sucursale și prestarea de servicii în alte state membre

Art.80 – (1) Instituțiile de credit autorizate și supravegheate de Banca Națională a României pot desfășura în alte state membre, activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit.a) – n), prin înființarea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, fără a fi necesară autorizarea lor de către autoritatea competentă, din statul membru gazdă, dacă activitățile respective se regăsesc în autorizația acordată de Banca Națională a României.

(2) Dispozițiile art.45 alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

Art.81 – (1) Instituția de credit, persoană juridică română, care intenționează să înființeze o sucursală într-un alt stat membru, trebuie să transmită Banca Națională a României o notificare în acest sens, însoțită de următoarele date și informații:

- a) statul membru pe teritoriul căruia urmează să fie înființată sucursala;
- b) un program de activitate al sucursalei, incluzând cel puțin tipurile de activități care urmează să fie desfășurate de aceasta și structura organizatorică a sucursalei;
- c) adresa sediului sucursalei de unde pot fi obținute documente;
- d) identitatea persoanelor desemnate să asigure conducerea operativă a sucursalei și informații privind reputația și experiența profesională a acestora.

(2) În termen de 3 luni de la primirea notificării, Banca Națională a României transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile primite și informează în consecință instituția de credit, cu excepția cazului în care, având în vedere activitățile ce urmează să fie desfășurate de sucursală, are motive să considere că structura administrativă sau situația financiară a instituției de credit sunt inadecvate; în acest caz, poate să se opună înființării sucursalei, refuzând, în consecință, să transmită informații către autoritatea competentă din statul membru gazdă.

(3) Pe lângă informațiile furnizate de instituția de credit potrivit alin.(1), Banca Națională a României comunică autorității competente din statul membru gazdă și informații privind nivelul fondurilor proprii și al cerințelor de capital ale instituției de credit.

(4) Dacă Banca Națională a României refuză transmiterea informațiilor către autoritatea competentă din statul membru gazdă informează în consecință instituția de credit și comunică acesteia motivele care au stat la baza deciziei sale în termenul prevăzut la alin.(2).

(5) Actul prin care se comunică refuzul transmiterii informațiilor, precum și lipsa unui răspuns din partea Băncii Naționale a României în termen de 3 luni de la primirea notificării din partea instituției de credit, pot fi contestate în condițiile prevăzute în Capitolul IX din Titlul III, Partea I.

Art.82 - (1) Sucursala poate să înceapă activitatea de la data la care instituției de credit, persoană juridică română, i se comunică de către autoritatea competentă din statul membru gazdă, dacă este cazul, condițiile în care, în scopul protejării interesului general, activitățile pot fi desfășurate în statul membru gazdă sau, în lipsa unei asemenea comunicări, la expirarea unui termen de 2 luni de la primirea de către autoritatea competentă respectivă a informațiilor comunicate de Banca Națională a României.

(2) Orice intenție de modificare a informațiilor furnizate de instituția de credit, persoană juridică română, potrivit art.81 alin.(1) lit.b) - d) se notifică de către aceasta Băncii Naționale a României și autorității competente din statul membru gazdă, cu cel puțin o lună înainte de data la care modificarea urmează să fie efectuată; în acest termen, Banca Națională a României decide potrivit art.81 alin.(2), putând să se opună continuării activității sucursalei în noile condiții.

Art.83 – (1) Instituția de credit, persoană juridică română, care intenționează să presteze pentru prima dată servicii în mod direct într-un alt stat membru, notifică acest lucru Băncii Naționale a României. Notificarea trebuie să indice statul membru gazdă și activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit.a) – n) pe care instituția de credit intenționează să le desfășoare în acest stat membru.

(2) Instituția de credit, persoană juridică română, poate să presteze servicii în mod direct într-un alt stat membru din momentul efectuării notificării prevăzute la alin.(1).

(3) În termen de o lună de la primirea notificării conform alin.(1), Banca Națională a României o transmite autorității competente din statul membru gazdă.

Art.84 – Banca Națională a României informează Comisia Europeană cu privire la numărul și natura cazurilor în care aceasta s-a opus înființării de către o instituție de credit, persoană juridică română, a unei sucursale într-un alt stat membru sau continuării desfășurării activității unei astfel de sucursale.

Art.85 -- (1) Dacă Banca Națională a României este sesizată de către autoritatea competentă din statul membru gazdă asupra faptului că, deși avertizată, o instituție de credit, persoană juridică română, care are o sucursală sau care prestează în mod direct servicii pe teritoriul statului membru respectiv nu respectă prevederile legale adoptate în acel stat membru, care implică competențele autorității în cauză, Banca Națională a României întreprinde, de îndată, măsurile necesare pentru a se asigura că instituția de credit în culpă încetează comiterea faptelor sesizate. Natura acestor măsuri se comunică autorității competente din statul membru gazdă.

(2) În situația în care, contrar măsurilor dispuse de Banca Națională a României sau datorită faptului că astfel de măsuri se dovedesc a fi inadecvate sau nu se pot aplica în statul membru gazdă, instituția de credit, persoană juridică română, în culpă persistă în încălcarea prevederilor legale prevăzute la alin.(1), aceasta este supusă măsurilor sau sancțiunilor dispuse de către autoritatea competentă din statul membru respectiv, cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României, inclusiv, dacă este cazul, restricției de a iniția noi tranzacții pe teritoriul aceluia stat membru.

(3) Actele emise de autoritățile competente din statul membru gazdă prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni asupra instituției de credit, persoană juridică română, potrivit alin.(2) sunt recunoscute și produc efecte deplin drept în România.

Art.86 – Instituția de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul altui stat membru este supusă dispozițiilor legale în vigoare în statul membru gazdă, adoptate în scopul protejării interesului general și măsurilor sau sancțiunilor dispuse de autoritățile statului membru respectiv, astfel de măsuri putând să includă interzicerea desfășurării de către instituția de credit în culpă a oricăror activități viitoare pe teritoriul statului membru gazdă.

Art.87 – (1) Înainte de a urma procedura prevăzută la art.85, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate lua, în cazuri de urgență, măsuri preventive necesare protejării intereselor deponenților, investitorilor și altor persoane care beneficiază de serviciile furnizate de o instituție de credit, persoană juridică română, care-și desfășoară activitatea pe teritoriul statului membru respectiv, asupra cărora Banca Națională a României este informată în cel mai scurt timp.

(2) La solicitarea Comisiei Europene, Banca Națională a României comunică opinia sa cu privire la măsurile preventive adoptate potrivit alin.(1).

Art.88 – Banca Națională a României informează autoritățile competente din statele membre gazdă cu privire la retragerea autorizației unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul altor state membre, inclusiv cu privire la consecințele retragerii autorizației sau cu privire la încetarea valabilității autorizației, după caz.

Art.89 – (1) Instituțiile financiare, persoane juridice române, pot desfășura în alte state membre, activitățile prevăzute la art.18 alin.(1) lit.b) – n), prin deschiderea de sucursale sau prin prestarea de servicii în mod direct, dacă:

a) aceste instituții financiare sunt filiale ale uneia sau mai multor instituții de credit, persoane juridice române;

b) activitățile respective sunt prevăzute în actele constitutive ale instituției financiare;

c) sunt îndeplinite în mod cumulativ condițiile prevăzute la art.54 alin.(1) lit.a) – e), care se aplică în mod corespunzător.

(2) Dispozițiile art.45 alin.(2) și 81 – 83 se aplică în mod corespunzător instituțiilor financiare din România prevăzute la alin (1).

(3) Verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(1) se realizează de către Banca Națională a României, care atestă îndeplinirea acestora concomitent cu efectuarea notificării potrivit dispozițiilor art.81, respectiv ale art.83. Prin excepție de la dispozițiile art.81 alin.(3), notificarea cuprinde informații privind nivelul fondurilor proprii ale instituției financiare-filială și nivelul

fondurilor proprii și al cerințelor de capital, la nivel consolidat, ale instituției de credit, persoană juridică română, societate-mamă.

(4) Supravegherea instituției financiare-filială se asigură de către Banca Națională a României în conformitate cu dispozițiile art.23-31, 172-174, 214-223 și 225.

(5) În situația în care instituția financiară nu mai îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la alin.(1), Banca Națională a României notifică autoritatea competentă din statul membru gazdă, caz în care activitățile desfășurate în statul membru gazdă de către respectiva instituție financiară intră sub incidența legislației aceluși stat, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nemaifiind incidente.

(6) Dispozițiile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și filialelor din România ale instituțiilor financiare prevăzute la alin.(1).

(7) Nu beneficiază de regimul prevăzut în prezentul articol, instituțiile financiare a căror instituție de credit-mamă este o instituție emitentă de monedă electronică, persoană juridică română.

Art.90 – Dispozițiile art.84-88 se aplică în mod corespunzător și în cazul înființării de sucursale sau prestării de servicii într-un alt stat membru de către instituțiile financiare cu sediul în România prevăzute la art.89.

Secțiunea a 2-a

Deschiderea de sucursale în state terțe

Art.91 -- (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, pot desfășura activitățile prevăzute în autorizația acordată de Banca Națională a României pe teritoriul unui stat terț, numai prin înființarea unei sucursale. Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, toate unitățile operaționale înființate pe teritoriul unui stat terț sunt considerate o singură sucursală.

(2) Înființarea unei sucursale într-un stat terț este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, conform reglementărilor emise de aceasta.

(3) Banca Națională a României poate respinge cererea de aprobare a înființării sucursalei dacă, pe baza informațiilor deținute și a documentației prezentate de instituția de credit, persoană juridică română, consideră că:

a) instituția de credit nu dispune de un management adecvat sau de o situație financiară corespunzătoare, în raport cu activitatea propusă a fi desfășurată prin intermediul sucursalei;

b) cadrul legislativ existent în statul terț și/sau modul de aplicare a acestuia împiedică exercitarea de către Banca Națională a României a funcțiilor sale de supraveghere;

c) instituția de credit înregistrează o evoluție necorespunzătoare a indicatorilor de prudență bancară sau nu îndeplinește alte cerințe stabilite prin prezenta ordonanță de urgență sau prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

(4) Orice modificare a elementelor care sunt avute în vedere la aprobarea înființării sucursalei este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

Capitolul VII

Autorizarea în situații speciale

Secțiunea 1

Fuziunea și divizarea

Art.92 – Fuziunea sau divizarea instituțiilor de credit, persoane juridice române, se efectuează potrivit dispozițiilor legale în materie și cu respectarea reglementărilor Băncii Naționale a României.

Art.93 – (1) Fuziunea se poate realiza:

- a) între două sau mai multe instituții de credit;
- b) între instituții de credit și instituții financiare;
- c) între instituții de credit și societăți prestatoare de servicii auxiliare.

(2) Operațiunile de fuziune și de divizare sunt supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor emise de aceasta.

(3) Fuziunea sau divizarea pot fi înregistrate în Registrul Comerțului numai după obținerea aprobării prealabile din partea Băncii Naționale a României.

(4) În cadrul procesului de aprobare prealabilă, Banca Națională a României analizează documentele prezentate, precum și toate celelalte informații disponibile pentru a se asigura că sunt îndeplinite cerințele prezentei ordonanțe de urgență.

Art.94 – La evaluarea unei operațiuni de fuziune sau de divizare se au în vedere, fără a fi limitative, următoarele :

- a) îndeplinirea condițiilor pentru autorizarea unei instituții de credit;

- b) adecvarea capitalului la nivelul instituției/instituțiilor de credit rezultate;
- c) transparența structurii instituției/instituțiilor de credit rezultate, astfel încât aceasta să permită desfășurarea unei supravegheri eficiente;
- d) calitatea persoanelor care asigură conducerea instituției/instituțiilor de credit rezultate.

Art.95 – (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, care se înființează ca rezultat al fuziunii sau al divizării, precum și instituțiile de credit care continuă să existe în urma unei asemenea operațiuni, trebuie să îndeplinească toate condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările emise în aplicarea acesteia.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, care se înființează trebuie să obțină autorizație din partea Băncii Naționale a României.

Art.96 – Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică în mod corespunzător oricărei operațiuni în care este implicată o instituție de credit, persoană juridică română, care are drept rezultat un transfer total sau semnificativ al patrimoniului acesteia, indiferent de modalitatea în care se realizează o astfel de operațiune.

Secțiunea a 2-a

Transformarea unei alte entități în instituție de credit

Art.97 – În cazul transformării unei alte entități în instituție de credit se au în vedere condițiile prevăzute pentru autorizare la paragraful 1.1 al Secțiunii I a Capitolului II al Titlului I.

Art.98 – O instituție de credit din una din categoriile prevăzute la art.3 alin.(2) se poate transforma într-o instituție de credit din altă categorie, numai dacă satisface toate cerințele specifice aplicabile respectivei categorii.

Art.99 – Instituțiile financiare se pot transforma în instituții de credit, în condițiile respectării tuturor dispozițiilor cu caracter general și special aplicabile respectivei categorii de instituție de credit.

Art.100 – Procesul de transformare este supus aprobării Băncii Naționale a României, iar instituția de credit rezultată este supusă autorizării acesteia. Prevederile referitoare la fuziune se aplică în mod corespunzător.

TITLUL II

CERINȚE OPERAȚIONALE

Capitolul I

Organizare și conducere

Art.101 – (1) În activitatea lor, instituțiile de credit se supun reglementărilor și măsurilor adoptate de Banca Națională a României în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de Legea nr.312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României.

(2) Instituțiile de credit trebuie să-și organizeze întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art.102 – (1) Instituțiile de credit se constituie și funcționează în condițiile prevăzute de legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Fiecare instituție de credit are obligația de a deschide cont curent la Banca Națională a României, înainte de începerea activității, conform reglementărilor emise de aceasta.

Art.103 –În toate actele sale oficiale, instituția de credit se identifică printr-un minim de date, conform legislației aplicabile, cu menționarea numărului și datei de înmatriculare în registrul instituțiilor de credit prevăzut la art.417.

Art.104 – Cadrul de administrare al unei instituții de credit, procesele de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor și mecanismele de control intern ale acesteia se stabilesc prin actele constitutive și reglementările sale interne, în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art.105 – Actul constitutiv și reglementările interne ale instituției de credit se transmit Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute prin reglementări.

Art.106 – Consiliul de administrație și directorii instituției de credit au competențele și atribuțiile prevăzute de legislația aplicabilă societăților comerciale și sunt responsabili de aducerea

la îndeplinire a tuturor cerințelor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările emise în aplicarea acesteia.

Art.107 – (1) Conducerea operativă a activității instituției de credit este delegată de către consiliul de administrație la cel puțin 2 directori, în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale.

(2) Directorii instituției de credit prevăzuți la alin.(1) trebuie să exercite exclusiv funcția pentru care au fost numiți.

Art.108 – (1) Persoanele desemnate să exercite responsabilități de administrare și de conducere operativă a unei instituții de credit trebuie să dispună de reputație și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate.

(2) În cazul instituțiilor de credit, responsabilitățile de administrare prevăzute la alin.(1) pot fi exercitate numai de persoane fizice.

(3) Fiecare dintre persoanele prevăzute la alin.(1) trebuie să fie aprobată de Banca Națională a României înainte de începerea exercitării responsabilităților.

(4) Membrii consiliului de administrație trebuie să dispună, la nivel colectiv, de calificare și competență adecvate pentru a fi în măsură să se pronunțe în deplină cunoștință de cauză cu privire la toate aspectele legate de activitatea desfășurată de instituția de credit, asupra cărora trebuie să decidă potrivit competențelor lor.

Art.109 – Banca Națională a României are autoritatea de a analiza în ce măsură sunt respectate condițiile minime prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și reglementările emise în aplicarea acesteia, de a evalua toate circumstanțele și informațiile legate de activitatea, reputația, integritatea morală și de experiența persoanelor prevăzute la art.108 și de a decide dacă, atât la nivel individual, cât și la nivel colectiv, cerințele prevăzute sunt îndeplinite.

Art.110 – (1) În afară de condițiile prevăzute de legislația în vigoare referitoare la administratorii unei societăți comerciale, o persoană nu poate fi aleasă în consiliul de administrație al unei instituții de credit, iar dacă a fost aleasă, decede din mandatul său, în următoarele situații:

a) persoana îndeplinește o altă funcție în cadrul instituției de credit în cauză, cu excepția cazului în care este și director al acesteia;

b) în ultimii 5 ani, persoanei i s-a retras de către autoritatea de supraveghere aprobarea de a administra sau conduce o instituție de credit, o instituție financiară sau o societate de

asigurare/reasigurare sau o altă entitate care desfășoară activitate în sectorul financiar ori a fost înlocuită din funcția exercitată în astfel de entități din motive care îi pot fi imputate;

c) îi este interzis, printr-o dispoziție legală, o hotărâre judecătorească sau o decizie a unei alte autorități, să administreze sau să conducă o entitate de natura celor prevăzute la lit.b) ori să desfășoare activitate într-unul dintre domeniile specifice acestor entități.

(2) Dispozițiile legislației în vigoare, referitoare la situațiile de incompatibilitate și interdicțiile prevăzute pentru administratori, inclusiv cele prevăzute la alin.(1) se aplică, în mod corespunzător, și directorilor care nu sunt membri ai consiliului de administrație.

Capitolul II

Secretul profesional în domeniul bancar și relația cu clientela

Art.111 – (1) Instituția de credit este obligată să păstreze confidențialitatea asupra tuturor faptelor, datelor și informațiilor referitoare la activitatea desfășurată, precum și asupra oricărui fapt, dată sau informație, aflate la dispoziția sa care privesc persoana, proprietatea, activitatea, afacerea, relațiile personale sau de afaceri ale clienților ori informații referitoare la conturile clienților - solduri, rulaje, operațiuni derulate -, la serviciile prestate sau la contractele încheiate cu clienții.

(2) În înțelesul prezentului capitol se consideră client al unei instituții de credit, orice persoană cu care, în desfășurarea activităților prevăzute la art.18 și la art.20, instituția de credit a negociat o tranzacție, chiar dacă respectiva tranzacție nu s-a finalizat și orice persoană care beneficiază de serviciile unei instituții de credit, inclusiv persoanele care au beneficiat în trecut de serviciile unei instituții de credit.

Art.112 – (1) Orice membru al consiliului de administrație al unei instituții de credit, directorii, angajații acesteia și orice persoană care, sub o formă sau alta, participă la administrarea, conducerea ori activitatea instituției de credit au obligația să păstreze confidențialitatea asupra oricărui fapt, date sau informații la care se referă art.111 de care au luat cunoștință în cursul exercitării responsabilităților lor în legătură cu instituția de credit.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) nu au dreptul de a folosi sau de a dezvălui, nici în timpul activității și nici după încetarea acesteia, fapte sau date care, dacă ar deveni publice, ar dăuna intereselor ori prestigiului unei instituții de credit sau ale unui client al acesteia.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și persoanelor care obțin informații de natura celor arătate, din rapoarte ori alte documente ale instituției de credit.

Art.113 – (1) Obligația de păstrare a secretului profesional în domeniul bancar nu poate fi opusă unei autorități competente în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere la nivel individual sau, după caz, consolidat ori subconsolidat.

(2) Informații de natura secretului bancar pot fi furnizate, în măsura în care acestea sunt justificate de scopul pentru care sunt cerute ori furnizate, în următoarele situații:

- a) la solicitarea titularului de cont sau a moștenitorilor acestuia, inclusiv a reprezentanților legali și/sau statutari, ori cu acordul expres al acestora;
- b) în cazurile în care instituția de credit justifică un interes legitim;
- c) la solicitarea scrisă a altor autorități sau instituții ori din oficiu, dacă prin lege specială aceste autorități sau instituții sunt îndrituite, în scopul îndeplinirii atribuțiilor lor specifice, să solicite și/sau să primească astfel de informații și sunt identificate clar informațiile care pot fi furnizate de către instituțiile de credit în acest scop;
- d) la solicitarea scrisă a soțului titularului de cont, atunci când face dovada că a introdus în instanța o cerere de împărțire a bunurilor comune, sau la solicitarea instanței.
- e) la solicitarea instanței, în scopul soluționării diferitelor cauze deduse judecății.

(3) În cererea scrisă adresată instituției de credit, conform alin.(2) lit.c), trebuie să se precizeze temeiul legal al solicitării de informații, identitatea clientului la care se referă informațiile confidențiale care se solicită, categoria informațiilor solicitate și scopul pentru care se solicită acestea.

(4) Personalul instituției de credit nu poate utiliza în folos personal sau în folosul altuia, direct ori indirect, informații confidențiale de natura celor prevăzute la art.111, pe care le deține sau de care a luat cunoștință în orice mod.

Art.114 – Instituțiile de credit sunt obligate să furnizeze informații de natura secretului bancar, după începerea urmăririi penale împotriva unui client, la solicitarea scrisă a procurorului sau a instanței judecătorești ori, după caz, a organelor de cercetare penală, cu autorizarea procurorului.

Art.115 – Nu se consideră încălcări ale obligației de păstrare a secretului bancar:

- a) furnizarea de date agregate, astfel încât identitatea și informațiile privind activitatea fiecărui client nu pot fi identificate;
- b) furnizarea de date structurilor constituite sub forma centralei riscurilor bancare, centralei incidentelor de plată sau fondului de garantare a depozitelor, organizate în condițiile legii;
- c) furnizarea de date auditorului financiar al instituției de credit;

d) furnizarea de informații la cererea instituțiilor de credit corespondente, dacă aceste informații au legătură cu operațiunile derulate prin conturile de corespondent;

e) furnizarea de date și informații entităților aparținând grupului din care face parte instituția de credit, necesare pentru organizarea supravegherii pe bază consolidată și pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.

Art.116 – Persoanele abilitate să solicite și/sau să primească informații de natura secretului bancar potrivit prezentului capitol, sunt obligate să păstreze confidențialitatea acestora și le pot utiliza numai în scopul pentru care le-au solicitat sau le-au fost furnizate, potrivit legii.

Art.117 – (1) Instituțiile de credit pot derula tranzacții cu clienții doar pe baze contractuale, acționând într-o manieră prudentă și cu respectarea legislației specifice în domeniul protecției consumatorului.

(2) Documentele contractuale trebuie să fie redactate astfel încât să permită clienților înțelegerea tuturor termenilor și condițiilor contractuale, în special a prestațiilor la care aceștia se obligă potrivit contractului încheiat. Instituțiile de credit nu pot pretinde clientului dobânzi, penalități, comisioane, ori alte costuri și speze bancare, dacă plata acestora nu este stipulată în contract.

(3) Instituțiile de credit care emit monedă electronică trebuie să asigure respectarea dispozițiilor art.320.

Art.118 – (1) Instituțiile de credit trebuie să asigure identificarea în mod corespunzător a clienței, în condițiile prevăzute de legislația în materie, oferirea de servicii care implică deschiderea și operarea de conturi sau închirierea de casete de siguranță către persoane anonime fiind interzisă.

(2) În vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin potrivit prezentei ordonanțe de urgență sau altor dispoziții legale, instituțiile de credit pot prelucra date cu caracter personal, fără consimțământul expres al persoanei vizate

Art.119 – Instituțiile de credit nu pot condiționa acordarea de credite sau furnizarea altor produse/servicii clienților, de vânzarea sau cumpărarea acțiunilor sau a altor titluri de capital/instrumentelor financiare emise de instituția de credit sau de o altă entitate aparținând grupului din care face parte instituția de credit ori de acceptarea de către client a unor alte

produse/servicii oferite de instituția de credit sau de o entitate aparținând grupului acesteia, care nu au legătură cu operațiunea de creditare sau cu produsul/serviciul solicitat.

Art.120 – Contractele de credit, inclusiv contractele de garanție reală sau personală, încheiate de o instituție de credit constituie titluri executorii.

Art.121 – Fiecare instituție de credit întocmește și păstrează la sediul social sau la sucursalele acesteia un exemplar al documentelor contractuale, documentația internă aferentă tranzacțiilor derulate, evidența zilnică a înregistrărilor pentru fiecare client din care să rezulte cel puțin caracteristicile tranzacțiilor derulate și soldul datorat clientului sau instituției de credit și orice informații privitoare la relațiile sale de afaceri cu clienții și cu alte persoane pe care Banca Națională a României le poate prevedea prin reglementări.

Capitolul III

Cerințe pentru acoperirea riscurilor

Secțiunea 1

Nivelul de aplicare

Art.122 – Instituțiile de credit trebuie să respecte cerințele prevăzute la art.24 și art.126, în secțiunile a 6-a, a 7-a și a 8-a din prezentul capitol și cele prevăzute în Capitolul V din prezentul titlu, la nivel individual și/sau, după caz, consolidat ori sub-consolidat. Aplicarea de către o instituție de credit a acestor cerințe, la nivel individual și/sau, după caz, consolidat ori sub-consolidat, se stabilește prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 2-a

Fondurile proprii și nivelul minim al acestora pentru acoperirea riscurilor

Art.123 – În scopul asigurării stabilității și siguranței activității desfășurate și/sau a îndeplinirii obligațiilor asumate, fiecare instituție de credit trebuie să mențină un nivel adecvat al fondurilor sale proprii.

Art.124 – Elementele care intră în calculul fondurilor proprii, condițiile și limitele în care acestea pot fi luate în considerare și situațiile în care pot fi depășite aceste limite, elementele care se deduc la calculul fondurilor proprii și orice alte cerințe de determinare a acestora, sunt stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, atât la nivel individual, cât și la nivel consolidat.

Art.125 – Orice referire la noțiunea de fonduri proprii cuprinsă în prezenta ordonanță de urgență, în reglementările sau în alte acte de aplicare emise în baza acestei ordonanțe de urgență se consideră a fi făcută la conceptul de fonduri proprii stabilit prin reglementările emise în acest sens.

Art.126 – (1) Fără a se aduce atingere dispozițiilor art.23 și competențelor Băncii Naționale a României prevăzute la art.226, instituțiile de credit trebuie să dispună, în măsura și condițiile prevăzute prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, de un nivel al fondurilor proprii, care să se situeze în permanență cel puțin la nivelul cerințelor de capital stabilite pentru acoperirea, după caz, a riscului de credit, inclusiv a riscului de credit al contrapartidei, a riscului de diminuare a valorii creanței, a riscului de poziție, a riscului de decontare/livrare, a riscului valutar, a riscului de marfă și a riscului operațional.

(2) Prin reglementări se stabilesc metodologiile de determinare a nivelului cerințelor de capital pentru acoperirea riscurilor prevăzute la alin.(1), criteriile în funcție de care acestea se aplică și segmentele de activitate vizate de respectivele metodologii.

Secțiunea a 3-a

Riscul de credit

Art.127 – La calculul cerințelor de capital pentru acoperirea riscului de credit, instituțiile de credit pot utiliza, pentru determinarea valorii ponderate la risc a expunerilor, abordarea standard sau, cu aprobarea Băncii Naționale a României, abordarea bazată pe modele interne de rating.

Art.128 – Metodologia de determinare a valorii ponderate la risc a expunerilor prin utilizarea abordării standard se stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art.129 – (1) În cazul abordării standard, calitatea creditului, inclusiv pentru expunerile provenite din securitizare, se poate determina prin raportarea la evaluările realizate de instituții externe de evaluare a creditului sau de către agenții de creditare a exportului, recunoscute ca eligibile de către Banca Națională a României, pe baza unor criterii specifice prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) O instituție externă de evaluare a creditului care a fost recunoscută ca eligibilă în acest scop de către autoritatea competentă dintr-un alt stat membru sau de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, poate fi recunoscută ca eligibilă de Banca Națională în România, fără a mai fi necesară o altă evaluare.

(3) Banca Națională a României face publică o prezentare a procesului de evaluare și lista instituțiilor externe de evaluare a creditului recunoscute ca eligibile.

Art.130 – (1) Metodologia de determinare a valorii ponderate la risc a expunerilor prin utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating și condițiile minime în care poate fi aprobată utilizarea acestei metode se stabilesc prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Instituțiile de credit pot obține aprobarea în vederea utilizării abordării bazate pe modele interne de rating, numai dacă demonstrează Băncii Naționale a României că sistemele implementate, de administrare și de rating pentru riscul de credit, sunt conforme standardelor și cerințelor minime de evaluare a conformității, stabilite prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Dacă o instituție de credit nu mai îndeplinește condițiile în care a obținut aprobarea pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating trebuie să prezinte Băncii Naționale a României un plan adecvat de înlăturare a deficiențelor sau să probeze că efectele generate de neîndeplinirea condițiilor nu sunt semnificative.

Art.131 – Dacă o instituție de credit, persoana juridică română, este instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau este o filială a unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene ori a unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, iar la nivelul grupului din care face parte se utilizează în mod unitar abordarea bazată pe modele interne de rating, Banca Națională a României poate permite ca îndeplinirea cerințelor minime stabilite să fie asigurată de către societatea-mamă și filialele acesteia considerate împreună.

Art.132 – Dacă o instituție de credit, persoană juridică română, este instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau este filială a unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene ori a unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene și dacă se intenționează utilizarea la nivel de grup a abordării bazate pe modele interne de rating, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile competente ale diferitelor entități care fac parte din grup, inclusiv în vederea acordării aprobării pentru utilizarea abordării respective, în condițiile prevăzute la art.182-188.

Art.133 – (1) Instituția de credit care a obținut aprobarea pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating, trebuie să implementeze această abordare pentru toate expunerile.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1), Banca Națională a României poate aproba implementarea graduală a abordării bazate pe modele interne de rating, în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență. Aceste condiții trebuie să asigure că acest tratament nu este utilizat în mod selectiv de către instituția de credit, în scopul de a obține un nivel mai redus al cerințelor sale de capital.

(3) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1), instituțiile de credit care au obținut aprobarea pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating, pot utiliza, cu aprobarea Băncii Naționale a României, abordarea standard pentru anumite clase de expuneri, în condițiile prevăzute prin reglementări.

Art.134 – Atât în cazul utilizării abordării standard, cât și în cazul utilizării abordării bazate pe modele interne de rating, tratamentul specific aplicabil următoarelor categorii de expuneri se stabilește prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență:

- a) expuneri care beneficiază de o protecție a creditului;
- b) expuneri care fac obiectul securitizării și poziții din securitizare;
- c) expuneri din tranzacții cu instrumente financiare derivate, din tranzacții de răscumpărare, din tranzacții cu termen lung de decontare, din tranzacții de împrumut în marfă, din operațiuni de dare de titluri/mărfuri cu împrumut și din operațiuni de luare de titluri/mărfuri cu împrumut.

Secțiunea 4-a

Riscurile de niată

Art.135 – Metodele de determinare a cerințelor de capital pentru acoperirea riscurilor de poziție, a riscului de decontare/livrare, a riscului valutar și a riscului de marfă se stabilesc prin reglementări emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art.136 – (1) Banca Națională a României poate permite unei instituții de credit să-și calculeze cerințele de capital pentru riscul de poziție, riscul valutar și/sau riscul de marfă utilizând propriile modele interne sau o combinație a acestora cu metodele stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și stabilește condițiile în care pot fi utilizate astfel de modele.

(2) Fiecare instituție de credit trebuie să solicite și să obțină aprobarea Băncii Naționale a României pentru utilizarea propriilor modele interne, în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 5-a

Riscul operațional

Art.137 – Instituțiile de credit trebuie să dispună în permanență de fonduri proprii pentru acoperirea riscului operațional la care sunt expuse.

Art.138 – (1) În vederea determinării cerinței de capital pentru acoperirea riscului operațional, instituțiile de credit pot utiliza abordarea de bază sau, cu aprobarea Băncii Naționale a României, abordarea standard, abordarea standard alternativă sau abordarea avansată de evaluare.

(2) Metodologia de determinare a cerinței de capital pentru acoperirea riscului operațional potrivit abordărilor prevăzute la alin.(1) și, după caz, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească instituțiile de credit pentru utilizarea abordărilor respective sunt prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art.139 – Instituțiile de credit pot să utilizeze, cu acordul Băncii Naționale a României, o combinație a abordărilor prevăzute la art.138 alin.(1), în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art.140 – Dispozițiile art.131 și 132 se aplică în mod corespunzător în cazul utilizării abordării avansate de evaluare la determinarea cerințelor de capital pentru acoperirea riscului operațional.

Secțiunea a 6-a

Expuneri mari

Art.141 – Instituțiile de credit sunt obligate să respecte în permanență cerințele privind expunerile mari stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art.142 – Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de proceduri administrative și contabile riguroase și de mecanisme adecvate de control intern pentru identificarea și înregistrarea tuturor expunerilor mari și a modificărilor ulterioare ale acestora, conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor aplicabile, și pentru monitorizarea acestor expuneri în conformitate cu politicile proprii privind expunerile.

Secțiunea a 7-a

Participații calificate ale instituțiilor de credit

Art.143 – (1) Valoarea unei participații calificate a unei instituții de credit, persoană juridică română, într-o entitate, alta decât o instituție de credit, o instituție financiară, o societate de asigurare, o societate de reasigurare sau o societate ce desfășoară activități care reprezintă o prelungire directă a activității bancare, cum ar fi leasing, factoring, administrare de fonduri de investiții, sau care prestează servicii auxiliare activității bancare, cum ar fi servicii de procesare de date, ori desfășoară alte activități similare, nu poate să depășească 15% din fondurile sale proprii.

(2) Valoarea totală a participațiilor calificate ale instituției de credit, persoană juridică română, în entitățile prevăzute la alin.(1) nu poate depăși 60% din fondurile sale proprii.

(3) Limitele prevăzute la alin.(1) și (2) nu pot fi depășite decât în situații excepționale, caz în care Banca Națională a României dispune instituției de credit să-și majoreze fondurile proprii sau să întreprindă alte măsuri similare.

Art.144 – Instituțiile de credit, persoane juridice române, nu pot dobândi participații calificate într-o entitate de natura celor prevăzute la art.143 alin.(1), dacă în acest fel instituția de credit poate exercita controlul asupra entității respective.

Art.145 – Deținerile temporare de acțiuni în cursul unei operațiuni de asistență sau restructurare financiară ori în cursul normal al unei operațiuni de subscriere sau deținerile temporare de acțiuni în numele instituției de credit, persoană juridică română, dar pe contul altor persoane, nu se consideră participații calificate și nu sunt luate în calculul limitelor prevăzute la art.143 alin.(1) și (2). De asemenea, investițiile în acțiuni care nu întrunesc caracteristicile unei imobilizări financiare nu sunt incluse în acest calcul.

Art.146 – (1) Este supusă aprobării prealabile a Băncii Naționale a României dobândirea de către instituția de credit, persoană juridică română, a oricărei participații calificate într-o entitate dintr-un stat terț dacă, în urma dobândirii, entitatea ar intra în sfera de consolidare prudentială a instituției de credit, persoană juridică română, conform reglementărilor aplicabile.

(2) Criteriile care stau la baza evaluării intenției de dobândire a participațiilor calificate prevăzute la alin.(1), au în vedere următoarele:

a) dobândirea participației calificate să nu supună instituția de credit, persoană juridică română, la riscuri nejustificate sau să nu împiedice realizarea unei supravegheri eficiente pe bază consolidată;

b) instituția de credit, persoană juridică română, să dispună de suficiente resurse financiare și de natură organizatorică pentru dobândirea și administrarea participației calificate.

Art.147 – Participațiile calificate, altele decât cele supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României conform art.146, inclusiv cele care, în situații excepționale depășesc limitele stabilite în condițiile art.143 alin.(3), se notifică acesteia în termen de 5 zile de la data dobândirii lor de către instituția de credit, persoană juridică română.

Secțiunea a 8-a

Procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la riscuri

Art.148 – (1) Fiecare instituție de credit trebuie să dispună de strategii și procese interne formalizate, solide, eficiente și complete de evaluare și menținere în permanență a nivelului.

structurii și distribuției capitalului, care, din perspectiva instituției de credit, sunt considerate adecvate pentru acoperirea tuturor riscurilor la care aceasta este sau poate fi expusă, într-un mod corespunzător naturii și nivelului acestor riscuri. În acest sens, instituția de credit trebuie să aibă în vedere, pe lângă riscurile prevăzute la art.126, orice alte riscuri aferente activității desfășurate, precum și cele datorate unor factori externi acesteia.

(2) Procesele și strategiile prevăzute la alin.(1) trebuie să fie supuse unor revizui interne regulate de către instituția de credit, astfel încât să se asigure că ele rămân în permanență cuprinzătoare și proporționale în raport cu natura, extinderea și complexitatea activităților desfășurate de respectiva instituție de credit.

Art.149 – Fiecare instituție de credit este responsabilă pentru procesul intern de evaluare a adecvării capitalului la profilul său de risc.

Secțiunea a 9-a

Alte cerințe prudențiale

Art.150 – (1) Banca Națională a României poate stabili prin reglementări și alte cerințe de natură prudențială, precum și nivelul de aplicare al acestora la instituțiile de credit. Aceste cerințe pot viza, fără a fi limitative, următoarele:

- a) riscul de lichiditate;
- b) operațiunile instituției de credit cu persoanele aflate în relații speciale cu aceasta;
- c) externalizarea activităților instituției de credit;
- d) calitatea activelor și provizioane;
- e) modificările operate la nivelul instituției de credit față de condițiile care au stat la baza autorizării acesteia.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin.(1) lit e), modificările pentru care este necesară obținerea aprobării prealabile a Băncii Naționale a României, respectiv cele pentru care notificarea ulterioară este suficientă se stabilesc prin reglementările emise în baza prezentei ordonanțe de urgență. Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor corespunzătoare modificărilor supuse aprobării prealabile, se realizează numai după obținerea acestei aprobări.

Art.151 – Înființarea de sucursale pe teritoriul României de către instituțiile de credit, persoane juridice române, și deschiderea de reprezentanțe în țară sau în străinătate de către acestea

se realizează în condițiile prevăzute de reglementările Băncii Naționale a României. Dispozițiile art.53 alin.(2) se aplică în mod corespunzător.

Capitolul IV

Situații financiare și audit

Art.152 – (1) Instituțiile de credit trebuie să organizeze și să conducă contabilitatea în conformitate cu prevederile Legii contabilității nr.82/1991, republicată, și să întocmească situații financiare anuale și, după caz, situații financiare anuale consolidate, care să ofere o imagine fidelă a poziției financiare, a performanței financiare, a fluxurilor de trezorerie și a celorlalte aspecte legate de activitatea desfășurată. Evidența contabilă și situațiile financiare ale unei instituții de credit trebuie să reflecte, de asemenea, operațiunile și situația financiară a sucursalelor și a filialelor, pe bază individuală și, respectiv, pe bază consolidată.

(2) Situațiile financiare anuale ale instituțiilor de credit și, după caz, situațiile financiare anuale consolidate, trebuie să fie auditate de auditori financiari, în conformitate cu standarde și practici acceptate pe plan internațional.

(3) Administratorii și directorii instituției de credit sunt responsabili pentru respectarea dispozițiilor alin.(1) și (2).

Art.153 – Instituțiile de credit sunt obligate să prezinte Băncii Naționale a României situațiile lor financiare, precum și alte date și informații cerute la termenele și în forma stabilite prin reglementări și instrucțiuni de către Banca Națională a României, în calitate de autoritate de supraveghere.

Art.154 – Banca Națională a României poate stabili prin reglementări efectuarea de activități de audit la instituțiile de credit în alte scopuri decât cel prevăzut la art.152 alin.(2) și standardele aplicabile în aceste cazuri.

Art.155 – (1) Auditorii financiari ai instituțiilor de credit trebuie să fie aprobați de Banca Națională a României.

(2) Banca Națională a României poate respinge numirea unui auditor financiar dacă apreciază că acesta nu dispune de experiență și/sau independență adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor specifice sau dacă există constatări potrivit cărora acesta nu a respectat cerințele de conduită etică și profesională specifice.

(3) Instituțiile de credit au obligația să înlocuiască periodic auditorul financiar sau să solicite auditorului financiar înlocuirea periodică a coordonatorului echipei care realizează auditul financiar, conform cerințelor Băncii Naționale a României.

Art.156 – (1) Auditorul financiar al unei instituții de credit trebuie să informeze Banca Națională a României de îndată ce, în exercitarea atribuțiilor sale, a luat cunoștință despre orice fapt sau decizie în legătură cu instituția de credit care:

- a) reprezintă o încălcare semnificativă a legii și/sau a reglementărilor ori a altor acte emise în aplicarea acestora, prin care sunt stabilite condițiile de autorizare sau cerințe privind desfășurarea activității;
- b) este de natură să afecteze capacitatea instituției de credit de a funcționa în continuare;
- c) poate conduce la un refuz din partea auditorului financiar de a-și exprima opinia asupra situațiilor financiare sau la exprimarea de către acesta a unei opinii cu rezerve.

(2) La solicitarea Băncii Naționale a României, auditorul financiar al instituției de credit are obligația să furnizeze orice detalii, clarificări, explicații legate de activitatea de audit financiar desfășurată.

(3) Obligațiile prevăzute la alin.(1) și (2) revin auditorului financiar al instituției de credit și în situația în care exercită sarcini specifice într-o entitate care are legături strânse decurgând dintr-o relație de control cu instituția de credit.

(4) Îndeplinirea cu bună-credință de către auditorul financiar a obligației de a informa Banca Națională a României conform alin.(1) - (3) nu constituie o încălcare a obligației de păstrare a secretului profesional, care revine acestuia potrivit legii sau clauzelor contractuale, și nu poate atrage răspunderea de orice natură a acestuia.

(5) Banca Națională a României are acces la orice documente întocmite de auditorii financiari pe parcursul acțiunii de audit.

Art.157 – Banca Națională a României poate retrage aprobarea acordată unui auditor financiar, în situația în care acesta nu își îndeplinește în mod corespunzător atribuțiile prevăzute de lege sau nu respectă cerințele de conduită etică și profesională specifice.

Art.158 – Banca Națională a României poate emite reglementări specifice cu privire la relația auditor financiar – autoritate competentă.

Capitolul V

Cerințe de publicare pentru instituțiile de credit

Art.159 – (1) În scopul asigurării disciplinei și transparenței pieței, instituțiile de credit trebuie să facă publice date și informații referitoare la activitatea desfășurată, în măsura și condițiile prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Instituțiile de credit trebuie să adopte politici formale pentru asigurarea respectării cerințelor de publicare stabilite și pentru evaluarea adecvării datelor și informațiilor publicate.

Art.160 – Întreprinderile mici și mijlocii sau orice alte societăți, solicitante ale unui credit, pot cere instituției de credit să le furnizeze o explicație în scris cu privire la încadrarea lor într-un anumit rating.

Art.161 – (1) Instituțiile de credit trebuie să facă publice datele și informațiile prevăzute la art 159 cel puțin anual, imediat ce acestea sunt disponibile.

(2) Pe baza criteriilor prevăzute în reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, instituțiile de credit trebuie să determine dacă este necesară publicarea cu o frecvență mai mare decât cea prevăzută la alin.(1).

Art.162 – (1) Modalitățile de publicare a datelor și informațiilor necesare, locația unde acestea sunt disponibile și mijloacele de verificare a respectării cerințelor de publicare se stabilesc de către fiecare instituție de credit. În măsura în care este posibil, instituțiile de credit trebuie să asigure utilizarea acelorași mijloace sau a aceleiași locații pentru publicarea tuturor datelor și informațiilor.

(2) Prezentrile echivalente de date și informații realizate de instituția de credit către piață în baza cerințelor privind publicarea situațiilor financiare, listarea la bursă sau alte asemenea cerințe, pot fi considerate ca asigurând respectarea cerințelor de publicare potrivit prezentei ordonanțe de urgență. Dacă datele și informațiile nu sunt înscrise în situațiile financiare, instituțiile de credit trebuie să indice unde pot fi găsite.

Art.163 – (1) Pentru asigurarea transparenței și disciplinei de piață, Banca Națională a României poate impune unei instituții de credit măsuri specifice referitoare la:

a) conținutul datelor și informațiilor pe care trebuie să le publice;

b) frecvența cu care trebuie să publice unele date și informații și stabilirea termenelor de publicare;

c) mijloacele și locațiile de publicare, altele decât cele utilizate pentru publicarea situațiilor financiare;

d) utilizarea anumitor mijloace de verificare a datelor și informațiilor publicate care nu intră în sfera auditului financiar.

TITLUL III

SUPRAVEGHEREA ȘI CERINȚE DE PUBLICARE PENTRU BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Capitolul I

Supravegherea instituțiilor de credit, persoane juridice române

Art.164 – În scopul protejării intereselor deponenților și al asigurării stabilității și viabilității întregului sistem bancar, Banca Națională a României asigură supravegherea prudentială a instituțiilor de credit, persoane juridice române, inclusiv a sucursalelor acestora înființate în alte state membre ori în state terțe, prin stabilirea unor norme și indicatori de prudență bancară și urmărirea respectării acestora și a altor cerințe prevăzute de lege și de reglementările aplicabile, atât la nivel individual, cât și la nivel consolidat sau sub-consolidat, după caz, în vederea prevenirii și limitării riscurilor specifice activității bancare.

Art.165 – Instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt obligate să raporteze Băncii Naționale a României datele și informațiile necesare pentru evaluarea respectării dispozițiilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în aplicarea acesteia la termenele și în formele stabilite de aceasta.

Art.166 – (1) Banca Națională a României asigură verificarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de fiecare instituție de credit, persoană juridică română, pentru respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia și realizează propria evaluare a riscurilor la care instituția de credit este sau poate fi expusă.

(2) Pe baza verificării și evaluării efectuate, Banca Națională a României determină în ce măsură cadrul de administrare, strategiile, procesele și mecanismele implementate de instituția de credit, persoană juridică română, și fondurile proprii deținute de aceasta asigură o administrare prudentă și o acoperire adecvată a riscurilor în raport cu profilul de risc al instituției de credit.

(3) Banca Națională a României stabilește frecvența și gradul de detaliere a verificărilor și evaluărilor, având în vedere mărimea, importanța sistemică, natura, extinderea și complexitatea activităților desfășurate de fiecare instituție de credit, persoană juridică română, și cu luarea în considerare a principiului proporționalității. Verificările și evaluările se actualizează cel puțin o dată pe an.

Art.167 – Banca Națională a României urmărește realizarea unei comunicări eficiente cu fiecare instituție de credit, persoană juridică română, care să asigure o cunoaștere aprofundată a activității, organizării și procesului intern al instituției de credit de evaluare a adecvării capitalului la profilul său de risc.

Art.168 – Banca Națională a României poate face recomandări instituției de credit, persoană juridică română, în vederea adoptării de măsuri corespunzătoare de către acesta pentru îmbunătățirea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate, pentru asigurarea unei organizări adecvate a activității desfășurate ori pentru restabilirea sau susținerea situației sale financiare. Instituția de credit trebuie să comunice Băncii Naționale a României măsurile întreprinse, în termenele stabilite de aceasta.

(2) Independent de formularea unor recomandări, Banca Națională a României poate dispune măsuri de supraveghere și/sau aplicarea de sancțiuni potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

Art.169 – Urmărirea respectării de către instituțiile de credit, persoane juridice române, a cerințelor de natură prudentială și a altor cerințe prevăzute de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările aplicabile se realizează de către Banca Națională a României pe baza raportărilor transmise de instituțiile de credit și prin verificări la fața locului desfășurate la sediul instituțiilor de credit și al sucursalelor acestora din țară și din străinătate.

Art.170 – (1) Verificările la fața locului se efectuează de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, sau de către auditori financiari sau experți numiți de Banca Națională a României.

(2) Banca Națională a României poate stabili, în anumite situații, scopul auditului financiar și standardele ce trebuie luate în considerare, în condițiile menținerii acestuia în aria de competență a auditorului financiar.

Art.171 – (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt obligate să permită personalului Băncii Naționale a României și altor persoane împuternicite să efectueze verificarea să le examineze evidențele, conturile și operațiunile și să furnizeze toate documentele și informațiile legate de desfășurarea activității, după cum sunt solicitate de către aceștia.

(2) Instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt obligate să transmită Băncii Naționale a României orice informații solicitate de aceasta, în scopul exercitării competențelor sale prevăzute de lege.

Art.172 – (1) Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, persoane juridice române, care desfășoară activități în alte state membre în condițiile prevăzute în Capitolul VI din Titlul I, Partea I, în special prin înființarea unei sucursale, este asigurată de Banca Națională a României, având în vedere dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Dispozițiile alin.(1) nu împiedică exercitarea de către autoritatea competentă din statul membru gazdă a competențelor ce îi revin pe linia implementării politicii sale monetare, a cerințelor de raportare în scopuri statistice și a celor care rezultă din dispozițiile alin.(3).

(3) Supravegherea cerințelor de lichiditate la nivelul sucursalelor înființate în alte state membre de instituțiile de credit, persoane juridice române, este asigurată de autoritatea competentă din statul membru gazdă în cooperare cu Banca Națională a României.

Art.173 – (1) Pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit din România, care desfășoară activitate în alte state membre, în special printr-o sucursală, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statele membre gazdă.

(2) În cadrul colaborării prevăzute la alin.(1) se asigură schimbul tuturor informațiilor referitoare la administrarea și la acționariatul instituției de credit, persoană juridică română, de natură să faciliteze supravegherea acesteia și evaluarea îndeplinirii condițiilor care au stat la baza autorizării, precum și schimbul tuturor informațiilor de natură să faciliteze verificarea pe o bază continuă a activității instituției de credit, în special în ceea ce privește lichiditatea, solvabilitatea, schema de garantare a depozitelor, limitarea expunerilor mari, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern.

Art.174 – (1) Pentru verificarea activității sucursalelor înființate în alte state membre de către instituțiile de credit, persoane juridice române, Banca Națională a României poate efectua verificări la sediul acestor sucursale, cu informarea prealabilă a autorităților competente din statele membre gazdă sau poate solicita efectuarea verificării de către aceste autorități, situație în care poate participa la efectuarea verificării, dacă consideră necesar.

(2) Autoritatea competentă din statul membru gazdă poate efectua, în exercitarea competențelor sale, verificări la sediul sucursalelor înființate pe teritoriul statului membru respectiv de instituțiile de credit, persoane juridice române.

Art.175 – Pentru supravegherea activității sucursalelor înființate în state terțe de instituțiile de credit, persoane juridice române, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile competente din aceste state, în condițiile prevăzute prin acorduri de cooperare încheiate cu acestea.

Capitolul II

Supravegherea pe bază consolidată

Secțiunea I

Autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată

Art.176 – (1) Supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, persoană juridică română, este exercitată de Banca Națională a României în următoarele situații:

a) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României este instituție de credit-mamă la nivelul României sau instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene;

b) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României are ca societate-mamă o societate financiară holding-mamă la nivelul României sau o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, fără ca, în acest din urmă caz, societatea-mamă să mai aibă ca filiale alte instituții de credit în statele membre;

c) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României are ca societate-mamă, înființată în România, o societate financiară holding-mamă la nivelul României sau o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene și care este societate-mamă pentru cel puțin încă o instituție de credit autorizată într-un alt stat membru;

d) există instituții de credit autorizate în două sau mai multe state membre, printre care și România, ce au ca societăți-mamă mai multe societăți financiare holding având sediul social în state

membre diferite și există o instituție de credit filială în fiecare dintre aceste state, iar dintre aceste filiale, instituția de credit, persoană juridică română, are cel mai mare total al activului bilanțier;

e) instituția de credit autorizată de Banca Națională a României are ca societate-mamă o societate financiară holding care este societate-mamă și pentru cel puțin o altă instituție de credit autorizată în oricare alt stat membru, nici una dintre aceste instituții de credit nefiind autorizată în statul membru în care este înființată societatea financiară holding, iar instituția de credit autorizată în România are cel mai mare total al activului bilanțier; această instituție de credit este considerată, pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată, instituție de credit controlată de către o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene.

(2) În anumite cazuri, Banca Națională a României poate, de comun acord cu autoritățile competente din alte state membre, să nu aplice criteriile prevăzute la alin.(1) lit.c) - e), dacă aplicarea acestora ar fi necorespunzătoare, având în vedere instituțiile de credit respective și importanța relativă a activității desfășurate de acestea în diferite state, și să desemneze o altă autoritate responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată. În aceste cazuri, înaintea luării unei decizii, autoritățile competente trebuie să acorde posibilitatea de a-și exprima opinia asupra deciziei respective, instituției de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau societății financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene ori instituției de credit cu cel mai mare total al activului bilanțier, după caz. Autoritățile competente notifică Comisiei Europene orice acord încheiat potrivit prevederilor prezentului alineat.

Art.177 – Instituțiile de credit, persoane juridice române, filiale în România, sunt supravegheate pe bază sub-consolidată de către Banca Națională a României, dacă ele însele sau societățile-mamă ale acestora, în cazul în care acestea sunt societăți financiare holding și supravegherea pe bază consolidată este exercitată de Banca Națională a României, potrivit dispozițiilor art.176 alin.(1) lit.c), d) sau e), au într-un stat terț o filială instituție de credit, instituție financiară sau societate de administrare a investițiilor sau dețin o participație în astfel de entități

Art.178 – Aria de cuprindere a consolidării prudențiale, inclusiv cazurile de excludere din consolidare, precum și metodele de consolidare utilizate în scop prudențial, se stabilesc prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Art.179 – (1) Societățile financiare holding sunt incluse în supravegherea pe bază consolidată.

(2) Fără a se aduce atingere prevederilor art.196 alin.(1), dispozițiile alin.(1) nu pot fi interpretate în sensul că Banca Națională a României are atribuții de supraveghere pe bază individuală a societății financiare holding.

Art.180 – (1) În cazul în care o instituție de credit filială, persoană juridică română, nu este inclusă în aria de cuprindere a supravegherii pe bază consolidată exercitată de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, Banca Națională a României poate solicita societății-mamă informații care pot facilita supravegherea respectivei instituții de credit.

(2) În cazul în care, în supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit, persoană juridică română, nu este inclusă o instituție de credit filială dintr-un alt stat membru, instituția de credit-mamă la nivelul României sau societatea financiară holding-mamă la nivelul României, după caz, trebuie să furnizeze informații care pot facilita supravegherea respectivei instituții de credit filială, la solicitarea autorităților competente din acel stat membru.

(3) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, poate solicita filialelor unei instituții de credit sau ale unei societăți financiare holding, care nu sunt incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, informații de natura celor prevăzute la art.194. În acest caz, se aplică procedurile pentru transmiterea și verificarea informațiilor prevăzute la art.194 și 195.

(4) Filialele, persoane juridice române, ale unei instituții de credit sau ale unei societăți financiare holding, care nu sunt incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, trebuie să furnizeze informații de natura celor prevăzute la art.194, la solicitarea autorității responsabile cu supravegherea pe bază consolidată, inclusiv în situația în care aceasta este o autoritate competentă dintr-un alt stat membru.

Art.181 – Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, persoane juridice române și a instituțiilor de credit, persoane juridice române, controlate de societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, are următoarele atribuții:

a) coordonează colectarea și difuzarea informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență;

b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență, inclusiv în legătură cu activitățile prevăzute la art.166, în colaborare cu autoritățile competente implicate.

Art.182 – (1) În cazul cererilor pentru obținerea aprobării în vederea utilizării modelelor interne pentru calculul cerințelor de capital, depuse de o instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene și filialele acesteia, sau depuse împreună de filialele unei societăți financiare holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, în condițiile în care din grup face parte cel puțin o instituție de credit, persoană juridică română, Banca Națională a României și autoritățile competente cooperează pentru a decide sau nu aprobarea, precum și, dacă este cazul, termenii și condițiile în care se acordă aprobarea.

(2) Orice cerere formulată în condițiile prevăzute la alin.(1) trebuie depusă doar la Banca Națională a României, dacă aceasta este autoritatea competentă în sensul art.181.

(3) Banca Națională a României trebuie să depună diligențe pentru a ajunge la o decizie comună cu celelalte autorități competente într-un termen de 6 luni. Decizia comună trebuie motivată în scris și comunicată solicitantului de către Banca Națională a României, dacă aceasta este autoritatea competentă în sensul art.181.

(4) Termenul de 6 luni prevăzut la alin.(3) începe să curgă de la data primirii de către Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă în sensul art.181, a cererii de aprobare, însoțită de documentația completă. Banca Națională a României transmite fără întârziere respectivă cerere celorlalte autorități competente.

(5) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună între autoritățile competente în termen de 6 luni, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă în sensul art.181, trebuie să decidă singură cu privire la cererea depusă. Decizia adoptată trebuie motivată în scris, luând în considerare și punctele de vedere și rezervele exprimate de celelalte autorități competente pe parcursul perioadei de 6 luni. Decizia este definitivă și se comunică solicitantului și celorlalte autorități competente de către Banca Națională a României.

(6) Deciziile luate în conformitate cu prevederile alin.(3), precum și cele luate de autoritățile competente cu supravegherea pe bază consolidată, în situația în care nu s-a ajuns la o decizie comună, sunt definitive și opozabile Băncii Naționale a României, care trebuie să le aplice în mod corespunzător prin acordarea aprobării utilizării respectivelor modele.

Art.183 – (1) În cazul apariției unei situații de criză la nivelul unui grup bancar, care ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar din orice stat membru în care entitățile din grup au fost autorizate, Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, alertează în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea cerințelor referitoare la păstrarea secretului profesional, băncile centrale sau alte autorități similare cu competențe pe linia implementării politicii monetare și structurile din

cadrul administrațiilor centrale din alte state membre, cu atribuții în domeniul legislației privind supravegherea instituțiilor de credit, a instituțiilor financiare, a firmelor de investiții și a societăților de asigurare. Dacă este posibil, se utilizează în acest scop canalele de comunicare existente.

(2) În situația în care informații care au fost furnizate deja altei autorități competente sunt necesare Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, aceasta contactează, dacă este posibil, autoritatea competentă respectivă pentru a evita duplicarea raportărilor către diversele autorități implicate în procesul de supraveghere.

Secțiunea a 2-a

Cooperarea cu alte autorități competente

Art.184 – (1) Pentru a pune bazele și a facilita o supraveghere eficientă, Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată și/sau individuală, încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare cu autoritățile competente din alte state membre.

(2) Aceste acorduri pot prevedea că Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, poate reține în sarcina sa atribuții suplimentare și pot include proceduri privind procesul decizional și cooperarea cu celelalte autorități competente

Art.185 – (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă responsabilă cu autorizarea unei instituții de credit, persoană juridică română, filială a unei instituții de credit dintr-un alt stat membru, poate, prin acorduri bilaterale, să delege responsabilitatea de supraveghere autorității competente care a autorizat și supraveghează societatea-mamă astfel încât responsabilitățile ce revin pe linia supravegherii filialei respective potrivit prezentei ordonanțe de urgență să revină acesteia din urmă.

(2) Banca Națională a României notifică Comisiei Europene existența și conținutul acestor acorduri.

Art.186 – (1) Banca Națională a României cooperează în mod strâns cu celelalte autorități competente. În acest sens pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere pe bază individuală și/sau consolidată ale respectivelor autorități, sunt furnizate la cerere toate informațiile relevante și din oficiu toate informațiile esențiale.

(2) Informațiile prevăzute la alin.(1) sunt considerate esențiale dacă pot influența în mod semnificativ evaluarea stabilității financiare a unei instituții de credit sau a unei instituții financiare dintr-un alt stat membru.

(3) În cazul în care Banca Națională a României este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a unei instituții de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene sau a unei instituții de credit controlată de o societate financiară holding-mamă la nivelul Uniunii Europene, aceasta furnizează autorităților competente din alte state membre, care supraveghează filialele acestor societăți-mamă, toate informațiile relevante. Pentru a determina gradul de detaliere al informațiilor relevante este luată în considerare importanța acestor filiale în cadrul sistemelor financiare din respectivele state membre.

(4) Informațiile esențiale la care se referă alin.(2) includ, în special, următoarele elemente:

a) identificarea structurii grupului, a tuturor instituțiilor de credit semnificative din grup, precum și a autorităților competente ale instituțiilor de credit din grup;

b) procedurile pentru colectarea informațiilor de la instituțiile de credit din grup și pentru verificarea acestor informații;

c) evoluțiile nefavorabile în cadrul instituțiilor de credit sau în cadrul altor entități din grup, care ar putea afecta în mod semnificativ instituțiile de credit din cadrul grupului;

d) principalele sancțiuni și măsurile excepționale luate de Banca Națională a României, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv cele constând în impunerea, potrivit art.226, a unei cerințe suplimentare de capital, precum și în impunerea oricărei limitări în utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calculul cerințelor de capital pentru acoperirea riscului operațional.

Art.187 – Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază individuală a unei instituții de credit, persoană juridică română, controlate de o instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene, contactează, ori de câte ori este posibil, autoritatea competentă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, dacă îi sunt necesare informații referitoare la implementarea abordărilor și metodologiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în aplicarea acesteia, informații pe care respectiva autoritate le-ar putea deține deja.

Art.188 – (1) Banca Națională a României se consultă cu celelalte autorități responsabile cu supravegherea pe bază individuală și/sau consolidată a instituțiilor de credit, înaintea luării unei

decizii care este importantă pentru exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale autorităților competente respective. Consultarea are în vedere următoarele elemente:

a) modificări în structura acționariatului, în structura organizatorică și de conducere a instituțiilor de credit dintr-un grup, care necesită aprobare sau autorizare din partea Băncii Naționale a României;

b) principalele sancțiuni și măsurile excepționale ce urmează a fi luate de Banca Națională a României, inclusiv cele constând în impunerea, potrivit art.226, a unei cerințe suplimentare de capital, precum și în impunerea oricărei limitări în utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calculul cerințelor de capital pentru acoperirea riscului operațional.

(2) În aplicarea prevederilor alin.(1) lit.b), autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată trebuie să fie consultată în toate cazurile.

(3) Banca Națională a României poate decide să nu consulte celelalte autorități în cazuri de urgență sau dacă o astfel de consultare poate periclita eficiența deciziilor. În acest caz, Banca Națională a României informează fără întârziere asupra deciziilor luate celelalte autorități competente.

Secțiunea a 3-a

Colaborarea între Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și atribuțiile acestor autorități la nivel național

Art.189 – (1) Pentru a pune bazele și pentru a facilita o supraveghere eficientă la nivel național a instituțiilor de credit și a societăților de servicii de investiții financiare, Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare.

(2) Aceste acorduri pot prevedea atribuții suplimentare în sarcina autorității responsabile cu supravegherea pe bază consolidată și pot include proceduri privind procesul decizional.

(3) Banca Națională a României, respectiv Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în calitate de autorități responsabile cu autorizarea unei instituții de credit, respectiv a unei societăți de servicii de investiții financiare, care sunt filiale ale unei instituții de credit, persoană juridică română, sau ale unei societăți de servicii de investiții financiare persoană juridică română, pot să-și delege reciproc, pe bază de acord, responsabilitatea de supraveghere individuală a filialei respective. Delegarea responsabilității se face întotdeauna către autoritatea competentă cu supravegherea consolidată.

Art.190 – Pentru exercitarea atribuțiilor lor de supraveghere pe bază individuală și/sau consolidată, Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare își furnizează, la cerere, toate informațiile relevante și din oficiu toate informațiile esențiale. Prevederile art.186 se aplică în mod corespunzător.

Art.191 – (1) Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare se consultă reciproc, înaintea luării unei decizii care este importantă pentru exercitarea atribuțiilor lor de supraveghere pe bază individuală și/sau consolidată. Consultarea are în vedere următoarele elemente:

a) modificări în structura acționariatului, în structura organizatorică și de conducere a instituțiilor de credit, respectiv a societăților de servicii de investiții financiare dintr-un grup, care necesită aprobare sau autorizare din partea Băncii Naționale a României, respectiv a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;

b) principalele sancțiuni și măsurile excepționale ce urmează a fi luate de Banca Națională a României, respectiv de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, inclusiv cele constând în impunerea, potrivit art.226, a unei cerințe suplimentare de capital, precum și a oricărei limitări în utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calculul cerințelor de capital pentru acoperirea riscului operațional.

(2) Banca Națională a României sau Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate să nu îndeplinească cerința referitoare la consultarea prealabilă, prevăzută la alin.(1), în cazuri de urgență sau dacă o astfel de consultare poate periclita eficiența deciziilor. În acest caz, se procedează la informarea fără întârziere a celeilalte autorități asupra deciziilor luate.

Art.192 – Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit-mamă la nivelul României și a instituțiilor de credit, persoane juridice române, controlate de societăți financiare holding-mamă la nivelul României, respectiv Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a firmelor de investiții-mamă la nivelul României, au următoarele atribuții:

a) coordonează, la nivel național, colectarea și diseminarea informațiilor relevante sau esențiale în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență,

b) planifică și coordonează activitățile de supraveghere la nivel național, în condițiile desfășurării normale a activității și în situații de urgență, inclusiv în legătură cu activitățile prevăzute la art.166, colaborând în acest sens.

Art.193 – (1) În cazul cererilor pentru obținerea aprobării în vederea utilizării modelelor interne pentru calculul cerințelor de capital, depuse de o instituție de credit-mamă la nivelul României și filialele acesteia, dintre care cel puțin o societate de servicii de investiții financiare, respectiv depuse de o firmă de investiții-mamă la nivelul României și filialele acesteia, dintre care cel puțin o instituție de credit persoană juridică română sau depuse împreună de filialele, instituții de credit și firme de investiții, ale unei societăți financiare holding-mamă la nivelul României, atunci când entitățile de mai sus sunt exclusiv persoane juridice române, Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare cooperează pentru a decide sau nu aprobarea, precum și termenii și condițiile în care aceasta se acordă, dacă este cazul.

(2) Orice cerere formulată în condițiile prevăzute la alin.(1) trebuie depusă doar la Banca Națională a României sau doar la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, după caz, în calitatea acestora de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată.

(3) Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare trebuie să depună diligențele necesare pentru a ajunge la o decizie comună într-un termen de 6 luni. Decizia comună trebuie motivată în scris și comunicată solicitantului de către autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată.

(4) Termenul de 6 luni prevăzut la alin.(3) începe să curgă de la momentul primirii cererii de aprobare, însoțită de documentația completă. Autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată transmite fără întârziere cererea primită potrivit alin.(2), autorității competente cu supravegherea la nivel individual.

(5) În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în privința cererii depuse potrivit alin.(3), autoritatea competentă cu supravegherea pe bază consolidată decide singură cu privire la cererea depusă. Decizia adoptată este definitivă și trebuie motivată în scris, luând în considerare și punctul de vedere și rezervele exprimate de cealaltă autoritate competentă din România pe parcursul perioadei de 6 luni și trebuie comunicată solicitantului și acestei autorități de către autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată.

(6) Deciziile luate în conformitate cu prevederile alin.(3) și cele luate de autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată în situația în care nu s-a ajuns la o decizie comună sunt definitive și opozabile celeilalte autorități și trebuie aplicate în mod corespunzător de către aceasta, prin acordarea aprobării respectivelor modele

Secțiunea a 4-a

Furnizarea de informații

Art.194 – (1) Dacă societatea-mamă a uneia sau a mai multor instituții de credit, persoane juridice române, este societate holding cu activitate mixtă, Banca Națională a României solicită societății holding cu activitate mixtă și filialelor acesteia, inclusiv în situația în care sunt situate pe teritoriul unui alt stat membru, direct sau prin intermediul instituțiilor de credit filiale, orice informații care ar putea fi relevante pentru scopul supravegherii instituțiilor de credit, persoane juridice române, filiale ale societății holding cu activitate mixtă.

(2) O societate holding cu activitate mixtă, persoană juridică română, și filialele acesteia, persoane juridice române, trebuie să furnizeze informații de natura celor prevăzute la alin.(1), atât la solicitarea Băncii Naționale a României, în calitate de autoritate responsabilă cu autorizarea și supravegherea unei instituții de credit, persoană juridică română, filială a societății holding cu activitate mixtă, cât și la solicitarea autorității responsabilă cu autorizarea și supravegherea unei instituții de credit dintr-un alt stat membru, filială a societății holding cu activitate mixtă.

Art.195 – Banca Națională a României poate efectua inspecții, pentru a verifica informațiile furnizate de societățile holding cu activitate mixtă și filialele acestora, direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop. Dacă societatea holding cu activitate mixtă sau una dintre filialele acesteia este o societate de asigurare poate fi utilizată și procedura prevăzută la art. 202. Dacă societatea holding cu activitate mixtă sau una dintre filialele acesteia au sediul într-un alt stat membru, verificarea informațiilor se efectuează potrivit procedurii prevăzute la art.203.

Secțiunea a 5-a

Societățile financiare holding

Art.196 – (1) Conducerea operativă a unei societăți financiare holding persoană juridică română trebuie să fie asigurată de cel puțin 2 persoane, care să aibă reputație solidă și experiență suficientă pentru a exercita acele atribuții.

(2) Societățile financiare holding prevăzute la alin.(1) trebuie să notifice Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, numirea în funcție a persoanelor prevăzute la alin.(1), în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Banca Națională a României urmărește în permanență îndeplinirea cerințelor de la alin.(1), dispunând măsurile sau sancțiunile care se impun în caz de nerespectare a acestora, prevăzute la art.204.

Art.197 – Dispozițiile Capitolului IV din Titlul II, Partea I, precum și reglementările aplicabile instituțiilor de credit, emise de Banca Națională a României în temeiul prevederilor Legii contabilității nr.82/1991, republicată, se aplică în mod corespunzător și societăților financiare holding persoane juridice române care sunt societăți-mamă ale unor instituții de credit ce sunt supravegheate la nivel consolidat de Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă sau de către o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, pentru situațiile financiare anuale consolidate.

Secțiunea a 6-a

Tranzacțiile intra-grup cu societățile holding cu activitate mixtă

Art.198 – Fără a se aduce atingere cerințelor prudențiale referitoare la expunerile mari, dacă societatea-mamă a uneia sau mai multor instituții de credit, persoane juridice române, este o societate holding cu activitate mixtă, Banca Națională a României exercită o supraveghere generală a tranzacțiilor dintre respectivele instituții de credit, pe de o parte, și societatea holding cu activitate mixtă și filialele acesteia, pe de altă parte, în condițiile stabilite prin reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

Secțiunea a 7-a

Măsuri de facilitare a supravegherii pe bază consolidată

Art.199 – Entitățile incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, societățile holding cu activitate mixtă și filialele acestora, sau filialele prevăzute la art.189 alin.(3) trebuie să-și comunice reciproc orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii individuale și/sau pe bază consolidată.

Art.200 – (1) Banca Națională a României, în calitate de autoritate competentă cu supravegherea pe bază consolidată, solicită entităților incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale, orice informații care ar putea fi relevante pentru scopul supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor de credit, persoane juridice române.

(2) Entitățile, persoane juridice române, incluse în aria de cuprindere a consolidării prudențiale a unei instituții de credit, trebuie să furnizeze, la cerere, orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată exercitate de Banca Națională a României sau de o autoritate competentă dintr-un alt stat membru.

(3) În cazul în care societatea-mamă și oricare dintre filialele acesteia, instituții de credit, sunt situate în state membre diferite, iar cel puțin una este persoană juridică română, Banca Națională a României comunică, în condiții de reciprocitate, autorităților competente din celelalte state membre toate informațiile relevante care pot permite sau facilita exercitarea supravegherii pe bază consolidată.

(4) În cazul în care societatea-mamă are sediul pe teritoriul unui alt stat membru, iar Banca Națională a României exercită supravegherea pe bază consolidată, aceasta poate cere autorității competente din respectivul stat membru să solicite societății-mamă orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată și să le transmită Băncii Naționale a României.

(5) În cazul în care societatea-mamă are sediul în România, iar Banca Națională a României nu exercită supravegherea pe bază consolidată, aceasta din urmă la cererea autorității competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată solicită societății-mamă orice informații care ar putea fi relevante pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată și le transmite respectivei autorități.

(6) Colectarea și deținerea de informații potrivit dispozițiilor alin.(1), (4) și (5) nu implică în nici un fel obligația pentru Banca Națională a României de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților financiare holding, a instituțiilor financiare sau a societăților prestatoare de servicii auxiliare.

Art.201 – (1) Banca Națională a României comunică autorităților competente din celelalte state membre, în condiții de reciprocitate, informațiile prevăzute la art.194.

(2) Colectarea și deținerea de informații potrivit alin.(1) nu implică în nici un fel obligația pentru Banca Națională a României de a exercita un rol de supraveghere pe bază individuală a societăților holding cu activitate mixtă, a filialelor acestora care nu sunt instituții de credit sau a filialelor prevăzute la art 180 alin.(3).

Art.202 – (1) În cazul în care o instituție de credit, o societate financiară holding sau o societate holding cu activitate mixtă controlează una sau mai multe filiale, care sunt societăți de asigurare sau alte entități care furnizează servicii de investiții financiare, care sunt supuse

autorizării, Banca Națională a României cooperează cu Comisia Națională a Valorilor Mobiliare și cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și cu autoritățile din alte state membre, responsabile cu supravegherea societăților de asigurare sau a altor entități care furnizează servicii de investiții financiare. Fără a se aduce atingere responsabilităților Băncii Naționale a României, aceasta furnizează celorlalte autorități menționate orice informație care ar facilita îndeplinirea atribuțiilor ce le revin și care ar permite supravegherea activității și a situației financiare generale a entităților pe care le supraveghează.

(2) Informațiile primite de Banca Națională a României în cadrul supravegherii pe bază consolidată precum și orice schimb de informații la care aceasta participă, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, sunt supuse obligației de păstrare a secretului profesional conform dispozițiilor Capitolului V din Titlul III, Partea I.

(3) Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă pentru exercitarea supravegherii pe bază consolidată, întocmește o listă a societăților financiare holding-mamă la nivelul României, care este transmisă autorităților competente din celelalte state membre și Comisiei Europene.

Art.203 – (1) Dacă în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, Banca Națională a României dorește, în anumite cazuri, să verifice informațiile privitoare la o instituție de credit, o societate financiară holding, o instituție financiară, o societate prestatoare de servicii auxiliare, o societate holding cu activitate mixtă, o filială de tipul celor prevăzute la art.194 sau o filială de tipul celor prevăzute la art.180 alin.(3), situate într-un alt stat membru, aceasta solicită autorităților competente din respectivul stat membru efectuarea verificării.

(2) Verificarea prevăzută la alin.(1) poate fi efectuată fie de către autoritatea competentă din respectivul stat membru, fie, cu acordul acesteia, de către Banca Națională a României. Banca Națională a României poate efectua verificarea în mod direct sau prin intermediul unui auditor financiar sau expert împuternicit în acest scop.

(3) Când nu efectuează verificarea ea însăși, Banca Națională a României poate participa la verificarea efectuată de autoritatea competentă din respectivul stat membru.

(4) În cazul în care Banca Națională a României primește o solicitare referitoare la verificarea, pentru aspecte determinate, a informațiilor privind entitățile prevăzute la alin.(1), situate în România, aceasta, în limitele competențelor ce îi revin, fie efectuează verificarea în mod direct, fie permite autorității competente solicitante sau unui auditor financiar sau expert

împuternicit să efectueze verificarea. Autoritatea competentă solicitantă poate, dacă nu efectuează verificarea ea însăși, să participe la verificarea efectuată de Banca Națională a României.

Art.204 – (1) În cazul în care o societate financiară holding, o societate holding cu activitate mixtă sau persoanele care asigură conducerea operativă a acestora nu se conformează dispozițiilor art.166 și art.176 - 203 și ale reglementărilor sau măsurilor adoptate în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Banca Națională a României, în calitate de autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată, poate dispune, în ceea ce privește respectiva societate, următoarele măsuri, prevăzute la lit.a) - c), sau sancțiuni, prevăzute la lit.d) - h):

a) încheierea unui acord cu administratorii societății, care să cuprindă un program de măsuri de remediere;

b) solicitarea de informații auditorului financiar;

c) dispunerea înlocuirii auditorului financiar de către societate;

d) avertisment scris;

e) suspendarea din funcție a uneia sau a mai multor persoane care asigură conducerea operativă a societății;

f) dispunerea înlocuirii, de către societatea financiară holding sau de către societatea holding cu activitate mixtă, după caz, a persoanei/persoanelor care asigură conducerea operativă a societății;

g) amendă aplicată societății, între 0,05% și 1% din capitalul inițial minim reglementat al instituției, filială a societății financiare holding sau a societății holding cu activitate mixtă, supuse supravegherii pe bază consolidată sau individuală;

h) amendă aplicată persoanelor care asigură conducerea operativă a societății, între 1-6 remunerații nete, conform nivelului acestora în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta.

(2) Cuantumul amenzii trebuie să fie raportat la gravitatea faptei săvârșite. Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Pe perioada suspendării din funcție, dispusă de Banca Națională a României în baza alin (1) lit.e), se asigură de către societatea financiară holding, respectiv de către societatea holding cu activitate mixtă desemnarea, cu respectarea prevederilor art.196, a unei persoane care să asigure interimar conducerea operativă.

Art.205 – Banca Națională a României cooperează cu celelalte autorități competente implicate pentru ca măsurile sau sancțiunile luate, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, împotriva societăților financiare holding, a societăților holding cu activitate mixtă, sau a persoanelor care asigură conducerea operativă a acestora, să producă efectele urmărite, mai ales în cazul în care o societate financiară holding, respectiv o societate holding cu activitate mixtă, având

sediul social pe teritoriul României, au administrația centrală sau sediul principal pe teritoriul altui stat membru.

Secțiunea a 8-a

Societăți-mamă în state terțe

Art.206 – (1) În cazul în care o instituție de credit, persoană juridică română, care are drept societate-mamă o instituție de credit sau o societate financiară holding cu sediul într-un stat terț, nu face obiectul supravegherii pe bază consolidată exercitată de o autoritate competentă dintr-un stat membru, Banca Națională a României verifică dacă instituția de credit respectivă este supusă unei supravegheri pe bază consolidată exercitată de autoritatea competentă din statul terț, echivalentă cu cea guvernată de principiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

(2) Verificarea este efectuată la solicitarea societății-mamă sau a oricărei entități reglementate și autorizate într-un stat membru sau din oficiu, de către Banca Națională a României, dacă, potrivit dispozițiilor art.207, aceasta ar fi autoritatea responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată. Banca Națională a României se consultă cu celelalte autorități competente implicate.

(3) Pentru efectuarea verificării potrivit prevederilor alin.(1), Banca Națională a României are în vedere principiile generale de evaluare a echivalenței supravegherii pe bază consolidată exercitate de autoritățile competente din state terțe asupra instituțiilor de credit având societate-mamă într-un stat terț, principii elaborate de Comitetul European Bancar la solicitarea Comisiei Europene. Banca Națională a României consultă Comitetul European Bancar înaintea luării unei decizii.

Art.207 – (1) În absența unei supravegheri echivalente potrivit art.206, prevederile referitoare la supravegherea pe bază consolidată cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în aplicarea acesteia se aplică, prin analogie, instituției de credit prevăzute la art.206 alin.(1) sau Banca Națională a României poate să aplice alte tehnici de supraveghere adecvate pentru atingerea obiectivelor supravegherii pe bază consolidată a instituției de credit.

(2) Banca Națională a României, în situația în care ar fi autoritate competentă cu supravegherea pe bază consolidată decide aplicarea tehnicilor de supraveghere alternative prevăzute la alin (1) după consultarea cu celelalte autorități competente implicate.

(3) În situația prevăzută la alin.(2), Banca Națională a României poate solicita constituirea unei societăți financiare holding cu sediul central pe teritoriul României sau al altui stat membru și, în situația în care, după constituirea acesteia rămâne autoritate competentă cu supravegherea pe bază

consolidată, aplică prevederile referitoare la supravegherea pe bază consolidată poziției consolidate a respectivei societăți financiare holding.

(4) Tehnicile de supraveghere trebuie să permită atingerea obiectivelor supravegherii pe bază consolidată, potrivit prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor emise în aplicarea acesteia și trebuie să fie comunicate celorlalte autorități competente implicate și Comisiei Europene.

Capitolul III

Supravegherea instituțiilor de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România

Art.208 – (1) Supravegherea prudențială a instituțiilor de credit din alte state membre, inclusiv în ceea ce privește activitățile desfășurate pe teritoriul României, în condițiile prevăzute în Capitolul IV din Titlul I, Partea I, se asigură de autoritatea competentă din statul membru de origine, fără a se aduce atingere competențelor Băncii Naționale a României prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Dispozițiile alin.(1) nu împiedică exercitarea supravegherii pe baze consolidate potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

Art.209 – (1) Banca Națională a României asigură, în cooperare cu autoritățile competente din statele membre de origine, supravegherea cerințelor de lichiditate la nivelul sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din alte state membre.

(2) Fără a se aduce atingere măsurilor întreprinse în vederea consolidării Sistemului Monetar European, Banca Națională a României are competențe depline în stabilirea măsurilor necesare pentru implementarea politicii sale monetare. Prin astfel de măsuri nu poate fi instituit un tratament discriminativ sau restrictiv pe considerente legate de faptul că o instituție de credit este autorizată în alt stat membru.

Art.210 – (1) Pentru supravegherea prudențială a instituțiilor de credit dintr-un alt stat membru, care desfășoară activitate în România, în special printr-o sucursală, Banca Națională a României colaborează cu autoritățile competente din statul membru de origine și din alte state membre în care instituția de credit desfășoară activitate.

(2) În cadrul colaborării prevăzute la alin.(1), se asigură schimbul de informații în condițiile prevăzute la art.173 alin.(2), care se aplică în mod corespunzător.

Art.211 – (1) Autoritatea competentă din statul membru de origine al unei instituții de credit poate realiza verificarea informațiilor primite potrivit art.210 alin.(2) la sediul sucursalei din România a instituției de credit. Verificarea poate fi realizată direct sau prin intermediul unor terțe persoane împuternicite în acest scop și cu informarea prealabilă a Băncii Naționale a României.

(2) Autoritatea competentă din statul membru de origine poate solicita Băncii Naționale a României să efectueze verificări la sediul sucursalei din România a unei instituții de credit autorizată în statul membru respectiv, caz în care Banca Națională a României procedează la efectuarea acestei verificări, în mod direct sau prin intermediul unei terțe persoane împuternicite în acest sens. Autoritatea competentă solicitantă poate participa la efectuarea verificării respective, dacă nu o realizează ea însăși potrivit alin.(1).

(3) Dispozițiile alin.(1) și (2) nu afectează dreptul Băncii Naționale a României de a efectua verificări asupra sucursalelor înființate pe teritoriul României, în exercitarea competențelor ce îi revin potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

Capitolul IV

Supravegherea sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe

Art.212 – (1) Pentru supravegherea activității din România a sucursalelor instituțiilor de credit din state terțe, Banca Națională a României cooperează cu autoritățile competente din aceste state. În acest sens, Banca Națională a României încheie acorduri de cooperare cu autoritatea competentă din statul terț de origine al instituției de credit. Prin aceste acorduri se stabilesc cel puțin condițiile în care se realizează schimbul de informații, cu respectarea dispozițiilor privind secretul profesional.

(2) La verificările efectuate la sediul sucursalei din România a instituției de credit din statul terț pot participa și reprezentanți ai autorității competente din statul terț de origine, conform acordurilor de cooperare încheiate de Banca Națională a României cu autoritatea respectivă.

Art.213 – Dispozițiile art.164-171 se aplică în mod corespunzător pentru realizarea supravegherii sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe de către Banca Națională a României.

Capitolul V

Schimbul de informații și secretul profesional

Art.214 - (1) Membrii consiliului de administrație, salariații Băncii Naționale a României, precum și auditorii financiari sau experții numiți de Banca Națională a României pentru efectuarea de verificări la sediul instituțiilor de credit, potrivit prevederilor art.170, sunt obligați să păstreze secretul profesional asupra oricărei informații confidențiale de care iau cunoștință în cursul exercitării atribuțiilor lor. Membrii consiliului de administrație și salariații Băncii Naționale a României sunt obligați să păstreze secretul profesional și după încetarea activității în cadrul băncii.

(2) Persoanele prevăzute la alin.(1) nu pot divulga informații confidențiale nici unei persoane sau autorități, cu excepția furnizării acestor informații în formă sumară sau agregată, astfel încât instituția de credit să nu poată fi identificată.

(3) Dacă o instituție de credit a fost declarată în faliment sau este supusă lichidării forțate, informațiile confidențiale care nu se referă la terții implicați în acțiuni de salvagardare a instituției de credit pot fi divulgate în cadrul procedurilor civile sau comerciale.

(4) Dispozițiile alin.(1) - (3) nu aduc în nici un fel atingere prevederilor legislației penale potrivit cărora se poate impune divulgarea de informații confidențiale în anumite situații.

Art.215 - (1) Banca Națională a României poate să schimbe informații cu autorități competente din celelalte state membre, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și ale altor acte normative aplicabile instituțiilor de credit.

(2) Informațiile primite de Banca Națională a României potrivit prevederilor alin.(1) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art.214.

(3) Banca Națională a României poate furniza informații autorităților competente din alte state membre, potrivit dispozițiilor alin.(1), dacă informațiile primite de respectivele autorități sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art.214.

Art.216 – Banca Națională a României poate utiliza informațiile primite potrivit art.214 și art.215 doar în exercitarea atribuțiilor sale de supraveghere a instituțiilor de credit și numai în următoarele situații:

a) examinarea îndeplinirii condițiilor de autorizare a instituțiilor de credit și facilitarea verificării, pe bază individuală și/sau consolidată, a condițiilor de desfășurare a activității

instituțiilor de credit, în special cu privire la lichiditate, solvabilitate, expuneri mari, proceduri administrative și contabile și mecanisme de control intern;

b) aplicarea de sancțiuni;

c) contestarea actelor emise de Banca Națională a României;

d) în cadrul unor proceduri judiciare inițiate în baza prevederilor art.275 alin.(2) sau a prevederilor altor legi aplicabile instituțiilor de credit.

Art.217 – (1) Banca Națională a României poate încheia acorduri de colaborare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile competente din state terțe sau cu alte autorități ori organisme din state terțe prevăzute la art.218 - 220, în condițiile în care informațiile furnizate sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional cel puțin echivalente celor prevăzute la art.214. Schimbul de informații trebuie să fie circumscris scopului îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere ale autorităților sau organismelor menționate.

(2) Informațiile primite de Banca Națională a României de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru pot fi furnizate potrivit prevederilor alin.(1) numai cu acordul expres al respectivei autorități și, dacă este cazul, doar pentru scopurile pentru care acordul a fost obținut.

Art.218 – (1) Banca Națională a României poate să schimbe informații cu:

a) autoritățile responsabile cu supravegherea altor organizații financiare, a societăților de asigurare și a piețelor financiare din România și din celelalte state membre;

b) organismele din România și din celelalte state membre, implicate în falimentul și lichidarea instituțiilor de credit, precum și în alte proceduri similare;

c) auditorii financiari, din România și din celelalte state membre, ai instituțiilor de credit și ai altor instituții financiare.

(2) Autoritățile, organismele și auditorii financiari din România, prevăzuți la alin.(1) pot să schimbe informații cu autorități competente din celelalte state membre.

(3) Schimbul de informații prevăzut la alin.(1) și (2) are în vedere exercitarea atribuțiilor de supraveghere ale Băncii Naționale a României, ale autorităților competente din alte state membre și ale autorităților, organismelor și auditorilor financiari prevăzuți la alin.(1)

(4) Banca Națională a României poate să furnizeze organismelor care administrează scheme de garantare a depozitelor din România și din alte state membre informații necesare exercitării funcțiilor acestora.

(5) Informațiile primite de autoritățile, organismele și auditorii financiari din România potrivit prevederilor alin.(1) și (3) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art.214.

(6) Banca Națională a României schimbă informații cu autoritățile, organismele și auditorii financiari din alte state membre, potrivit prevederilor alin.(1) și (3), numai dacă informațiile primite de respectivele autorități, organisme sau de auditorii financiari sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art.214.

(7) Autoritățile, organismele și auditorii financiari din România schimbă informații cu autoritățile competente din alte state membre, potrivit prevederilor alin.(2) și (3), numai dacă informațiile primite de respectivele autorități competente sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art.214.

Art.219 – (1) Banca Națională a României poate schimba informații cu autorități din România sau din alte state membre, responsabile cu:

a) supravegherea organismelor implicate în falimentul și lichidarea instituțiilor de credit sau în alte proceduri similare;

b) supravegherea auditorilor financiari ai instituțiilor de credit, ai firmelor de investiții, ai societăților de asigurare și ai altor instituții financiare.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin.(1) se realizează cu respectarea următoarelor condiții:

a) informațiile trebuie să fie destinate îndeplinirii atribuțiilor de supraveghere prevăzute la alin.(1);

b) informațiile primite de autoritățile din România sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art.214, respectiv informațiile primite de autoritățile din alte state membre sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art.214;

c) dacă informațiile provin de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, ele pot fi furnizate potrivit alin.(1) numai cu acordul expres al acestei autorități și doar în scopurile pentru care acest acord a fost obținut.

(3) Autoritățile din România prevăzute la alin.(1) pot schimba informații cu autoritățile competente din alte state membre, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(2).

Art.220 – (1) În scopul întăririi stabilității sistemului financiar, inclusiv integrității acestuia, Banca Națională a României poate schimba informații cu autoritățile sau organismele din România

sau din celelalte state membre cu competențe legale în domeniul depistării și investigării încălcărilor legislației privind societățile comerciale.

(2) Schimbul de informații prevăzut la alin.(1) se realizează cu respectarea următoarelor condiții:

a) informațiile trebuie să fie destinate exercitării competențelor prevăzute la alin.(1);

b) informațiile primite de autoritățile sau organismele din România sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art.214, respectiv informațiile primite de autoritățile sau organismele din alte state membre sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art.214;

c) dacă informațiile provin de la o autoritate competentă dintr-un alt stat membru, ele pot fi furnizate potrivit alin.(1) numai cu acordul expres al acestei autorități și doar în scopurile pentru care acordul a fost obținut, dacă acesta vizează furnizarea de informații doar în anumite scopuri.

(3) Autoritățile sau organismele din România având competențele prevăzute la alin.(1) pot schimba informații cu autoritățile competente din alte state membre, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin.(2), inclusiv în situația în care aceste autorități sau organisme desfășoară activitatea de detectare și investigare cu ajutorul unor persoane anume desemnate în acest scop, care nu au calitatea de angajat în sectorul public.

(4) Autoritățile sau organismele din România, prevăzute la alin.(1) comunică autorităților competente care le furnizează informații, numele și responsabilitățile precis determinate ale persoanelor cărora li se transmit respectivele informații.

Art.221 – Ministerul Finanțelor Publice transmite Comisiei Europene și celorlalte state membre numele autorităților din România care pot primi informații potrivit prevederilor art.219 și 220.

Art.222 – (1) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a instituțiilor de credit, Banca Națională a României poate transmite următoarelor autorități informații destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora:

a) bănci centrale și alte organisme cu funcții similare, în calitate de autorități monetare;

b) dacă este cazul, altor autorități publice responsabile cu monitorizarea sistemelor de plăți.

(2) Banca Națională a României poate primi informații de la autoritățile prevăzute la alin.(1), în măsura în care îi sunt necesare în situațiile prevăzute la art.216.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor sale în calitate de autoritate monetară și a celor privind monitorizarea sistemelor de plăți, Banca Națională a României poate transmite autorităților

competente din celelalte state membre informații care le-ar fi necesare respectivelor autorități în situații similare celor prevăzute la art.216.

(4) Informațiile primite potrivit prevederilor alin.(2) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art.214.

(5) Banca Națională a României furnizează informații potrivit prevederilor alin.(1) numai dacă informațiile primite de respectivele autorități sunt supuse unor cerințe de păstrare a secretului profesional similare celor prevăzute la art.214.

Art.223 – (1) Banca Națională a României poate să furnizeze informațiile la care se referă prevederile art.214-217 caselor de compensare sau altor structuri similare constituite în conformitate cu prevederile legii în vederea asigurării serviciilor de compensare și decontare pentru orice piață din România, dacă consideră că este necesar să comunice aceste informații în scopul asigurării funcționării corespunzătoare a respectivelor structuri, având în vedere riscurile ca participanții pe piață să nu-și îndeplinească obligațiile de plată.

(2) Informațiile primite potrivit prevederilor alin.(1) sunt supuse cerințelor referitoare la secretul profesional prevăzute la art.214.

(3) În situațiile prevăzute la alin.(1), informațiile primite potrivit dispozițiilor art.215 nu pot fi divulgate de Banca Națională a României fără acordul expres al autorității competente de la care s-au primit.

Capitolul VI

Cerințe de publicare pentru Banca Națională a României

Art.224 – (1) Banca Națională a României trebuie să facă publice următoarele informații:

a) textul legilor și reglementărilor adoptate în domeniul reglementării prudențiale a instituțiilor de credit și al instrucțiunilor și precizărilor emise în aplicarea acestora;

b) modul de exercitare a opțiunilor prevăzute în legislația comunitară în domeniu;

c) criteriile generale și metodologiile utilizate pentru analizarea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de instituțiile de credit în vederea respectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora și pentru evaluarea riscurilor la care instituțiile de credit sunt sau pot fi expuse;

d) date statistice agregate privind aspectele principale ale aplicării cadrului legal și de reglementare în domeniul prudențial.

(2) Informațiile publicate de Banca Națională a României potrivit alin.(1) trebuie să fie suficiente, astfel încât să permită o comparare semnificativă a abordărilor adoptate de autoritățile competente din diferite state membre. Informațiile se publică și sunt accesibile pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României și se actualizează periodic.

Capitolul VII

Măsurile de supraveghere și sancțiuni

Art.225 – Banca Națională a României este competentă să dispună, față de o instituție de credit, persoană juridică română, sau față de persoanele responsabile, care încalcă dispozițiile legii, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea legii, referitoare la supraveghere sau la condițiile de desfășurare a activității, măsurile necesare și/sau să aplice sancțiuni, în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora.

Art.226 – (1) Banca Națională a României dispune ca orice instituție de credit, persoană juridică română, care nu respectă cerințele prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în reglementările ori în alte acte emise în aplicarea acesteia sau nu dă curs unei recomandări a Băncii Naționale a României, să întreprindă măsurile necesare pentru a asigura redresarea situației în cel mai scurt timp.

(2) Banca Națională a României poate să dispună, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri:

a) să oblige instituția de credit să dispună de fonduri proprii la un nivel mai mare decât cel prevăzut la art.126;

b) să solicite instituției de credit îmbunătățirea cadrului de administrare, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate în vederea respectării dispozițiilor art.24 și 148;

c) să solicite instituției de credit să aplice o politică specifică de provizionare sau un tratament specific al expunerilor din perspectiva cerințelor de fonduri proprii;

d) să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua de sucursale ale instituției de credit, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din străinătate;

e) să solicite instituției de credit reducerea riscurilor aferente operațiunilor, produselor și/sau sistemelor acesteia;

f) să dispună instituției de credit înlocuirea persoanelor desemnate să asigure conducerea compartimentelor din cadrul instituției de credit și/sau a sucursalelor acesteia;

g) să instituie supravegherea specială sau, după caz, administrarea specială, asupra instituției de credit, potrivit dispozițiilor cuprinse în Capitolul VIII din prezentul titlu;

h) să limiteze participațiile calificate în entități financiare sau nefinanciare, situație în care instituția de credit este obligată la înstrăinarea acestora.

(3) Măsura prevăzută la alin.(2) lit.a) este dispusă de Banca Națională a României cu privire la o instituție de credit, persoană juridică română, cel puțin în cazul în care aceasta nu îndeplinește cerințele prevăzute la art.24, 142 și 148 și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora sau în legătură cu care, pe baza verificării și evaluării efectuate conform art.166 alin.(3), Banca Națională a României consideră că nivelul fondurilor proprii deținute de instituția de credit nu asigură o administrare prudentă și acoperirea adecvată a riscurilor în raport cu profilul de risc al acesteia. Această măsură se dispune doar atunci când numai aplicarea altor măsuri nu este susceptibilă să conducă la o îmbunătățire satisfăcătoare și în timp util a cadrului de administrare, a strategiilor, a proceselor și a mecanismelor implementate de instituția de credit, persoană juridică română.

(4) În cazul instituirii administrării speciale, Banca Națională a României decide și cu privire la retragerea aprobărilor acordate directorilor, administratorilor și auditorului financiar ai instituției de credit, persoană juridică română, și, dacă este cazul, cu privire la suspendarea drepturilor de vot ale acționarilor/membrilor.

(5) Adoptarea măsurilor prevăzute la alin.(2) este supusă dispozițiilor privind schimbul de informații și secretul profesional, potrivit Capitolului V din prezentul titlu.

Art.227 – Banca Națională a României urmărește să prevină reducerea nivelului capitalului unei instituții de credit, persoană juridică română, sub nivelul minim necesar pentru acoperirea riscurilor specifice activității desfășurate de aceasta și solicită adoptarea de către instituția de credit a unor măsuri urgente de remediere, dacă acest nivel nu este menținut sau restabilit.

Art.228 – (1) Banca Națională a României poate aplica sancțiuni potrivit prezentei ordonanțe de urgență în cazurile prevăzute la art.126 alin.(1) ori în cazurile în care constată că o instituție de credit, persoană juridică română, și/sau oricare dintre administratorii sau directorii instituției de credit sau persoanele desemnate să asigure conducerea compartimentelor sau a sucursalelor instituției de credit se fac vinovați de următoarele fapte:

- a) nerespectarea măsurilor dispuse de Banca Națională a României;
- b) încălcarea oricărei condiții sau restricții prevăzute în autorizația acordată;
- c) efectuarea de operațiuni fictive și fără acoperire reală, în scopul prezentării incorecte a poziției financiare sau a expunerii instituției de credit;

d) neraportarea, raportarea cu întârziere sau raportarea de date și informații eronate către Banca Națională a României.

Art.229 – (1) În cazurile prevăzute la art.226 alin.(1) și la art.228, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) amendă aplicabilă instituției de credit, între 0,05% și 1% din capitalul social al acesteia;
- c) amendă aplicabilă administratorilor, directorilor și persoanelor desemnate să asigure conducerea compartimentelor și a sucursalelor instituției de credit, între 1-6 remunerații nete, conform nivelului remunerației în luna precedentă datei la care s-a constatat fapta;
- d) retragerea aprobării acordate directorilor și/sau administratorilor instituției de credit;
- e) retragerea autorizației acordate instituției de credit.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin.(1) pot fi aplicate concomitent cu dispunerea de măsuri conform art.226 alin.(3) și art.230 sau independent de acestea.

(3) La individualizarea sancțiunii se ține seama de gravitatea faptei săvârșite, precum și de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei.

(4) Sancțiunile prevăzute la alin.(1) lit.c) și d) în privința administratorilor și directorilor instituției de credit se aplică persoanelor având această calitate cărora le poate fi imputată fapta, întrucât aceasta nu s-ar fi produs dacă persoanele respective și-ar fi exercitat în mod corespunzător responsabilitățile care decurg din îndatoririle funcției lor stabilite conform legislației aplicabile societăților comerciale, reglementărilor emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și cadrului intern de administrare.

Art.230 – (1) În cazul în care persoanele care dețin participații calificate la instituția de credit, persoană juridică română, nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia privind calitatea acționariatului unei instituții de credit sau exercită asupra acesteia o influență de natură să pericliteze administrarea prudentă a instituției de credit, Banca Națională a României dispune măsurile adecvate pentru încetarea acestei situații. În acest sens, independent de alte măsuri sau sancțiuni care pot fi aplicate instituției de credit ori administratorilor și directorilor acesteia, Banca Națională a României poate dispune suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii sau membrii respectivi.

(2) Acționarii față de care s-au dispus măsura prevăzută la alin.(1) nu mai pot achiziționa noi acțiuni ale instituției de credit, persoană juridică română, dispozițiile art.232 fiind aplicabile în mod corespunzător.

Art.231 – (1) Exercițiul dreptului de vot al persoanelor care nu s-au conformat obligației de notificare a intenției de dobândire sau de majorare a unei participații calificate într-o instituție de credit, persoană juridică română, conform art.25 alin.(1) și (2), ori al persoanelor care au dobândit o participație calificată fără a ține seama de opoziția formulată de Banca Națională a României potrivit art.25 alin.(3), este suspendat de drept.

Art.232 – (1) Acționarii aflați în situațiile prevăzute la art.230 și 231 trebuie să-și vândă, în termen de 3 luni, acțiunile aferente participației calificate pentru care le este suspendat dreptul de vot. După expirarea acestui termen, dacă acțiunile nu au fost vândute, Banca Națională a României dispune instituției de credit, persoană juridică română, anularea acțiunilor respective, emiterea unor noi acțiuni purtând același număr și vânzarea acestora, urmând ca prețul încasat din vânzare să fie consemnat la dispoziția deținătorului inițial, după reținerea cheltuielilor ocazionate de vânzare.

(2) Consiliul de administrație al instituției de credit este răspunzător de îndeplinirea măsurilor necesare pentru anularea acțiunilor, potrivit alin.(2), și vânzarea acțiunilor nou-emise.

(3) Dacă din lipsă de cumpărători, vânzarea nu avut loc sau s-a realizat numai o vânzare parțială a acțiunilor nou-emise, instituția de credit procedează de îndată la reducerea capitalului social cu diferența dintre capitalul social înregistrat și cel deținut de acționarii cu drept de vot.

(4) Acționarii cu drept de vot pot ține o adunare generală și pot să ia orice hotărâre de competența acesteia, cu majoritatea prevăzută de lege sau, după caz, de actul constitutiv pentru adoptarea hotărârilor adunării generale, această majoritate raportându-se în acest caz la capitalul deținut de acționarii respectivi.

Art.233 – (1) Constatarea faptelor descrise în prezentul capitol, care constituie încălcări ale disciplinei bancare, se face de către personalul Băncii Naționale a României, împuternicit în acest sens, pe baza raportărilor făcute de instituția de credit, persoană juridică română, potrivit legii sau la solicitarea expresă a Băncii Naționale a României ori în cursul verificărilor desfășurate la sediile acestora.

(2) Actele cu privire la o instituție de credit, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului capitol se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția măsurilor prevăzute la art.226 alin.(2) lit.g) și a sancțiunilor prevăzute la art.229 alin.(1) lit.d) și e), a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art.234 – (1) Aplicarea sancțiunilor se prescrie în termen de un an de la data comunicării, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venit la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

Art.235 – Banca Națională a României poate lua, în privința instituțiilor de credit din alte state membre care desfășoară activitate în România, măsurile corespunzătoare pentru prevenirea faptelor de încălcare a legii comise pe teritoriul României și/sau pentru sancționarea unor asemenea fapte, în condițiile prevăzute în Secțiunea a 3-a din Capitolul IV al Titlului I, Partea I. Astfel de măsuri pot include interzicerea inițierii de noi tranzacții pe teritoriul României de către instituția de credit în culpă.

Art.236 – (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(2) Faptele de încălcare a legislației speciale în materia acordării de credite ipotecare finanțate din emisiune de obligațiuni ipotecare intră, de asemenea, sub incidența dispozițiilor prezentului capitol, în măsura în care legislația specială nu cuprinde prevederi de sancționare a faptelor respective.

Capitolul VIII

Proceduri speciale

Secțiunea I

Supravegherea specială

Art.237 – (1) Banca Națională a României poate dispune instituirea măsurii de supraveghere specială asupra unei instituții de credit, persoană juridică română, pentru încălcarea legii sau a reglementărilor emise în aplicarea acesteia, constatată în urma verificărilor efectuate la fața locului și/sau a analizării raportărilor transmise de instituția de credit, precum și în cazul constatării unei situații financiare precare a acesteia.

(2) Supravegherea specială se asigură printr-o comisie instituită în acest scop, formată din maximum 7 specialiști din cadrul Băncii Naționale a României, dintre care unul asigură îndeplinirea funcției de președinte al comisiei și unul, pe cea de vicepreședinte al acesteia.

Art.238 – (1)Atribuțiile comisiei de supraveghere specială se stabilesc de către Banca Națională a României și se referă, în principal, la:

a) urmărirea modului în care consiliul de administrație și/sau directorii instituției de credit acționează pentru stabilirea și aplicarea măsurilor necesare remedierii deficiențelor sau, după caz, a recomandărilor formulate sau a măsurilor dispuse de Banca Națională a României potrivit prezentei ordonanțe de urgență;

b) suspendarea sau desființarea unor acte de decizie ale organelor statutare ale instituției de credit, contrare cerințelor prudențiale sau care conduc la deteriorarea situației financiare a acesteia;

c) formularea de solicitări privind modificarea/completarea cadrului de conducere, a strategiilor, proceselor și mecanismelor implementate de instituția de credit;

d) limitarea și/sau suspendarea unor activități și operațiuni pe o anumită perioadă;

e) orice alte măsuri considerate necesare pentru remedierea situației instituției de credit;

f) formularea de propuneri către Banca Națională a României pentru dispunerea anumitor măsuri sau pentru aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege, în situația în care consiliul de administrație sau directorii instituției de credit nu respectă măsurile dispuse de comisie.

(2) Comisia de supraveghere specială nu se substituie directorilor instituției de credit în ceea ce privește administrarea curentă a activității și competența de a angaja instituția de credit. Răspunderea pentru legalitatea, realitatea, exactitatea și oportunitatea operațiunilor efectuate și a documentelor întocmite de instituția de credit revine exclusiv directorilor instituției de credit și/sau persoanelor care întocmesc și semnează documentele în cauză, potrivit atribuțiilor și competențelor acestora.

(3) În perioada exercitării supravegherii speciale, adunarea generală a acționarilor, consiliul de administrație și directorii instituției de credit nu pot hotărî măsuri contrare celor dispuse de comisia de supraveghere specială.

(4) Membrii comisiei de supraveghere specială au acces la toate documentele și registrele instituției de credit, fiind obligați să păstreze secretul profesional privind operațiunile acesteia.

Art.239 – (1) Comisia de supraveghere specială prezintă rapoarte periodice Băncii Naționale a României asupra situației instituției de credit.

(2) În funcție de concluziile rezultate din aceste rapoarte, Banca Națională a României decide cu privire la continuarea sau încetarea supravegherii speciale, fără a se depăși însă o perioadă de 3 luni de la data instituirii măsurii de supraveghere specială.

(3) În cazul în care în activitatea instituției de credit se constată în continuare deficiențe grave, Banca Națională a României poate hotărî, de la caz la caz, instituirea măsurii de administrare

specială a instituției de credit sau adoptarea altor măsuri prevăzute de lege, inclusiv retragerea autorizației.

Secțiunea a 2-a

Administrarea specială

Art.240 – (1) Banca Națională a României poate dispune instituirea măsurii de administrare specială asupra unei instituții de credit, persoană juridică română, inclusiv cu privire la activitatea sucursalelor sale din România și din străinătate. Măsura administrării speciale se poate dispune în cazurile în care:

- a) instituirea măsurii de supraveghere specială nu a dat rezultate într-o perioadă de până la 3 luni;
- b) fondurile proprii se situează la un nivel care nu depășește jumătate din nivelul minim al cerințelor de capital calculate potrivit reglementărilor emise în aplicarea art.126 și 148;
- c) instituția de credit a încălcat în mod repetat dispozițiile legii și/sau ale reglementărilor ori altor acte emise în aplicarea acesteia;
- d) nu mai este îndeplinită cerința privind asigurarea conducerii operative a activității instituției de credit de către cel puțin 2 persoane.

(2) Un anunț privind instituirea administrării speciale se publică de către Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(3) Instituirea măsurilor de administrare specială se dispune de Banca Națională a României și în cazul sesizării de către aceasta a instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului unei instituții de credit, până la numirea de către judecătorul-sindic a lichidatorului.

Art.241 – (1) Administrarea specială se instituie pe o perioadă de 1 an de la data hotărârii Băncii Naționale a României, cu excepția cazului în care prin hotărâre se stabilește o perioadă mai scurtă sau când Banca Națională a României hotărăște încetarea administrării speciale, potrivit art.252 alin.(4).

(2) În situații excepționale Banca Națională a României poate prelungi, în condițiile prevăzute pentru instituirea administrării speciale, perioada prevăzută la alin.(1), cu maxim 6 luni.

Art.242 – (1) Administrarea specială se exercită de către un administrator special, desemnat de Banca Națională a României prin hotărârea de instituire a acestei măsuri. Administrator special poate fi

o persoană fizică sau o persoană juridică, care dispune de experiență adecvată, precum și Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar.

(2) Pentru motive întemeiate, Banca Națională a României poate înlocui administratorul special.

(3) Toate cheltuielile legate de administrarea specială se suportă de instituția de credit supusă acestei măsuri.

(4) Cheltuielile efectuate de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar ocazionate de desfășurarea activității de administrare specială sunt considerate în sensul alin.(3) cheltuieli legate de administrarea specială.

Art.243 – În cazul în care consideră necesar, Banca Națională a României poate stabili anumite limite și/sau condiții privind activitatea instituției de credit în privința căreia s-a hotărât instituirea administrării speciale. Acestea se comunică administratorului special, care răspunde de respectarea lor.

Art.244 – Administratorul special preia integral atribuțiile consiliului de administrație și ale directorilor instituției de credit, stabilite potrivit legii, actului constitutiv și reglementărilor interne ale instituției de credit.

Art.245 – (1) După preluarea instituției de credit, administratorul special înștiințează de îndată compartimentele din cadrul instituției de credit, sucursalele acesteia, instituțiile de credit corespondente, oficiul registrului comerțului și, după caz, Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar cu privire la luarea acestei măsuri.

(2) Comunicarea se face în scris și cuprinde specimenul de semnătură al administratorului special. Comunicarea făcută instituțiilor de credit corespondente cuprinde și mențiunea asupra faptului că toate operațiunile viitoare prin contul instituției de credit se autorizează numai de către administratorul special sau de persoanele împuternicite în mod expres de către acesta.

Art.246 – (1) Atribuția principală a administratorului special constă în stabilirea condițiilor optime pentru conservarea valorii activelor instituției de credit, eliminarea deficiențelor existente în administrarea patrimoniului, încasarea creanțelor și stabilirea posibilității de redresare a situației financiare a instituției de credit; în acest sens, administratorul special poate lua toate măsurile pe care le consideră necesare, în limita competențelor sale prevăzute de lege.

(2) Măsurile care pot fi luate au în vedere:

a) negocierea creanțelor instituției de credit și/sau stabilirea unei noi scadențe acestora;

- b) suspendarea atragerii de depozite și/sau a acordării de credite;
 - c) închiderea sucursalelor neprofitabile sau a căror activitate nu se justifică;
 - d) redimensionarea schemei de personal, prin reorganizarea activității, în scopul reducerii cheltuielilor;
 - e) orice alte măsuri pe care consiliul de administrație sau directorii unei instituții de credit le pot lua, potrivit legii, în cursul unei administrări obișnuite.
- (3)** Administratorul special trebuie să ia cel puțin măsurile necesare pentru:
- a) reducerea pierderilor;
 - b) încetarea activităților frauduloase și a abuzurilor de orice natură ale persoanelor aflate în relații speciale cu instituția de credit;
 - c) introducerea de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate anterior de către instituția de credit, inclusiv a acelor contracte în care obligațiile asumate de către instituția de credit sunt disproporționate în raport cu prestația la care s-a obligat cealaltă parte contractantă;
 - d) păstrarea în siguranță a activelor și a documentelor instituției de credit;
 - e) sesizarea organelor competente, în cazul în care există indicii cu privire la săvârșirea de infracțiuni.

Art.247 – Prin excepție de la prevederile art.246, dacă instituirea administrării speciale a fost dispusă potrivit art.240 alin.(1) lit.d), atribuția principală a administratorului special este luarea măsurilor necesare pentru numirea consiliului de administrație și a directorilor instituției de credit. În cursul acestei administrări, administratorul special poate lua orice alte măsuri pe care consiliul de administrație sau directorii unei instituții de credit le pot lua, potrivit legii, în cursul unei administrări obișnuite.

Art.248 – Dacă situațiile financiare aferente perioadei încheiate înainte de instituirea administrării speciale nu au fost aprobate conform legii sau administratorul special consideră că ele nu reflectă situația patrimonială reală a instituției de credit, acesta procedează la întocmirea unei noi situații financiare și ia măsuri pentru aprobarea, publicarea și depunerea acesteia la organele competente, conform legii.

Art.249 – **(1)** În vederea adoptării unor hotărâri privind situația instituției de credit în domenii care exced competențelor sale stabilite prin lege pentru consiliul de administrație, inclusiv în ceea ce privește preluarea instituției de credit în cauză, prin fuziune/divizare, de către alte instituții de credit, administratorul special poate convoca adunarea generală a acționarilor/membrilor instituției de credit.

Ordinea de zi a adunării este stabilită de către administratorul special, cu consultarea prealabilă a Băncii Naționale a României, și nu poate fi schimbată de către persoanele convocate.

(2) După instituirea administrării speciale, prevederile legale privind obligativitatea convocării adunării generale la cererea acționarilor/membrilor nu sunt aplicabile pe durata acesteia. Acționarii/membrii care dețin cel puțin 50% din drepturile de vot pot înainta administratorului special propuneri viabile de redresare financiară a instituției de credit, acesta urmând să decidă asupra propunerilor formulate.

Art.250 – (1) În cazul în care adunarea generală a acționarilor hotărăște majorarea capitalului social, pentru motive temeinice, justificate de existența unei intenții serioase din partea unui investitor, de participare la capitalul instituției de credit, administratorul special poate să ridice acționarilor dreptul de subscriere de noi acțiuni, în tot sau în parte, cu aprobarea Băncii Naționale a României.

(2) Prin hotărârea de majorare a capitalului social trebuie să se asigure cel puțin un nivel al fondurilor proprii care să permită încadrarea instituției de credit în cerințele prudențiale prevăzute de lege și de reglementările aplicabile.

(3) În cazul reducerii capitalului social, aceasta poate fi făcută numai după trecerea a 30 de zile de la data publicării hotărârii în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

Art.251 – (1) În termen de 2 luni de la numire, administratorul special trebuie să prezinte Băncii Naționale a României un raport scris cu privire la măsurile întreprinse de la instituirea administrării speciale și efectele acestora, la poziția financiară a instituției de credit și posibilitatea redresării situației acesteia din punct de vedere al siguranței financiare, prezentând în acest sens, recomandările sale, inclusiv în ceea ce privește o potențială preluare a instituției de credit, prin fuziune/divizare, de către o altă sau alte instituții de credit. La raport se anexează documente referitoare la evaluarea activelor și pasivelor instituției de credit, situația recuperării creanțelor, costul menținerii activelor și situația lichidării pasivelor.

(2) Raportul prevăzut la alin.(1) trebuie să fie suficient de detaliat pentru a fundamenta recomandările făcute de administrator.

(3) Pentru motive întemeiate, Banca Națională a României poate prelungi termenul prevăzut la alin.(1), la propunerea administratorului special, dar nu mai mult de 1 lună.

Art.252 – (1) În termen de 15 zile de la primirea raportului administratorului special, Banca Națională a României hotărăște cu privire la oportunitatea menținerii măsurii de administrare specială și se pronunță asupra recomandărilor făcute de administratorul special.

(2) Dacă pe baza raportului administratorului special se constată că nu sunt condiții pentru îmbunătățirea situației financiare a instituției de credit, astfel încât aceasta să respecte cerințele prudențiale prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acesteia sau, după caz, nu au fost numiți și aprobați noii directori și administratori ai instituției de credit, Banca Națională a României poate, în funcție de situația concretă, să decidă următoarele:

a) stabilirea unui termen în care administratorul special să întreprindă demersuri pentru identificarea eventualelor instituții de credit interesate în preluarea, prin fuziune/divizare, a instituției de credit aflată în administrare specială;

b) retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente pentru declanșarea procedurii falimentului sau, după caz, retragerea autorizației urmată de dizolvarea și lichidarea instituției de credit, potrivit dispozițiilor cuprinse în Secțiunea a 3-a din prezentul capitol.

(3) În cazul continuării administrării speciale, administratorul special trebuie să prezinte Băncii Naționale a României, la termenele stabilite de aceasta, rapoarte privind situația financiară a instituției de credit.

(4) Pe baza rapoartelor administratorului special, Banca Națională a României poate hotărî în orice moment încetarea administrării speciale, cu reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare, sau poate retrace autorizația instituției de credit, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor alin.(2) lit.b).

Art.253 – (1) Dacă Banca Națională a României constată, pe baza rapoartelor administratorului special, că instituția de credit față de care s-a instituit administrarea specială s-a redresat din punct de vedere financiar și se încadrează în cerințele prudențiale stabilite de prezenta ordonanță de urgență și de reglementările aplicabile sau, după caz, au fost numiți și aprobați noii directori și administratori, Banca Națională a României poate hotărî încetarea administrării speciale și reluarea activității instituției de credit sub controlul organelor sale statutare.

(2) Un anunț privind încetarea administrării speciale se publică potrivit prevederilor art.240 alin.(2).

(3) Administratorul special trebuie să ia măsurile necesare pentru desemnarea noilor administratori și, după caz, a noilor directori ai instituției de credit.

(4) Până la numirea și aprobarea persoanelor prevăzute la alin.(3), administratorul special asigură administrarea și conducerea operativă a instituției de credit.

Art.254 – În cazul în care Banca Națională a României hotărăște retragerea autorizației instituției de credit și sesizarea instanței competente în vederea declanșării procedurii falimentului

potrivit Ordonanței Guvernului nr.10/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.278/2004, până la desemnarea de către judecătorul-sindic a lichidatorului, administrarea instituției de credit se asigură în continuare de către administratorul special.

Secțiunea a 3-a

Lichidarea instituțiilor de credit

Art.255 -- Odată cu retragerea autorizației, Banca Națională a României dispune dizolvarea urmată de lichidare a instituției de credit potrivit prezentei secțiuni sau, dacă instituția de credit se află în vreuna din situațiile de insolvență prevăzute de legislația specială privind falimentul instituțiilor de credit, sesizează instanța competentă în vederea deschiderii procedurii.

Art.256 – (1) Lichidarea instituției de credit care nu se află în situație de insolvență, inclusiv a sucursalelor sale din România, din alte state membre sau din state terțe, se realizează cu respectarea legislației românești aplicabile în cazul dizolvării și lichidării societăților comerciale pe acțiuni și a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Îndeplinirea atribuțiilor privind lichidarea instituției de credit este asigurată de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar, denumit în continuare *lichidator*, atât în cazul în care lichidarea este dispusă conform art.255, cât și în cazul în care lichidarea are loc la inițiativa acționarilor/membrilor.

Art.257 – Lichidarea instituției de credit conform dispozițiilor art.255 sau la inițiativa acționarilor/membrilor nu împiedică declanșarea procedurii falimentului, dacă pe parcursul procesului de lichidare instituția de credit ajunge în una dintre situațiile de insolvență prevăzute de legislația specială privind falimentul instituțiilor de credit.

Art.258 – (1) Dispozițiile cuprinse în legislația privind falimentul instituțiilor de credit referitoare la atribuțiile lichidatorului, la suportarea cheltuielilor legate de lichidare, la ordinea de stingere a creanțelor, se aplică în mod corespunzător și în cazul lichidării instituției de credit potrivit dispozițiilor prezentei secțiuni.

(2) Cheltuielile efectuate de Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar ocazionate de desfășurarea activității de lichidare sunt considerate în sensul alin.(1) cheltuieli legate de lichidare.

Art.259 – (1) În cazul retragerii autorizației unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate și pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, Banca Națională a României informează fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente din statele membre gazdă asupra hotărârii adoptate, a consecințelor legale și a efectelor pe care le implică aceasta.

(2) Dacă, din considerente de asigurare a protecției deponenților sau din alte considerente de interes public, adoptarea hotărârii nu poate fi întârziată, Banca Națională a României asigură informarea prevăzută la alin.(1) imediat după adoptarea hotărârii.

Art.260 – (1) Dacă măsura prevăzută la art.255 vizează o sucursală din România a unei instituții de credit dintr-un stat terț, care mai are sucursale cel puțin într-un alt stat membru, Banca Națională a României, înainte de adoptarea hotărârii, informează toate autoritățile competente din statele membre gazdă în care instituția de credit desfășoară activitate, cu privire la aceasta și a efectelor pe care le implică.

(2) Dacă, din considerente de asigurare a protecției deponenților sau din alte considerente de interes public, adoptarea hotărârii nu poate fi întârziată, Banca Națională a României asigură informarea prevăzută la alin.(1) imediat după adoptarea hotărârii.

(3) Banca Națională a României asigură coordonarea acțiunilor sale cu cele ale autorităților competente din celelalte state membre gazdă. Lichidatorul asigură coordonarea acțiunilor sale cu cele ale lichidatorilor desemnați în statele membre respective.

Art.261 – (1) În cazul retragerii autorizației unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate și pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, lichidatorul trebuie să ia de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea Băncii Naționale a României privind lichidarea instituției de credit în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și în două ziare de circulație națională pe teritoriul fiecărui stat membru gazdă, în limba oficială a acestuia sau, după caz, într-una din limbile oficiale ale acestuia.

(2) Hotărârea Băncii Naționale a României produce efecte în toate statele membre gazdă, fără altă formalitate și devine efectivă de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I sau de la o dată ulterioară specificată în hotărâre.

(3) Dacă consideră necesar, lichidatorul poate solicita înregistrarea hotărârii Băncii Naționale a României în registrul imobiliar, registrul comerțului sau în orice alt registru public ținut în statele membre gazdă. Dacă legislația unui stat membru gazdă prevede obligativitatea unei asemenea

formalități, lichidatorul trebuie să ia toate măsurile pentru îndeplinirea acestora. Sumele necesare realizării înregistrării sunt considerate cheltuieli aferente lichidării.

Art.262 – (1) Lichidatorul poate acționa pe teritoriul statelor membre gazdă, în baza unei copii certificate de pe hotărârea Băncii Naționale a României sau în baza unui certificat emis de aceasta, fără altă formalitate.

(2) Lichidatorul poate exercita pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. El poate să numească alte persoane care să îl sprijine sau să îl reprezinte pe teritoriul acestor state, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor instituției de credit pe parcursul lichidării.

(3) În exercitarea competențelor sale, lichidatorul trebuie să respecte legislația statului membru pe teritoriul căreia acționează, în special cu privire la procedurile de valorificare a activelor și la furnizarea de informații angajaților instituției de credit din statul membru respectiv. Lichidatorul nu are dreptul de a utiliza forța pentru îndeplinirea atribuțiilor sale și nici dreptul de a soluționa litigii ori dispute.

Art.263 – (1) În cazul lichidării unei instituții de credit, persoană juridică română, care desfășoară activitate pe teritoriul unuia sau mai multor state membre, se aplică legislația românească, cu excepțiile prevăzute la art.266 – 274.

Art.264 – (1) Orice creditor al instituției de credit aflate în lichidare, inclusiv autoritățile publice, cu domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în România sau în alt stat membru, are dreptul de a înainta o declarație de creanțe sau de a formula observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra instituției de credit, care se adresează lichidatorului. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială ori în limbile oficiale ale statului membru de domiciliu/reședință, după caz, unde are situat sediul social și trebuie să poarte mențiunea ”declarație de creanțe”, respectiv, ”observații privind creanțele”, în limba română.

(2) Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României beneficiază de același tratament și au același rang de preferință ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.

(3) Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin.(1) trebuie să transmită copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și trebuie să indice natura fiecărei creanțe, data la care a

luat naștere și valoarea acesteia, dacă există privilegii, garanții reale și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și să indice care sunt creanțele garantate astfel.

(4) La solicitarea lichidatorului, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a declarației de creanțe sau, după caz, a observațiilor formulate și a documentelor prezentate.

Art.265 – (1) Lichidatorul asigură informarea periodică a creditorilor, în modalitatea considerată corespunzătoare, în special cu privire la progresele înregistrate în valorificarea activelor instituției de credit.

(2) Lichidatorul este ținut de obligația de păstrare a secretului profesional, conform dispozițiilor cuprinse în Capitolului V, Titlul III, Partea I.

Art.266 – Efectele lichidării instituției de credit asupra anumitor contracte și drepturi sunt reglementate astfel:

a) contractele și relațiile de muncă sunt guvernate de legislația statului membru aplicabilă în cazul fiecărui contract de muncă;

b) contractele prin care se dobândește dreptul de folosință sau dreptul de achiziționare a unor bunuri imobile sunt guvernate de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, potrivit căreia se determină și natura bunului: mobil sau imobil;

c) drepturile asupra bunurilor imobile, a navelor și a aeronavelor, care sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru public, sunt guvernate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul respectiv.

Art.267 – (1) Deschiderea procedurii de lichidare a instituției de credit nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terțelor părți asupra bunurilor - corporale sau necorporale, mobile sau imobile, individual determinate sau determinate generic - aflate în proprietatea instituției de credit, care, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, sunt situate pe teritoriul altor state membre.

(2) Drepturile prevăzute la alin.(1) se referă în special la:

a) dreptul de a vinde sau de a dispune în alt mod de un bun și dreptul de a-i culege fructele, decurgând în special dintr-un contract de gaj sau ipotecă;

b) dreptul de preferință la executarea bunurilor afectate unei garanții, înaintea altor titulari de drepturi asupra bunului;

c) dreptul de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar găsi acesta;

d) dreptul de uzufruct asupra bunului.

Art.268 – (1) Deschiderea procedurii de lichidare, în situația în care instituția de credit este parte într-un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, în calitate de cumpărător, nu afectează dreptul vânzătorului decurgând dintr-o clauză prin care acesta și-a rezervat dreptul de proprietate până la un anumit termen sau până la îndeplinirea unei condiții, dacă, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, bunul este situat pe teritoriul altui stat membru.

(2) Deschiderea procedurii de lichidare, în cazul în care instituția de credit este parte într-un contract de vânzare-cumpărare, în calitate de vânzător, nu poate constitui motiv pentru anularea sau desființarea contractului și nu afectează drepturile cumpărătorului, dacă data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare este ulterioară livrării bunului și dacă, la acea dată, bunul era situat pe teritoriul altui stat membru.

Art.269 – (1) Deschiderea procedurii de lichidare nu afectează drepturile creditorilor de a invoca compensarea legală, atunci când legea aplicabilă contractului permite o asemenea compensare.

(2) În cazul compensării contractuale (*netting*) se aplică legea care guvernează contractul.

Art.270 – Dispozițiile art.267, 268 și 269 alin.(1) nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.

Art.271 – (1) Exercițarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare, a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru este guvernată de legea statului membru respectiv.

(2) Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață organizată sunt guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile alin.(1).

Art.272 – Legislația românească cu privire la nulitatea actelor frauduloase încheiate în dauna creditorilor nu este aplicabilă în cazul în care beneficiarul unui asemenea act dovedește că actul, ca întreg, este guvernat de legea altui stat membru și că legea respectivă nu permite nici o modalitate de contestare a actului în speță.

Art.273 – Validitatea actelor încheiate după deschiderea procedurii lichidării, prin care instituția de credit înstrăinează bunuri imobile, nave ori aeronave supuse înregistrării într-un registru public sau titluri de valoare ori drepturi asupra unor astfel de titluri a căror existență sau transfer este supusă obligației de înregistrare într-un registru, un cont ori un sistem centralizat de depozitare ținut sau localizat într-un alt stat membru, este guvernată de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul respectiv sau, după caz, sub autoritatea căruia este ținut acel registru, cont sau sistem centralizat de depozitare.

Art.274 – Acțiunile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect bunuri sau drepturi de care instituția de credit a fost privată, sunt guvernate de legea statului membru în care se desfășoară procesul.

Capitolul IX

Căi de contestare

Art.275 – (1) Actele adoptate de Banca Națională a României conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, cu privire la o instituție de credit, inclusiv cele privind administratorii, directorii, persoanele desemnate să asigure conducerea compartimentelor sau a sucursalelor instituției de credit sau cu privire la acționarii acesteia, pot fi contestate, în termen de 15 zile de la comunicare, la consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, care se pronunță prin hotărâre motivată în termen de 30 de zile de la data sesizării.

(2) Hotărârea consiliului de administrație al Băncii Naționale a României poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție, în termen de 15 zile de la comunicare.

(3) Banca Națională a României este singura autoritate în măsură să se pronunțe asupra considerentelor de oportunitate, a evaluărilor și analizelor calitative care stau la baza emiterii actelor sale.

(4) În cazul contestării în instanță a actelor Băncii Naționale a României, instanța judecătorească se pronunță asupra legalității acestor acte.

Art.276 – Dispozițiile art.275 se aplică în mod corespunzător și în cazul refuzului nejustificat al Băncii Naționale a României de a se pronunța, în termenele prevăzute de lege, cu privire la o cerere de autorizare care cuprinde toate datele și informațiile cerute potrivit prevederilor legale în vigoare.

Art.277 – Până la adoptarea unei hotărâri de către consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, potrivit art.275 alin.(1) sau până la pronunțarea unei hotărâri definitive și irevocabile de către instanța judecătorească, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, executarea actelor emise de Banca Națională a României nu se suspendă.

Capitolul X

Dispoziții aplicabile societăților de servicii de investiții financiare

Art.278 – (1) Următoarele dispoziții ale prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător societăților de servicii de investiții financiare și societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții, definite conform Legii nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile prevăzute în articolele care urmează:

a) Secțiunea a 2-a a Capitolului I din Titlul I, Partea I;

b) art.23 și art.24;

c) Secțiunile 1-8 și art.150 alin.(1) lit.b) și c) din Secțiunea a 9-a a Capitolului III din Titlul II, Partea I, cu precizarea că dispozițiile art.137 se aplică numai societăților de servicii de investiții financiare autorizate să desfășoare activități de tranzacționare cu instrumente financiare în cont propriu și subscriere de instrumente financiare și/sau plasamentul de instrumente financiare în baza unui angajament ferm;

d) Capitolul V din Titlul II, Partea I;

e) art.164 – 168 din Capitolul I și Capitolul II din Titlul III, Partea I;

f) art.226 și 227 din Capitolul VII, Titlul III, Partea I.

(2) Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare îi sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Capitolului VI din Titlul III, Partea I.

Art.279 – În aplicarea dispozițiilor art.278 se au în vedere următoarele:

a) orice referire la o instituție de credit, persoană juridică română, la o instituție de credit-mamă la nivelul României sau la o instituție de credit-mamă la nivelul Uniunii Europene se consideră a fi făcută la o societate de servicii de investiții financiare, la o firmă de investiții-mamă la nivelul României și, respectiv, la o firmă de investiții-mamă la nivelul Uniunii Europene, cu excepția art.143 și art.177 la care numai prima referire a textului la instituții de credit, persoane juridice române, se consideră a fi făcută la societăți de servicii de investiții financiare. Orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

b) în scopul aplicării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență în cazul grupurilor din care face parte o societate de servicii de investiții financiare, dar care nu includ o instituție de credit, termenii și expresiile prevăzute la art.7 alin.(1) pct. 2, 21 și 25 au următoarele semnificații:

1. *autoritate competentă* - autoritatea națională care este împuternicită cu supravegherea prudențială a firmelor de investiții;

2. *societate financiară holding* - o instituție financiară ale cărei entități filiale sunt, fie exclusiv, fie în principal, firme de investiții sau alte instituții financiare, cel puțin una dintre ele fiind o firmă de investiții, și care nu este o societate financiară holding mixtă în înțelesul Ordonanței de urgență nr.98/2006;

3. *societate holding cu activitate mixtă* – o societate-mamă, alta decât o societate financiară holding, o firmă de investiții sau o societate financiară holding mixtă în înțelesul Ordonanței de urgență nr.98/2006, ale cărei filiale includ cel puțin o firmă de investiții;

c) în aplicare dispozițiilor art.129 alin.(2) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate recunoaște ca eligibilă o instituție externă de evaluare a creditului fără a mai fi necesară o altă evaluare, dacă aceasta a fost recunoscută ca eligibilă de către Banca Națională a României sau de către autoritatea competentă dintr-un alt stat membru.

d) în aplicarea art.168 alin.(2) trimiterea la prezenta ordonanță de urgență se consideră a fi făcută la Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul grupurilor care nu includ o instituție de credit, textul alin.(1) al art.202 se va citi astfel: „În cazul în care o societate de servicii de investiții financiare, o societate financiară holding sau o societate holding cu activitate mixtă controlează una sau mai multe filiale care sunt societăți de asigurări, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare cooperează în mod strâns cu Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, precum și cu alte autorități responsabile cu supravegherea societăților din domeniul asigurărilor”;

f) în aplicarea art.202 alin.(2) și art.226 alin.(6) trimiterea la Capitolul V din Titlul III, Partea I se consideră a fi făcută la art.7 alin. (2¹) și (2²) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări prin Legea 514/2002, cu modificările și completările ulterioare;

g) în aplicarea art.226 alin.(2) lit.g) trimiterea la Capitolul VIII din Titlul III, Partea I se consideră a fi făcută la Titlul IX din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art.280 – Pentru scopurile supravegherii pe bază consolidată, termenii „*societate financiară holding*”, „*societate financiară holding–mamă la nivelul României*”, „*societate financiară holding–mamă la nivelul Uniunii Europene*” și „*societate prestatoare de servicii auxiliare*” desemnează

entitățile definite la art.7, cu precizarea că orice referință la instituțiile de credit se consideră a fi făcută la instituții de credit sau la firme de investiții, după caz.

Art.281 – În cazul în care o societate financiară holding - mamă la nivelul Uniunii Europene are ca filiale atât o instituție de credit, cât și o firmă de investiții, prevederile Titlului III, Partea I se aplică atât supravegherii instituțiilor de credit, cât și, după caz, supravegherii societăților de servicii de investiții financiare.

Art.282 – (1) În cazul în care o instituție de credit are ca societate-mamă o firmă de investiții -mamă la nivelul României, doar firma de investiții este supravegheată pe bază consolidată de către Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(2) În cazul în care o societate de servicii de investiții financiare are ca societate-mamă o instituție de credit-mamă la nivelul României, doar instituția de credit este supravegheată pe bază consolidată de către Banca Națională a României, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(3) În cazul în care o societate financiară holding are ca filiale cel puțin o instituție de credit, persoană juridică română, și o societate de servicii de investiții financiare, este supusă supravegherii pe bază consolidată de către Banca Națională a României doar instituția de credit, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art.283 – Comisia Națională a Valorilor Mobiliare asigură cooperarea cu autoritățile competente ale statelor membre pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din prezenta ordonanță de urgență și din reglementările emise în aplicarea acesteia, în special atunci când serviciile și activitățile de investiții sunt furnizate în baza liberei circulații a serviciilor sau prin înființarea de sucursale.

Art.284 – (1) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare este competentă să dispună față de o societate de servicii de investiții financiare sau față de persoanele responsabile, care încalcă dispozițiile legii, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea acesteia, referitoare la cerințele prudențiale și de adecvare a capitalului sau nu se conformează recomandărilor formulate, măsurile necesare și/sau să aplice sancțiuni, în scopul înlăturării deficiențelor și a cauzelor acestora.

(2) Măsurile ce pot fi dispuse de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare pentru a asigura redresarea, în cel mai scurt timp, a situației entităților prevăzute la alin.(1) sunt cele prevăzute la art. 226, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor art.227.

(3) În cazurile în care cerințele prudențiale și de adecvare a capitalului prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, în reglementările ori în alte acte emise în aplicarea acestora nu sunt respectate sau nu s-a dat curs recomandărilor formulate, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate aplica sancțiuni în conformitate cu prevederile Titlului X din Legea nr. 297/2004, cu modificările și completările ulterioare.

PARTEA A II – A

DISPOZIȚII SPECIFICE

TITLUL I

BĂNCI

Art.285 – Băncile sunt instituții de credit cu vocație universală, care pot desfășura oricare dintre activitățile prevăzute în Secțiunea 1.2. a Capitolului II din Titlul I, Partea I.

Art.286 – Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în totalitate băncilor.

Art.287 – (1) Băncile, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația comercială și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Băncile, persoane juridice române, nu pot utiliza o denumire specifică unei alte categorii de instituții de credit reglementate de prezenta ordonanță de urgență.

TITLUL II

BĂNCI DE ECONOMISIRE ȘI CREDITARE ÎN DOMENIUL LOCATIV

Capitolul I

Dispoziții generale

Art.288 – Prezentul Titlu reglementează regimul aplicabil băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ, persoane juridice române, ca instituții de credit specializate în finanțarea pe termen lung a domeniului locativ, al căror obiect principal de activitate constă în economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ.

Art.289 – Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ, persoane juridice române, în măsura în care nu se dispune altfel potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul titlu.

Art.290 – În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *activități în domeniul locativ* reprezintă:

1. construirea, cumpărarea, reabilitarea, modernizarea, consolidarea sau extinderea imobilelor cu destinație preponderent locativă;

2. cumpărarea, reabilitarea, modernizarea, consolidarea sau extinderea altor imobile decât cele cu destinație preponderent locativă, cu condiția să fie folosite ca spații locative;

3. cumpărarea de terenuri intravilane sau dobândirea drepturilor de concesiune pentru construirea de imobile cu destinație preponderent locativă;

4. cumpărarea de terenuri intravilane sau dobândirea drepturilor de concesiune în scopul construirii altor imobile decât cele cu destinație preponderent locativă, în limita cotei deținute de spațiile locative din totalul construcției poziționate pe teren;

5. viabilizarea unor terenuri trecute în intravilan în scopul promovării construcției cartierelor de locuințe;

6. preluarea unor creanțe legate de realizarea activităților prevăzute la pct.1 - 5;

7. construirea de spații comerciale, industriale și social-culturale, dacă acestea sunt legate de construcția de locuințe sau dacă ele contribuie, prin amplasarea lor în zonele de locuit, la aprovizionarea acestora sau la satisfacerea nevoilor de ordin social-cultural;

8. lucrări în domeniul locativ angajate de chiriaș în scopul modernizării locuinței;

b) *client* - persoană fizică sau juridică care încheie cu banca de economisire și creditare în domeniul locativ un contract de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ, prin care dobândește, ca urmare a efectuării depunerilor prevăzute în contract, dreptul legal de a primi un credit la dobânda stabilită potrivit clauzelor contractuale;

c) *contract de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ*, denumit în continuare *contract de economisire-creditare* - angajamentul părților în baza căruia clientul se obligă să economisească o sumă reprezentând suma minimă de economisire, iar banca de economisire și creditare în domeniul locativ se obligă, dacă toate condițiile de repartizare a creditului sunt îndeplinite, să acorde un credit cu dobândă fixă destinat unor activități în domeniul locativ, care reprezintă diferența dintre suma totală contractată și suma economisită incluzând dobânzile și primele acordate clientului;

d) *data de repartizare* - data la care soldul economisit și creditul pentru domeniul locativ sunt puse la dispoziția clientului.

e) *economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ* - acceptarea de depozite de la clienți și acordarea acestora de credite cu dobândă fixă din sumele acumulate pentru activități în domeniul locativ;

f) *finanțare în baza contractului de economisire-creditare* - creditul cu dobândă fixă obținut de către client în condițiile prevăzute în contractul de economisire-creditare;

g) *finanțare anticipată* - creditul cu dobânda pieței acordat clientului care nu a acumulat încă suma minimă de economisire stabilită de banca de economisire și creditare în domeniul locativ prin contractul de economisire-creditare; acest credit, la care se achită doar dobânda, se transformă în credit cu dobândă fixă în momentul îndeplinirii tuturor condițiilor de repartizare prevăzute în contractul de economisire-creditare;

h) *finanțare intermediară* - creditul cu dobânda pieței acordat clientului care a acumulat suma minimă de economisire stabilită prin contractul de economisire-creditare, dar nu îndeplinește celelalte condiții prevăzute în contractul de economisire-creditare; acest credit, la care se achită doar dobânda, se transformă în credit cu dobândă fixă în momentul îndeplinirii tuturor condițiilor prevăzute în contractul de economisire-creditare;

i) *fond special* - fond constituit de banca de economisire și creditare în domeniul locativ în scopul garantării funcționării sistemului din punctul de vedere al tehnicii de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ și al protejării intereselor clienților;

j) *masa de repartizare* - resurse ale băncii de economii pentru domeniul locativ, provenind din depozite, dobânzi aferente, orice alte plăți care majorează soldul economisit, sume rambursate aferente creditelor acordate, prime și dobânzile aferente lor, alte surse atrase exclusiv în scopul finanțării în baza contractului de economisire-creditare, precum și din surse proprii;

k) *raport individual între client și banca de economisire și creditare în domeniul locativ* - raportul dintre aportul bănesc al clientului, calculat pentru fiecare contract de economisire-creditare,

și aportul bănesc al băncii de economii pentru domeniul locativ, pe care clientul îl obține prin derularea creditului;

l) *raport colectiv între clienți și banca de economisire și creditare în domeniul locativ* - raportul dintre suma aporturilor bănești ale clienților și aportul bănesc preconizat al băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, rezultat din contractele de economisire-creditare al căror proces de economisire a fost încheiat și/sau întrerupt, calculat pe o anumită perioadă;

m) *timp de așteptare* - perioada cuprinsă între data încheierii contractului de economisire-creditare și data la care contractul clientului este repartizat;

n) *tipuri de contracte* - modalități alternative de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ, puse la dispoziția clienților de banca de economisire și creditare în domeniul locativ, în funcție de suma contractată, de dobânda și termenele de rambursare aferente finanțării în baza contractului de economisire-creditare, precum și în funcție de alte criterii stabilite de banca de economisire și creditare în domeniul locativ.

Art.291 – (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Denumirea unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ, persoană juridică română, trebuie să includă sintagma „*bancă de economisire și creditare în domeniul locativ*” sau o altă expresie care să indice specializarea acesteia în finanțarea domeniului locativ.

Art.292 - (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot desfășura, în limita autorizației acordate, următoarele activități :

a) economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ;

b) finanțarea anticipată și finanțarea intermediară, pe baza contractelor de economisire-creditare;

c) acordarea de credite pentru activități în domeniul locativ, în condițiile prevăzute la alin.(2);

d) administrarea de portofolii de credite și intermedierea de credite pe contul terților, dacă aceste credite sunt destinate finanțării unor activități în domeniul locativ;

e) emiterea, cu respectarea dispozițiilor alin.(2), de garanții pentru acele tipuri de credite obținute de o persoană, pe care băncile de economii pentru domeniul locativ le pot acorda;

f) efectuarea de plasamente în active cu grad de risc de credit scăzut, potrivit reglementărilor Băncii Naționale a României;

g) acordarea de credite societăților comerciale la care băncile de economii pentru domeniul locativ dețin participații, în condițiile art.307;

h) emiterea și gestiunea instrumentelor de plată și de credit;

i) operațiuni de plăți;

j) consultanță financiar-bancară;

k) operațiuni de mandat cu specific financiar-bancar;

l) alte activități, potrivit dispozițiilor art.18, în măsura în care acestea susțin realizarea obiectului de activitate.

(2) Totalul creanțelor decurgând din creditele și angajamentele prevăzute la alin.(1) lit.c) și, respectiv, lit.e) nu poate depăși nivelul reglementat de Banca Națională a României din valoarea aferentă finanțărilor în baza contractelor de economisire-creditare și a finanțărilor acordate potrivit alin.(1) lit. b).

Art.293 – Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot cesiona creanțele decurgând din finanțări în baza contractului de economisire-creditare, inclusiv garanțiile aferente, numai în condițiile în care sumele obținute din cesiune sunt utilizate pentru desfășurarea activității de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ și pentru finanțarea anticipată și intermediară.

Capitolul II

Dispoziții specifice privind autorizarea și retragerea autorizației

Art.294 – Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ sunt supuse condițiilor de autorizare aplicabile instituțiilor de credit și condițiilor specifice stabilite prin reglementări de Banca Națională a României, care se referă, fără a fi limitative, la:

a) condițiile generale de afaceri și condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare;

b) îndeplinirea cerințelor tehnice și de operare specifice;

c) reglementările proprii ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ privind procedura de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare;

d) tipurile de contracte propuse a fi puse la dispoziția clienților.

Art.295 – Banca Națională a României respinge o cerere de autorizare a unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ conform dispozițiilor art.38 și în cazul în care

Condițiile generale de afaceri și/sau Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare propuse:

a) nu sunt de natură să asigure o derulare corespunzătoare a contractelor de economisire-creditare și, în particular, aceste contracte, considerate individual, nu asigură pe întreaga lor durată un raport individual adecvat între client și banca de economii pentru domeniul locativ;

b) prevăd vărsăminte ale sumelor economisite, rambursări sau orice alte obligații care întârzie în mod neadecvat repartizarea contractelor de economisire-creditare, duc la prelungirea nejustificată a duratelor contractelor de economisire-creditare sau nu garantează suficient interesele clienților.

Art.296 – (1) Banca Națională a României poate retrage autorizația acordată unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ, conform dispozițiilor art.39, inclusiv în situațiile în care:

a) consideră că interesele clienților nu pot fi suficient protejate prin adoptarea altor măsuri în conformitate cu prezenta ordonanță de urgență;

b) constată existența unor situații de natura celor prevăzute la art.295, care justifică retragerea autorizației.

(2) Retragera autorizației unei bănci de economisire și creditare în domeniul locativ are ca efect declanșarea procedurii de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare.

Art.297 – (1) Fuziunea și divizarea băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ se efectuează conform dispozițiilor cuprinse în Capitolul VII din Titlul I, Partea I, cu respectarea dispozițiilor specifice aplicabile acestei categorii de instituții de credit.

(2) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot fuziona numai cu alte bănci de economisire și creditare în domeniul locativ.

Capitolul III

Cerințe specifice de desfășurare a activității

Art.298 – Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ trebuie să elaboreze reglementări proprii privind Condițiile generale de afaceri și Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare, care stau la baza tipurilor de contracte oferite.

Art.299 – Condițiile generale de afaceri trebuie să cuprindă, fără a fi limitative, următoarele:

a) calcule privind derularea contractelor de economisire-creditare, cu specificarea raportului individual dintre client și banca de economii pentru domeniul locativ și a timpului de așteptare minim, mediu și maxim;

b) procedura de repartizare a contractelor de economisire-creditare, cu indicarea componenței masei de repartizare, a termenelor de repartizare, a modului de evaluare a îndeplinirii condițiilor de repartizare, precum și stabilirea ordinii de repartizare;

c) procedura privind calculul resurselor din masa de repartizare, care, temporar, nu pot fi repartizate, al veniturilor suplimentare din plasamentul acestor resurse, precum și indicarea modului de utilizare a fondului special;

d) modul de calcul al valorii garanției;

e) procedura de restituire a sumelor economisite în cazul rezilierii contractelor de economisire-creditare;

f) o procedură de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare, în interesul clienților, în cazul retragerii autorizației sau al începerii procedurii falimentului;

g) finanțarea investițiilor de viabilizare a unor terenuri trecute în intravilan în scopul promovării construcției cartierelor de locuințe;

h) finanțarea construirii de spații comerciale, industriale și social-culturale, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art.290 lit.a) pct.7.

Art.300 – Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare trebuie să cuprindă următoarele prevederi:

a) valoarea și scadența aporturilor clientului și ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, precum și consecințele în cazul întârzierii prestațiilor;

b) rata dobânzii practicate la depozite și la creditele acordate;

c) valoarea comisioanelor și a altor cheltuieli care sunt în sarcina clientului;

d) modul de evaluare a îndeplinirii condițiilor de repartizare, stabilirea ordinii de repartizare și condițiile care trebuie îndeplinite pentru plata sumei contractate;

e) modalitățile de garantare și condițiile de rambursare a creditelor, precum și de asigurare împotriva riscului de nerambursare;

f) condițiile în care un contract de economisire-creditare poate fi divizat sau conexat cu alt contract de economisire-creditare;

g) condițiile în care se majorează sau se reduce suma contractată;

h) condițiile în care pot fi cesionate drepturi derivând din contractul de economisire-creditare;

- i) condițiile în care un contract de economisire-creditare poate fi reziliat și consecințele ce rezultă din rezilierea lui sau din procedura de derulare simplificată;
- j) condițiile de administrare a conturilor clienților;
- k) instanța competentă să soluționeze litigiile.

Art.301 – (1) Modificările sau completările aduse Condițiilor generale de afaceri și Condițiilor generale ale contractelor de economisire-creditare în ceea ce privește dispozițiile art.299, cu excepția lit.d), respectiv ale art.300, cu excepția lit.c), precum și cele aduse Condițiilor generale de afaceri și Condițiilor generale ale contractelor de economisire-creditare, corespunzătoare unor noi tipuri de contracte de economisire-creditare, se supun aprobării prealabile a Băncii Naționale a României.

(2) Banca Națională a României poate solicita băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ modificarea Condițiilor generale de afaceri și a Condițiilor generale ale contractelor de economisire-creditare, atunci când se constată că acestea nu pot asigura îndeplinirea obligațiilor ce le revin din contractele de economisire-creditare.

Art.302 – Oferirea unor noi tipuri de contracte este supusă aprobării Băncii Naționale a României cu cel puțin 3 luni înainte de punerea la dispoziția clienților a acestor contracte și trebuie să fie conforme prevederilor cuprinse în Condițiile generale de afaceri și în Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare aprobate.

Art.303 – (1) În măsura în care masa de repartizare nu este utilizată pentru finanțări în baza contractelor de economisire-creditare, aceasta poate fi utilizată numai pentru restituirea resurselor atrase și introduse în masa de repartizare și pentru finanțarea anticipată și intermediară.

(2) Masa de repartizare trebuie să fie alocată astfel încât să se asigure o repartizare uniformă a contractelor de economisire-creditare și un timp de așteptare cât mai scurt.

Art.304 – (1) În cazul contractelor de economisire-creditare încheiate în valută, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ au obligația să formeze mase de repartizare separate în valutele în care s-a realizat economisirea. Utilizarea maselor de repartizare astfel constituite se face, în principal, în valuta în care s-a făcut economisirea, băncile de economisire și creditare în domeniul locativ fiind obligate să administreze corespunzător riscul valutar.

(2) În cazuri speciale, pe baza unei cereri motivate, Banca Națională a României poate excepta băncile de economisire și creditare în domeniul locativ de la obligația de a forma mase de repartizare separate, dacă prin aceasta nu se periclitează interesele clienților.

Art.305 – Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ nu se pot angaja să pună la dispoziția clientului suma contractată în vederea creditării la o dată determinată, înainte de repartizarea contractului de economisire-creditare.

Art.306 – Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ alocă anual, înainte de impozitarea profitului în contul fondului special, diferența dintre veniturile realizate ca urmare a plasamentelor temporare efectuate din masa de repartizare neutilizată pentru finanțarea în baza contractelor de economisire-creditare, din cauza neîndeplinirii de către clienți a condițiilor de repartizare, și veniturile care s-ar fi realizat ca urmare a finanțării în baza contractului de economisire-creditare, în limita a 3% din depozitele atrase. Fondul special poate fi lichidat, la sfârșitul anului, în limita părții care depășește 3% din depozitele atrase.

Art.307 – (1) Băncile de economisire și creditare în domeniul locativ pot deține participații exclusiv la capitalul societăți comerciale al căror obiect de activitate cuprinde activități în domeniul locativ și care desfășoară preponderent astfel de activități, în limita unei treimi din capitalul social al acestora și cu respectarea dispozițiilor art.143.

(2) O participație mai mare este permisă doar la capitalul social al altor bănci de economisire și creditare în domeniul locativ, cu condiția ca totalul participațiilor la astfel de societăți să nu depășească 20% din fondurile proprii ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ.

Art.308 – (1) În afara atribuțiilor prevăzute de lege, auditorii financiari ai băncilor de economisire și creditare în domeniul locativ au și următoarele obligații speciale:

a) verificarea respectării prevederilor cuprinse în Condițiile generale de afaceri cu privire la procedura de repartizare, scop în care aceștia sunt împuterniciți să aibă acces la documentele băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, în măsura în care acestea se referă la procedura de repartizare;

b) verificarea respectării condițiilor prevăzute de normele interne cu privire la plata creditelor și garantarea creanțelor din credite;

c) verificarea respectării reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Auditorul financiar are obligația să informeze Banca Națională a României ori de câte ori constată încălcarea de către banca de economisire și creditare în domeniul locativ a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și/sau a reglementărilor emise în aplicarea acestora.

(3) Auditorul financiar întocmește la încheierea exercițiului financiar un raport asupra activității de economisire și creditare în sistem colectiv pentru activități în domeniul locativ, pe care îl remite și Băncii Naționale a României.

Capitolul IV

Reglementări și măsuri specifice

Art.309 – (1) În vederea asigurării condițiilor de executare în mod corespunzător a obligațiilor decurgând din contractele de economisire-creditare și, în particular, pentru garantarea existenței la nivelul băncii de economisire și creditare în domeniul locativ a unor disponibilități suficiente, care să asigure un ritm de repartizare cât mai regulat, Banca Națională a României emite reglementări referitoare la:

a) plasamentul temporar al sumelor acumulate în vederea repartizării, precum și al sumelor deja repartizate, dar al căror vărsământ nu a fost încă solicitat de către clienți;

b) modul de determinare a contractelor de economisire-creditare de valoare mare, precum și:

1. proporția admisă a sumelor din contractele de economisire-creditare de valoare mare în totalul sumelor contractate aferente contractelor de economisire-creditare nerepartizate;

2. proporția admisă a sumelor din contractele de economisire-creditare de valoare mare, încheiate pe parcursul unui an calendaristic, în totalul sumelor contractate aferente contractelor de economisire-creditare încheiate pe parcursul aceluși an;

c) condițiile de acordare a creditelor destinate activităților în domeniul locativ prevăzute la art.290 lit.a) pct.7 și proporția admisă a acestor contracte în totalul creditelor acordate de o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ, care nu poate depăși procentul de 3%;

d) expunerea maximă admisă față de o societate comercială din categoria celor prevăzute la art.307 alin.(1), precum și expunerea maximă totală admisă față de astfel de societăți comerciale;

e) proporția admisă a creditelor acordate în baza contractelor de economisire-creditare și garantate cu diferite tipuri de garanții, în totalul creditelor acordate în baza contractelor de economisire-creditare, în cazul în care se consideră necesară o astfel de măsură prudențială;

f) condițiile minime de repartizare a contractelor de economisire-creditare, în particular referitoare la suma minimă de economisire și calculul indicelui de evaluare minim, pentru asigurarea unui raport individual adecvat între client și banca de economii pentru domeniul locativ;

g) modul de constituire, utilizare și lichidare a fondului special.

(2) La calculul proporțiilor admise al contractelor de economisire-creditare de valoare mare, potrivit alin.(1) lit.b), se includ și contractele de economisire-creditare pentru care, în conformitate cu Condițiile generale de afaceri, clienții au vărsat suma minimă de economisire în cursul primului an după încheierea contractului de economisire-creditare.

Art.310 – (1) Banca Națională a României este împuternicită să ia toate măsurile necesare pentru ca activitățile de economisire și creditare în sistem colectiv pentru domeniul locativ să se desfășoare în conformitate cu Condițiile generale de afaceri și cu Condițiile generale ale contractelor de economisire-creditare, precum și cu celelalte condiții stabilite prin prezenta ordonanță de urgență și prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

(2) În situația în care există date certe care conduc la concluzia că o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ nu își va putea onora obligațiile, Banca Națională a României poate interzice acesteia, pe o perioadă limitată, încheierea de noi contracte de economisire-creditare.

(3) Dacă situația prevăzută la alin.(2) nu este remediată, Banca Națională a României poate dispune retragerea autorizației și inițierea procedurii de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare.

(4) Prin procedura de derulare simplificată a contractelor de economisire-creditare se urmărește realizarea aporturilor bănești ale clienților și ale băncii de economisire și creditare în domeniul locativ, aferente contractelor de economisire-creditare existente, în sensul protejării intereselor clienților.

Capitolul V

Stimularea economisirii și creditării în sistem colectiv pentru domeniul locativ

Art.311 – (1) Fiecare client, persoană fizică cu cetățenia română și cu domiciliul stabil în România, beneficiază de o primă de stat pentru depunerile anuale efectuate în baza unui contract de economisire-creditare încheiat cu o bancă de economisire și creditare în domeniul locativ.

(2) Dreptul la prima de stat se constituie la finele anului de economisire. Anul de economisire este anul calendaristic în care s-au efectuat depunerile îndreptățite la primă.

(3) Prima de stat trebuie solicitată de client până cel târziu la sfârșitul anului calendaristic următor anului de economisire, la banca de economisire și creditare în domeniul locativ cu care a încheiat contractul de economisire-creditare.

(4) Dreptul la prima de stat se prescrie în cazul în care aceasta nu a fost solicitată până la sfârșitul anului calendaristic următor anului de economisire.

Art.312 - (1) Prima de stat se stabilește la 15% din suma economisită în anul respectiv de către client.

(2) Prima de stat nu poate depăși echivalentul în lei a 120 euro, calculat la rata de schimb leu/euro comunicată de Banca Națională a României pentru ultima zi lucrătoare a anului de economisire.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), pentru persoanele în vârstă de până la 35 de ani, precum și pentru cele care au în întreținere copii minori, nivelul maxim al primei de stat nu poate depăși 150 euro, după cum urmează:

- a) persoanele în vârstă de până la 35 de ani, fără copii în întreținere: 135 euro;
- b) persoanele cu un copil în întreținere: 140 euro;
- c) persoanele cu 2 copii în întreținere: 145 euro;
- d) persoanele cu 3 sau mai mulți copii în întreținere: 150 euro.

(4) În cazul în care clientul încheie mai multe contracte de economisire-creditare cu banca de economisire și creditare în domeniul locativ și primele stabilite depășesc prima maximă admisă pentru anul de economisire, suma primelor trebuie limitată la nivelul prevăzut la alin. (2).

Art.313 – (1) Sunt îndreptățiți să beneficieze de primă de stat clienții persoane singure, precum și oricare dintre soți, separat, indiferent care dintre ei a făcut depunerea.

(2) În sensul alin.(1), prin *persoană singură* se înțelege o persoană necăsătorită, văduvă sau divorțată.

Art.314 - Prima de stat se alocă de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului și se acordă de acesta după expirarea fiecărui an calendaristic, în termen de maxim 60 de zile de la solicitarea care a fost transmisă de banca de economisire și creditare în domeniul locativ acestei autorități. Prima este virată de banca de economisire și creditare în domeniul locativ în contul clientului.

Art.315 - (1) Pentru a beneficia în mod constant de prima de stat, contractele de economisire-creditare trebuie să aibă o durată de minim 5 ani și este obligatoriu ca, înainte de expirarea termenului de economisire stabilit, să nu se fi efectuat restituiri totale sau parțiale din sumele economisite.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) următoarele situații:

a) suma contractată este pusă la dispoziție, iar cel care a economisit utilizează imediat și nemijlocit suma primită pentru activități în domeniul locativ;

b) în cazul cesiunii contractului de economisire-creditare, suma economisită sau suma contractată se utilizează imediat și nemijlocit pentru activități în domeniul locativ de către cesionar;

c) cel care a economisit pentru activități în domeniul locativ sau soțul/soția acestuia a decedat ori a intrat în incapacitate totală de muncă după încheierea contractului de economisire-creditare;

d) cel care a economisit pentru activități în domeniul locativ a devenit șomer și perioada de șomaj este de cel puțin 9 luni fără întrerupere și durează încă în momentul la care se solicită restituirea sumei.

Art.316 - Clienții care au încasat prima de stat încălcând dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia sunt obligați să o restituie Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în termen de maxim 90 de zile de la încasarea acesteia.

Art.317 - Procedura de acordare a primei de stat se stabilește de către Ministerul Finanțelor Publice împreună cu Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin norme metodologice, aprobate prin ordin comun.

TITLUL III

BĂNCI DE CREDIT IPOTECAR

Art.318 - (1) Dispozițiile prezentului Titlu reglementează regimul băncilor de credit ipotecar, persoane juridice române, ca instituții de credit specializate, al căror obiect principal de activitate îl constituie desfășurarea cu titlu profesional a activității de acordare de credite ipotecare pentru investiții imobiliare și atragerea de fonduri rambursabile de la public prin emisiune de obligațiuni ipotecare.

(2) Cu excepția activității de atragere de depozite, băncile de credit ipotecar pot desfășura în limita autorizației acordate, activitățile prevăzute la art.18, în condițiile în care acestea susțin activitatea de acordare de credite ipotecare și emisiune de obligațiuni ipotecare. Dispozițiile art.20-22 se aplică în mod corespunzător.

Art.319 - (1) Băncile de credit ipotecar, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația aplicabilă societăților comerciale și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Denumirea unei bănci de credit ipotecar trebuie să includă sintagma „*bancă de credit ipotecar*” sau sintagma „*bancă ipotecară*”.

Art.320 - Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător băncilor de credit ipotecar.

TITLUL IV

INSTITUȚII EMITENTE DE MONEDĂ ELECTRONICĂ

Art.321 - Prezentul Titlu reglementează regimul instituțiilor emitente de monedă electronică, persoane juridice române, ca instituții de credit specializate în emiterea de monedă electronică.

Art.322 - Instituții emitente de monedă electronică, persoane juridice române, se constituie sub formă juridică de societate pe acțiuni în conformitate cu legislația comercială și cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art.323 – Obiectul de activitate al instituțiilor emitente de monedă electronică trebuie să fie limitat la desfășurarea activității de emisie de monedă electronică și la prestarea următoarelor servicii:

a) servicii financiare și ne-financiare strâns legate de activitatea de emisie de monedă electronică, cum ar fi: administrarea de monedă electronică prin îndeplinirea unor funcții operaționale și a altor funcții conexe legate de emiterea de monedă electronică, emiterea și administrarea altor mijloace de plată, fără ca prin aceasta să se acorde credit sub orice formă;

b) servicii de stocare a informațiilor pe un suport electronic în numele unor instituții publice sau al altor entități.

Art.324 - (1) Dispozițiile cu caracter general aplicabile instituțiilor de credit potrivit prezentei ordonanțe de urgență se aplică în mod corespunzător instituțiilor emitente de monedă electronică, în măsura în care nu se dispune altfel potrivit dispozițiilor cuprinse în prezentul titlu.

(2) Regimul prevăzut în Secțiunea 1 a Capitolului VI din Titlul I, Partea I referitor la condițiile de desfășurare a activității în alte state membre se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică numai în ceea ce privește desfășurarea activității de emiterie de monedă electronică.

(3) Atragerea de fonduri în scopul emiterii de monedă electronică nu este considerată atragere de depozite sau de alte fonduri rambursabile în înțelesul art.5, dacă fondurile primite sunt transformate imediat în monedă electronică.

Art.325 - Instituțiile emitente de monedă electronică nu pot deține participații în alte entități, cu excepția celor al căror obiect de activitate constă exclusiv în furnizarea de servicii operaționale sau alte servicii conexe legate de emiterea ori distribuirea de monedă electronică de către instituția emitentă de monedă electronică în cauză.

Art.326 – (1) În perioada de valabilitate pentru care a fost emisă moneda electronică, instituțiile emitente de monedă electronică sunt obligate să o răscumpere, la cererea deținătorilor, la o valoare egală cu valoarea acesteia existentă în sold. Răscumpărarea se realizează prin schimbarea valorii sale în numerar sau prin transfer în cont, fără reținerea altor taxe și comisioane în afara celor strict necesare efectuării operațiunii de răscumpărare.

(2) Contractele încheiate de instituțiile emitente de monedă electronică cu deținătorii trebuie să prevadă în mod clar condițiile de răscumpărare a monedei electronice.

(3) Contractele pot prevedea un prag minim de răscumpărare, care nu poate fi mai mare decât echivalentul în lei a 10 euro.

Art.327 - (1) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună de un capital inițial cel puțin la nivelul prevăzut de Banca Națională a României prin reglementări, care nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 1 milion euro.

(2) Instituțiile emitente de monedă electronică trebuie să dispună de un nivel al fondurilor proprii egal cu sau mai mare de 2% din cea mai mare sumă sau din media sumelor ultimelor șase luni a obligațiilor lor financiare legate de emiterea de monedă electronică.

(3) Fără a se aduce atingere dispozițiilor alin.(2), fondurile proprii ale unei instituții emitente de monedă electronică nu pot scădea sub nivelul minim al capitalului inițial stabilit conform alin.(1).

Art.328 - În aplicarea art.24, cadrul de administrare, strategiile, procesele și mecanismele implementate de o instituție emitentă de monedă electronică trebuie să vizeze, pe lângă riscurile financiare și riscurile ne-financiare la care aceasta este sau poate fi expusă, inclusiv riscurile tehnice

și procedurale, precum și riscurile decurgând din cooperarea acestora cu alte entități care le furnizează servicii operaționale sau alte servicii auxiliare activității lor.

Art.329 - (1) Banca Națională a României poate excepta o instituție emitentă de monedă electronică de la aplicarea unora sau a tuturor dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență, în următoarele situații:

a) activitatea de emisie de monedă electronică derulată de instituția emitentă de monedă electronică generează o valoare totală existentă în sold a obligațiilor financiare aferente monedei electronice emise care nu depășește, în mod obișnuit, echivalentul în lei a 5 milioane euro și nu depășește niciodată echivalentul în lei a 6 milioane euro;

b) moneda electronică emisă de instituție este acceptată ca mijloc de plată doar de către filialele acesteia, care prestează servicii operaționale sau alte servicii auxiliare legate de moneda electronică emisă sau distribuită de instituția emitentă de monedă electronică, de către orice societate-mamă a instituției emitente de monedă electronică sau de către orice filiale ale societății-mamă respective;

c) moneda electronică emisă de instituția emitentă de monedă electronică este acceptată ca mijloc de plată de un număr limitat de entități, care pot fi distinse în mod clar fie prin situarea acestora în aceeași locație sau pe o arie limitată, fie printr-o relație strânsă de natură financiară sau de afaceri cu instituția emitentă, cum ar fi o rețea comună de marketing sau distribuție.

(2) În situația prevăzută la alin.(1), documentele de natură contractuală care stau la baza emiterii de monedă electronică trebuie să prevadă că suma care poate fi stocată pe dispozitivul electronic aflat la dispoziția deținătorilor în scopul efectuării de plăți este limitată la un nivel maxim, care nu poate depăși echivalentul în lei a 150 euro.

Art.330 - (1) Instituțiile emitente de monedă electronică care au fost exceptate în condițiile art.329 nu beneficiază de regimul prevăzut în Secțiunea 1 a Capitolului VI din Titlul I, Partea I.

(2) Interdicția prevăzută la art.5 referitoare la emiterea de monedă electronică nu se aplică instituțiilor emitente de monedă electronică prevăzute la alin.(1).

Art.331 - În aplicarea prezentului titlu, Banca Națională a României stabilește prin reglementări și următoarele:

a) investițiile permise ale unei instituții emitente de monedă electronică;

b) cerințele de raportare, inclusiv pentru instituțiile emitente de monedă exceptate total sau parțial de la aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art.332 – Instituțiile emitente de monedă electronică pot fuziona cu bănci, cu alte instituții emitente de monedă electronică sau cu societăți prestatoare de servicii auxiliare, dacă serviciile respective sunt cele prevăzute la art.323.

TITLUL V

ORGANIZAȚII COOPERATISTE DE CREDIT

CAPITOLUL 1

Dispoziții generale

Secțiunea I

Sferă de aplicare și definiții

Art.333 - Dispozițiile cuprinse în prezentul titlu se aplică cooperativelor de credit, persoane juridice române și caselor centrale, persoane juridice române, ale cooperativelor de credit la care acestea sunt afiliate, denumite generic, în continuare, *organizații cooperatiste de credit*.

(2) Dispozițiile cu caracter general cuprinse în Partea I a prezentei ordonanțe de urgență se aplică în totalitate caselor centrale și, dacă nu se dispune altfel potrivit prezentului titlu, cooperativelor de credit afiliate la acestea.

(3) La nivelul rețelei constituite din casa centrală și cooperativele de credit afiliate, trebuie să fie respectate cerințele cuprinse în Capitolele III și V din Titlul II, Partea I, în condițiile prevăzute la art.384.

Art.334 - În înțelesul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *cooperativă de credit* - instituția de credit constituită ca o asociație autonomă de persoane fizice unite voluntar în scopul îndeplinirii nevoilor și aspirațiilor lor comune de ordin economic, social și cultural, a cărei activitate se desfășoară, cu precădere, pe principiul întraajutorării membrilor cooperatori;

b) *casa centrală a cooperativelor de credit* - instituția de credit constituită prin asocierea de cooperative de credit, în scopul gestionării intereselor lor comune, urmăririi centralizate a respectării dispozițiilor legale și a reglementărilor - cadru, aplicabile tuturor cooperativelor de credit afiliate,

prin exercitarea supravegherii și a controlului administrativ, tehnic și financiar asupra organizării și funcționării acestora, denumită în continuare *casa centrală*;

c) *afiliată la o casă centrală* - cooperativa de credit care a subscris și a vărsat la capitalul social al casei centrale cel puțin numărul de părți sociale stabilit în actul constitutiv al casei centrale și care se subordonează acesteia potrivit dispozițiilor prezentului titlu și condițiilor de afiliere stabilite de casa centrală;

d) *act constitutiv-cadru* - îndrumarul cu caracter obligatoriu privind înființarea, organizarea și funcționarea cooperativelor de credit afiliate la o casă centrală, elaborat de aceasta și aprobat de Banca Națională a României, care cuprinde prevederile minime pentru întocmirea actelor constitutive ale cooperativelor de credit afiliate, precum și regulamentul de organizare și funcționare a rețelei;

e) *reglementări-cadru* - regulamente, norme și instrucțiuni emise de o casă centrală în exercitarea atribuțiilor sale prevăzute de lege, obligatorii pentru toate cooperativele de credit afiliate la aceasta, în vederea desfășurării activității în cadrul rețelei cooperatiste, în mod unitar și în conformitate cu cerințele legii și ale reglementărilor Băncii Naționale a României emise în aplicarea acesteia;

f) *rețea cooperatistă* – ansamblul format din casa centrală și cooperativele de credit afiliate la aceasta.

Secțiunea a 2-a

Principii generale

Art.335 – (1) Organizațiile cooperatiste de credit, persoane juridice române, sunt asociații autonome, apolitice și neguvernamentale, care desfășoară activități specifice instituțiilor de credit, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, în scopul întrajutorării membrilor acestora.

(2) Activitatea în cadrul unei rețele cooperatiste se desfășoară preponderent și cu prioritate în interesul membrilor operatori, respectiv al organizațiilor cooperatiste de credit afiliate la casa centrală.

Art.336 - (1) Organizațiile cooperatiste de credit, persoane juridice române, se pot organiza și funcționa doar sub forma cooperativelor de credit și a casei centrale la care acestea sunt afiliate.

(2) Afilierea la o casă centrală este obligatorie. Condițiile și procedura de afiliere se stabilesc prin actul constitutiv al casei centrale.

Art.337 – (1) Casă centrală a cooperativelor de credit asigură promovarea intereselor cooperativelor de credit afiliate, având următoarele atribuții principale:

a) reprezentarea intereselor comune economice, financiare, juridice, social-culturale ale cooperativelor de credit afiliate, în fața Băncii Naționale a României, a instituțiilor publice și a instanțelor judecătorești;

b) urmărirea și asigurarea coeziunii și buneii funcționări a întregii rețele, scop în care casa centrală întreprinde toate măsurile necesare pentru a garanta lichiditatea și adecvarea capitalului la riscuri la nivelul fiecărei organizații cooperatiste de credit și al rețelei în ansamblul său, inclusiv, dacă este cazul, prin acordarea de asistență financiară cooperativelor de credit afiliate;

c) emiterea actului constitutiv-cadru și a altor reglementări-cadru pentru organizarea activității în cadrul rețelei;

d) supravegherea cooperativelor de credit afiliate, în ceea ce privește respectarea de către acestea a dispozițiilor legii și reglementărilor emise de Banca Națională a României, a actului constitutiv-cadru și a reglementărilor-cadru ale casei centrale și exercitarea controlului administrativ, tehnic și financiar asupra organizării și administrării acestora;

e) garantarea în întregime a obligațiilor cooperativelor de credit afiliate, sens în care dispune măsurile necesare pentru asigurarea plății de către acestea a contribuțiilor stabilite;

f) lichidarea cooperativelor de credit afiliate;

g) raportarea, în conformitate cu reglementările în vigoare, a datelor și informațiilor solicitate de Banca Națională a României;

h) informarea cooperativelor de credit afiliate despre reglementările emise în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și emiterea de reglementări - cadru pentru asigurarea respectării cerințelor acestora la nivelul întregii rețele;

i) asigurarea gestionării resurselor disponibile din rețea;

j) asigurarea decontării operațiunilor de încasări și plăți între cooperativele de credit afiliate și a operațiunilor de încasări și plăți ale propriei rețele în relația cu trezoreria statului și cu celelalte instituții de credit, prin contul curent deschis la Banca Națională a României;

k) instruirea personalului și organizarea de acțiuni cu caracter social-cultural de interes comun.

(2) În vedere îndeplinirii atribuțiilor specifice, casa centrală poate face recomandări și poate dispune măsuri față de cooperativele de credit afiliate sau poate propune Băncii Naționale a României aplicarea de sancțiuni, în condițiile prezentului titlu.

Capitolul II

Autorizarea organizațiilor cooperatiste de credit

Secțiunea 1

Autorizarea cooperativelor de credit și retragerea autorizației

Art.338 - (1) Autorizarea cooperativelor de credit, se realizează în condițiile aplicabile instituțiilor de credit, prevăzute în Capitolul III din Titlul I, Partea I, cu excepția art.11 alin.(1), art.13 alin.(1) și art.17, ale căror prevederi nu se aplică la nivelul cooperativelor de credit din rețea.

(2) Cooperativele de credit care se constituie și se afiliază la o casă centrală deja autorizată, pot fi autorizate de Banca Națională a României numai pe baza acordului de afiliere acordat de casa centrală respectivă.

(3) Cooperativele de credit care se constituie simultan cu casa centrală se autorizează în condițiile prevăzute în Secțiunea a 2-a a prezentului capitol.

Art.339 - Banca Națională a României poate stabili un nivel minim al capitalului inițial pentru cooperativele de credit, cu aplicarea în mod corespunzător a cerinței prevăzute la art.23.

Art.340 - (1) Cooperativele de credit pot desfășura, în limita autorizației acordate, activitățile prevăzute în Secțiunea 1 a Capitolului II din Titlul 1, Partea I, cu excepția celor prevăzute la art.18 alin.(1) lit.c), g1), g3), g4), h), j)-m), o) și p), în condițiile prevăzute de dispozițiile care urmează.

(2) Cooperativele de credit pot să atragă depozite sau alte fonduri rambursabile de la membrii acestora, precum și de la persoane fizice, juridice ori alte entități, care domiciliază, au reședința sau locul de muncă, respectiv au sediul social și desfășoară activitate, în raza teritorială de operare a cooperativei de credit.

(3) Cooperativele de credit pot să acorde credite:

- a) membrilor acestora, cu prioritate;
- b) persoanelor fizice, persoanelor juridice ori altor entități fără personalitate juridică, ce domiciliază, au reședința sau locul de muncă, respectiv au sediul social și desfășoară activitate, în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, la un nivel care să nu poate depăși 25% din activele cooperativei de credit.

(4) Cooperativele de credit pot să deruleze credite, în numele și pe contul statului, din surse puse la dispoziție, destinate persoanelor prevăzute la alin.(3) și/sau destinate finanțărilor unor

proiecte de dezvoltare/reabilitare a activităților economice și sociale din raza teritorială de operare a cooperativei de credit.

Art.341 - Cooperativele de credit nu pot emite obligațiuni. Acestea se pot finanța din împrumuturi inter-cooperatiste sau de la alte instituții de credit, în condițiile respectării dispozițiilor art.337 alin.(1) lit.i).

Art.342 - Banca Națională a României poate retrage autorizația unei cooperative de credit, conform dispozițiilor art.39, și la cererea fundamentată a casei centrale la care respectiva cooperativă de credit este afiliată, dacă aceasta constată existența unuia din motivele prevăzute la articolul menționat sau cooperativa de credit se află în stare de insolvență, definită conform legislației în materia insolvenței instituțiilor de credit.

Art.343 - Deosebit de alte motive pentru încetarea valabilității autorizației, autorizația unei cooperative încetează să mai producă efecte de la data la care autorizația casei centrale a fost retrasă sau și-a încetat valabilitatea conform art.40 alin.(1) lit.a) și d).

Art.344 – Hotărârea Băncii Naționale a României de retragere a autorizației unei cooperative de credit se comunică în scris atât cooperativei de credit, cât și casei centrale la care aceasta este afiliată.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea casei centrale și retragerea autorizației

Art.345 - (1) Casele centrale se autorizează, în mod colectiv, împreună cu toate cooperativele de credit din rețea propuse a se constitui, în condițiile prevăzute în Capitolul III din Titlul I, Partea I.

(2) Banca Națională a României acordă autorizație casei centrale și cooperativelor de credit dintr-o rețea, numai dacă cerințele prevăzute de lege și de reglementările emise în aplicarea acestora sunt îndeplinite la nivelul casei centrale și a fiecărei cooperative de credit afiliate, precum și la nivel întregii rețele cooperatiste.

(3) În aplicarea alin.(2), îndeplinirea cerințelor prevăzute în Secțiunea 1 a Capitolului II din Titlul I, Partea I, și în reglementările Băncii Naționale a României emise în aplicarea acestora,

trebuie să fie asigurată la nivelul casei centrale și la nivelul întregii rețele cooperatiste. În cazul cooperativelor de credit, sunt incidente dispozițiile art.338 alin.(1).

(4) Nivelul minim al capitalului agregat al unei rețele cooperatiste și elementele care intră în calculul acestuia se stabilesc de Banca Națională a României prin reglementări. Acest nivel nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 5 milioane euro.

Art.346 - (1) Casele centrale pot desfășura, în limita autorizației acordate, oricare dintre activitățile permise unei instituții de credit, în condițiile prevăzute în Secțiunea 1.2. a Capitolului II din Titlul I, Partea I. Activitatea se desfășoară în principal și cu preponderență în interesul cooperativelor de credit afiliate și pentru asigurarea adecvării capitalului la riscuri și a lichidității la nivelul întregii rețele.

(2) Creditele acordate de o casă centrală persoanelor juridice, altele decât cooperativele de credit afiliate, nu pot depăși 20% din activele casei centrale.

(3) Casele centrale pot emite obligațiuni în condițiile prevăzute de lege pentru societățile pe acțiuni.

Art.347 - Banca Națională a României respinge cererea de autorizare a unei rețele cooperatiste conform dispozițiilor art.38, precum și în următoarele cazuri:

a) din evaluarea planului de activitate rezultă că rețeaua cooperatistă, în ansamblul ei, nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condițiile respectării cerințelor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările aplicabile;

b) nu sunt îndeplinite cerințele privind nivelul minim al capitalului agregat al rețelei.

Art.348 - În situația în care, din evaluarea documentației prezentate în oricare dintre etapele procesului de autorizare, se constată că numai unele dintre cooperativele de credit din rețea și casa centrală îndeplinesc condițiile stabilite, Banca Națională a României poate acorda autorizație, numai dacă la nivelul rețelei formate din aceste organizații cooperatiste de credit sunt respectate prevederile prezentei ordonanțe de urgență și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art.349 - În cazul retragerii autorizației acordate casei centrale, dispozițiile art.344 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 3-a

Desfășurarea activității în afara teritoriului României

Art.350 - Dispozițiile cuprinse în Capitolul VI din Titlul I, Partea I sunt aplicabile la nivelul ansamblului constituit din casa centrală și cooperativele de credit afiliate.

Capitolul III

Prevederi specifice de constituire și funcționare

Secțiunea I

Dispoziții comune organizațiilor cooperatiste de credit

Art.351 – (1) Dispozițiile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în mod corespunzător și organizațiilor cooperatiste de credit, în măsura în care nu se dispune altfel potrivit prezentului titlu. Constituirea, funcționarea, modificarea actului constitutiv, dizolvarea, fuziunea, divizarea și lichidarea organizațiilor cooperatiste de credit urmează regimul societăților pe acțiuni.

(2) În aplicarea alin.(1), orice referire făcută la acțiuni și acționari se consideră a fi făcută la părți sociale și la membrii cooperatori/cooperative de credit afiliate și orice referire la un anumit procent din capitalul social al societății pe acțiuni se consideră a fi făcută la totalul drepturilor de vot la nivelul unei cooperative de credit/case centrale.

(3) În toate actele oficiale, organizațiile cooperatiste de credit trebuie să indice, pe lângă alte elemente prevăzute de lege și mențiunea "capital social variabil", iar în cazul cooperativelor de credit, și denumirea casei centrale la care sunt afiliate.

Art.352 – (1) Organizațiile cooperatiste de credit au un număr variabil de membri cooperatori sau, după caz, de cooperative de credit afiliate, care nu poate fi mai mic decât numărul minim stabilit prin prezentul titlu.

(2) Capitalul social al unei organizații cooperatiste de credit este variabil și este format din părți sociale de valoare egală.

(3) În cadrul unei rețele cooperatiste, părțile sociale ale tuturor organizațiilor cooperatiste de credit trebuie să fie de valoare egală.

Art.353 – (1) Valoarea nominală a unei părți sociale este stabilită prin actul constitutiv-cadru, dar nu poate fi mai mică de 10 lei.

(2) Părțile sociale sunt purtătoare de dividende. Acestea se plătesc membrilor cooperatori, respectiv cooperativei de credit afiliate, din profitul net, proporțional cu cota de participare la capitalul social și corespunzător perioadei de deținere a părților sociale în cursul exercițiului financiar.

Art.354 - (1) Părțile sociale nu pot fi reprezentate prin titluri negociabile. Ele sunt indivizibile și nu pot fi vândute, cesionate sau gajate decât numai între membrii cooperatori, cu excepția cazurilor de încetare a calității de membru potrivit actului constitutiv, respectiv între cooperativele de credit afiliate la casa centrală.

(2) Părțile sociale nu pot fi utilizate pentru plata datoriilor personale ale titularilor lor față de organizația cooperatistă de credit sau față de terți și nu sunt purtătoare de dobânzi.

(3) Membrii cooperatori, respectiv cooperativele de credit afiliate, nu pot solicita restituirea parțială a contravalorii părților sociale subscrise, cu excepția celor decurgând din regularizările prevăzute la art.369 alin.(2), în cazul părților sociale subscrise la casa centrală.

(4) Titularii părților sociale, membrii cooperatori sau cooperative de credit, după caz, sunt răspunzători pentru obligațiile organizației cooperatiste de credit, în limita părților sociale subscrise.

Art.355 - (1) Adunarea generală a unei organizații cooperatiste de credit se întrunește ori de câte ori este necesar, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, pentru a hotărî asupra tuturor aspectelor care țin de competența adunării generale ordinare și extraordinare a unei societăți pe acțiuni, iar în cazul cooperativei de credit și pentru a desemna, din rândul membrilor consiliului de administrație, reprezentanții cooperativei de credit în adunarea generală a casei centrale.

(2) Exercițiul atribuțiilor privind modificarea obiectului de activitate, mutarea sediului social, înființarea sau desființarea de sucursale și, după caz, desemnarea reprezentanților în adunarea generală a casei centrale poate fi delegat de către adunarea generală a organizației cooperatiste de credit consiliului de administrație, în condițiile prevăzute de actul constitutiv.

Art.356 - Administratorii unei organizații cooperatiste de credit trebuie să ia parte la adunările generale.

Art.357 – Consiliul de administrație al unei organizații cooperatiste de credit poate decide încheierea de acte juridice prin care să se dobândească, să se înstrăineze, să se închirieze, să se

schimbe sau să se constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul organizației cooperatiste de credit, a căror valoare depășește o cincime din valoarea contabilă a activelor acesteia la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale, iar în cazul cooperativelor de credit și cu aprobarea casei centrale la care este afiliată.

Art.358 - Quantumul lunar al remunerației acordate membrilor consiliului de administrație al unei organizații cooperatiste de credit pentru activitatea desfășurată, stabilit în actul constitutiv sau prin hotărâre a adunării generale, nu poate depăși 20% din salariul brut al directorului general/directorului.

Art.359 - (1) Casa centrală constituie rezerva mutuală de garantare pe baza cotizațiilor cooperativelor de credit afiliate și a unei cote de maximum 5% din profitul contabil determinat înainte de deducerea impozitului pe profit al casei centrale. Modul de constituire și de utilizare, precum și nivelul rezervei mutuale de garantare se stabilesc prin reglementările - cadru ale caselor centrale.

(2) Cooperativele de credit sunt obligate să cotizeze pentru constituirea rezervei mutuale de garantare a casei centrale, în conformitate cu reglementările - cadru emise de casa centrală în acest scop. Cotizațiile plătite de cooperativele de credit constituie cheltuieli deductibile fiscal.

Secțiunea a 2-a

Cooperative de credit

Art.360 - Cooperativele de credit se constituie prin asocierea liberă a persoanelor fizice, fără nici un fel de discriminare pe criterii de naționalitate, origine etnică, limbă, religie, apartenență politică, avere, condiție socială, rasă sau sex.

Art.361 - (1) Poate fi membru cooperador orice persoană fizică care are capacitate deplină de exercițiu, are domiciliul/reședința/locul de muncă în raza teritorială de operare a cooperativei de credit, a semnat sau a acceptat, după caz, actul constitutiv al acesteia și a subscris și a vărsat cel puțin numărul minim de părți sociale care este stabilit prin actul constitutiv - cadru.

(2) Prin actul constitutiv se pot reglementa și alte condiții pentru admiterea ca membru cooperador.

Art.362 - (1) Cooperativele de credit se organizează pe o rază teritorială de operare proprie, stabilită prin actul constitutiv, în care pot înființa sucursale. Aceasta cuprinde arii determinate din județul în care cooperativa de credit își are sediul social și din județele limitrofe.

(2) Razele teritoriale de operare ale cooperativelor de credit afiliate la aceeași casă centrală nu se pot întrepătrunde.

(3) Modificarea razei teritoriale de operare a cooperativei de credit este supusă aprobării prealabile a casei centrale la care este afiliată.

Art.363 - (1) Cooperativele de credit se constituie pe baza actului constitutiv, care se elaborează pe baza actului constitutiv-cadru.

(2) Numărul minim de membri cooperatori fondatori, stabilit prin actul constitutiv-cadru, nu poate fi mai mic de 1.000. Actul constitutiv-cadru poate prevedea posibilitatea constituirii unei cooperative de credit cu un număr minim de 100 de membri cooperatori fondatori, cu condiția ca aceștia să subscrie și să verse, în total, cel puțin 1.000 de părți sociale.

Art.364 - În afara altor elemente prevăzute de lege, actul constitutiv al cooperativei de credit trebuie să includă prevederi referitoare la:

a) condițiile și procedura de înscriere în cooperativă, inclusiv, dacă este cazul, taxă de înscriere, precum și modalitatea de soluționare a eventualelor plângeri față de refuzul de înscriere în cooperativă;

b) condițiile și procedura de încetare a calității de membru cooperator, inclusiv în cazul retragerii, excluderii, decesului și stabilirea modalităților de stingere a obligațiilor reciproce dintre cooperativa de credit și membru cooperator sau succesorii acestuia;

c) drepturile și obligațiile membrilor cooperatori;

d) raza teritorială de operare a cooperativei de credit.

Art.365 - (1) Denumirea unei cooperative de credit trebuie să cuprindă sintagma "cooperativă de credit" sau „bancă cooperatistă” și numele localității în care are sediul social.

(2) Cooperativele de credit din cadrul aceleiași rețele cooperatiste sunt obligate să asigure utilizarea unitară a uneia dintre sintagmele prevăzute la alin.(1).

Art.366 - (1) Fiecare membru cooperator are dreptul la un singur vot, indiferent de numărul de părți sociale deținute.

(2) Pentru validitatea hotărârilor adunărilor generale este necesară prezența majorității membrilor cooperatori. Hotărârile se iau cu votul majorității celor prezenți.

(3) Dacă adunarea generală nu-și poate desfășura lucrările din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(2), adunarea generală care se întrunește după a doua convocare poate să decidă asupra problemelor aflate pe ordinea de zi a celei dintâi, dacă actul constitutiv nu dispune altfel, în prezența a cel puțin unei treimi din numărul membrilor cooperatori, cu votul majorității celor prezenți.

Art.367 - (1) Persoanele numite în calitate de administratori ai cooperativelor de credit trebuie să fie aprobate de casa centrală înainte de începerea exercitării funcției, cu excepția primilor administratori ai cooperativelor de credit care se constituie simultan cu casa centrală.

(2) Banca Națională a României poate dispune casei centrale să retragă aprobarea dată unui administrator al cooperativei de credit atunci când numirea s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale aplicabile sau activitatea desfășurată de acesta a condus la deteriorarea situației financiare a cooperativei de credit și/sau la încălcarea cerințelor de natură prudențială de către aceasta.

Art.368 - Cooperativele de credit repartizează anual 25% din profitul contabil determinat după deducerea impozitului pe profit pentru constituirea unei rezerve de întrajutorare, destinată creării condițiilor necesare pentru reducerea costurilor operațiunilor desfășurate cu membrii cooperatori.

Secțiunea a 3-a

Casa centrală

Art.369 - (1) Casele centrale se constituie pe baza actului constitutiv, prin asocierea a cel puțin 30 de cooperative de credit fondatoare.

(2) Fiecare dintre cooperativele de credit afiliate trebuie să subscrie și să verse la capitalul social al casei centrale părți sociale în valoare de minimum 20% din capitalul lor social. În funcție de valoarea capitalului social înregistrat la sfârșitul exercițiului financiar de către fiecare cooperativă de credit valoarea participației la capitalul casei centrale se recalculează, iar diferențele constatate se regularizează în termen de 90 de zile de la sfârșitul exercițiului financiar.

Art.370 - Denumirea unei case centrale trebuie să cuprindă sintagma "casă centrală" sau „bancă centrală cooperatistă”.

Art.371 – În afara elementelor prevăzute de lege, actul constitutiv al unei case centrale trebuie să includă prevederi referitoare la:

- a) condițiile și procedura de afiliere a cooperativelor de credit;
- b) drepturile și obligațiile cooperativelor de credit afiliate;
- c) modalitatea de reprezentare a cooperativelor de credit afiliate în adunarea generală a casei centrale;
- d) atribuțiile de reprezentare, îndrumare, reglementare, supraveghere, control și informare ale casei centrale în cadrul rețelei.

Art.372 - (1) Fiecare cooperativă de credit afiliată are dreptul la un număr de voturi în adunarea generală a casei centrale egal cu numărul persoanelor evidențiate în registrul membrilor cooperatori la sfârșitul lunii precedente datei Ținerii adunării generale.

(2) Pentru validitatea deliberărilor adunării generale a casei centrale este necesară prezența reprezentanților cooperativelor de credit afiliate, care să reprezinte cel puțin jumătate din numărul de voturi exprimabile, iar hotărârile se iau cu majoritatea voturilor reprezentate, dacă în actul constitutiv nu se prevede o majoritate mai mare.

(3) Dacă adunarea generală nu-și poate desfășura lucrările din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la alin.(2), adunarea generală ce se întrunește după a doua convocare poate să decidă asupra problemelor de pe ordinea de zi a celei dintâi, dacă sunt prezenți reprezentanți ai cooperativelor de credit afiliate, care reprezintă cel puțin o treime din numărul de voturi exprimabile, cu majoritatea voturilor reprezentate.

Art.373 – (1) Casa centrală este administrată de un consiliu de administrație format din membri aleși de adunarea generală din rândul persoanelor propuse de reprezentanții cooperativelor de credit afiliate. Deosebit de alte incompatibilități și interdicții prevăzute de lege, administratorii, directorii sau persoanele desemnate să asigure conducerea compartimentelor sau a sucursalelor unei cooperative de credit nu pot avea calitatea de administrator sau director la casa centrală.

(2) În afara atribuțiilor prevăzute de legislația aplicabilă societăților comerciale, consiliul de administrație al casei centrale are și următoarele atribuții în ceea ce privește rețeaua de cooperative de credit afiliate:

- a) aprobă sau respinge afilierea cooperativelor de credit;

b) aprobă, în prealabil, modificările în situația cooperativelor de credit din rețea, altele decât cele supuse aprobării prealabile a Băncii Naționale a României potrivit prezentului titlu, în conformitate cu reglementările - cadru;

c) întreprinde măsurile necesare pentru asigurarea numărului minim de cooperative de credit afiliate;

d) aprobă reglementările - cadru și modificările actului constitutiv-cadru;

e) stabilește și supune spre aprobare adunării generale situația financiară agregată întocmită la nivelul rețelei cooperatiste;

f) stabilește și aprobă reglementările - cadru pentru exercitarea atribuțiilor pe linia supravegherii cooperativelor de credit afiliate și decide cu privire la măsurile care trebuie întreprinse cu privire la cooperativele de credit afiliate, și dacă este cazul asupra propunerii de sancțiuni, în cazul nerespectării dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

Art.374 - Casele centrale sunt obligate să mențină un nivel al activelor cu grad mare de lichiditate cel puțin egal cu cel al rezervei mutuale de garantare.

Art.375 - În afara registrelor prevăzute de lege, casele centrale trebuie să țină un registru de evidență a cooperativelor de credit afiliate.

Secțiunea a 4-a

Unele prevederi specifice privind dizolvarea, fuziunea și divizarea organizațiilor cooperatiste de credit

Art.376 - Prin derogare de la prevederile legislației aplicabile societăților comerciale, dizolvarea unei organizații cooperatiste de credit ca urmare a reducerii numărului de membri cooperatori, respectiv de cooperative de credit afiliate, sub nivelul minim stabilit potrivit prezentului titlu, are loc în cazul în care acest număr nu a fost completat în termen de un an de la data constatării acestei reduceri.

Art.377 - (1) O casă centrală a cooperativelor de credit poate fuziona numai cu o altă casă centrală.

(2) Operațiunile de fuziune și de divizare ale cooperativelor de credit se realizează numai în cadrul aceleiași rețele cooperatiste de credit, cu excepția situației prevăzute la alin.(1).

(3) Fuziunea sau divizarea organizațiilor cooperatiste de credit se realizează în condițiile prevăzute în Capitolul VII din Titlul I, Partea I, iar în cazul cooperativele de credit, și cu aprobarea casei centrale la care acestea sunt afiliate.

Secțiunea a 5-a

Operațiunile de plăți ale organizațiilor cooperatiste de credit

Art.378 - (1) În vederea funcționării, în termen de 30 de zile de la data obținerii autorizației fiecare organizație cooperatistă de credit deschide cont curent, după cum urmează:

- a) casa centrală, la Banca Națională a României, conform reglementărilor emise de aceasta;
- b) cooperativele de credit, la casa centrală la care acestea sunt afiliate, conform reglementărilor - cadru.

Art.379 - (1) Fiecare casă centrală elaborează, cu aprobarea Băncii Naționale a României, reglementări - cadru privind desfășurarea operațiunilor de plăți între cooperativele de credit afiliate.

(2) Organizațiile cooperatiste de credit răspund pentru legalitatea și disciplina operațiunilor de plăți efectuate în cadrul rețelei.

Capitolul IV

Prevederi specifice privind cerințele operaționale

Secțiunea I

Dispoziții generale

Art.380 - (1) Organizațiile cooperatiste de credit își organizează întreaga activitate în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase, cu cerințele legii și ale reglementărilor emise în aplicarea acesteia, precum și cu respectarea reglementărilor-cadru emise de casa centrală.

(2) Dispozițiile cuprinse în Titlul II, Partea I se aplică în mod corespunzător organizațiilor cooperatiste de credit, cu precizările și în condițiile prevăzute în prezentul capitol.

Art.381 - În aplicarea dispozițiilor art.105, actele constitutive, reglementările interne ale organizațiilor cooperatiste de credit și reglementările – cadru emise de casa centrală se transmit Băncii Naționale a României, în condițiile prevăzute prin reglementările acesteia emise în baza prezentei ordonanțe de urgență.

Art.382 - (1) Prin actul constitutiv - cadru și reglementările – cadru, casa centrală trebuie să asigure implementarea în mod unitar, la nivelul întregii rețele cooperatiste, a unui cadru de administrare, a unor procese de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor și a unor mecanisme de control intern, care să asigure respectarea cerințelor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(2) Casa centrală este responsabilă pentru organizarea controlului intern al activității, pentru administrarea riscurilor semnificative, precum și pentru organizarea și desfășurarea activității de audit intern la nivelul întregii rețele cooperatiste. În acest sens, prin derogare de la dispozițiile Legii nr.31/1990 republicată, cu modificările și completările ulterioare, constituirea unui comitet de audit la nivelul fiecărei cooperative de credit nu este obligatorie.

Art.383 - Prin excepție de la dispozițiile art.107 alin.(1), conducerea operativă a activității cooperative de credit care au cel mult 5000 de membrii cooperatori poate fi delegată unui singur director.

Secțiunea a 2-a

Cerințe prudențiale și de publicitate

Art.384 – (1) La nivelul unei rețele cooperatiste trebuie respectate cerințele prevăzute în art.24, art.126, în Secțiunile a 6-a, a 7-a și a 8-a din Capitolul III și cele prevăzute în Capitolul V din Titlul II, Partea I.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin.(1), fondurile proprii la nivelul unei rețele cooperatiste nu pot scădea sub nivelul minim al capitalului agregat prevăzut pentru autorizare.

(3) Respectarea cerințelor prevăzute în Capitolul V din Titlul I, Partea I se asigură de către casa centrală pentru activitatea proprie, precum și pentru cea a întregii rețele cooperatiste.

Art.385 - (1) Fiecare organizație cooperatistă de credit trebuie să respecte dispozițiile la care se face referire în art.384 alin.(1), în conformitate cu reglementările Băncii Naționale a României și, după caz, cu reglementările – cadru ale casei centrale.

(2) Fiecare cooperativă de credit din rețea trebuie să mențină în permanență fonduri proprii la nivelul stabilit prin reglementările - cadru emise de casa centrală pentru acoperirea riscurilor la

care cooperativa de credit este sau poate fi expusă; acest nivel nu poate scădea sub nivelul minim al capitalului inițial prevăzut de Banca Națională a României prin reglementări, dacă este cazul.

Art.386 - (1) Casa centrală stabilește prin reglementările – cadru acele modificări efectuate la nivelul cooperativelor de credit față de condițiile care au stat la baza autorizării acestora pentru care este necesară aprobarea prealabilă a casei centrale - altele decât cele prevăzute în prezentul titlu sau cele supuse aprobării Băncii Naționale a României potrivit reglementărilor acesteia - precum și modificările pentru care notificarea ulterioară este suficientă.

(2) Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor corespunzătoare modificărilor operate la nivelul unei organizații cooperatiste de credit, care sunt supuse unei aprobări prealabile, se realizează numai după obținerea aprobării Băncii Naționale a României sau a casei centrale, după caz.

Secțiunea a 3-a

Situații financiare și audit

Art.387 – În afara cerințelor privind întocmirea situațiilor financiare de către fiecare instituție de credit, casa centrală trebuie să întocmească situația financiară anuală agregată a rețelei cooperatiste, potrivit prevederilor legale, care să reflecte operațiunile și situația financiară ale tuturor organizațiilor cooperatiste de credit din rețea.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin.(1), precum și pentru efectuarea de către casa centrală a raportărilor solicitate de Banca Națională a României la nivelul rețelei cooperatiste, cooperativele de credit sunt obligate să prezinte casei centrale la care sunt afiliate situațiile lor financiare anuale, precum și alte date și informații cerute de casa centrală, la termenele stabilite prin reglementările-cadru emise de casa centrală.

Art.388 – Auditorul financiar al cooperativei de credit este supus aprobării prealabile a casei centrale, cu excepția primului auditor financiar al unei cooperative de credit care se constituie și se autorizează simultan cu casa centrală.

(2) Banca Națională a României poate dispune casei centrale retragerea aprobării acordate unui auditor financiar în situațiile prevăzute la art.157.

Art.389 - Informările făcute de auditorul financiar al unei cooperative de credit în aplicarea dispozițiilor art.156, se transmit casei centrale, care le notifică Băncii Naționale a României.

Art.390 – (1) Auditorul financiar al casei centrale auditează atât situațiile financiare anuale ale casei centrale, cât și situațiile financiare anuale agregate la nivelul rețelei cooperatiste.

(2) Auditorul financiar al casei centrale poate audita și situațiile financiare anuale ale cooperativelor de credit afiliate. În acest caz, dispozițiile art.388 alin.(1) și (2) nu sunt aplicabile.

Art.391 - Situația în care un auditor financiar este numit în această calitate la mai multe organizații cooperatiste de credit nu constituie o încălcare a principiului independenței acestuia.

Capitolul V

Supravegherea organizațiilor cooperatiste de credit

Secțiunea 1

Exercitarea atribuțiilor de supraveghere

Art.392 - (1) Banca Națională a României asigură supravegherea prudențială a casei centrale la nivel individual și, la nivel agregat, a tuturor organizațiilor cooperatiste de credit din cadrul unei rețele cooperatiste. Banca Națională a României poate efectua, atunci când consideră necesar, verificări la sediul cooperativelor de credit.

(2) Casa centrală este obligată să raporteze Băncii Naționale a României datele și informațiile necesare pentru evaluarea respectării dispozițiilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență și în reglementările emise în aplicarea acesteia, atât cele care privesc activitatea proprie, cât și cele referitoare la activitatea întregii rețele cooperatiste.

(3) Fără a se aduce atingere competențelor Băncii Naționale a României în ceea ce privește exercitarea supravegherii organizațiilor cooperatiste de credit, casele centrale asigură supravegherea cooperativelor de credit afiliate. În acest sens prevederile Capitolului I din Titlul III, Partea I se aplică în mod corespunzător și orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută la casa centrală.

(4) Membrii consiliului de administrație, salariații casei centrale și orice persoană care îndeplinește anumite responsabilități pe contul casei centrale în exercitarea atribuțiilor acesteia prevăzute la alin.(3), au obligația să păstreze secretul profesional potrivit art.214.

Secțiunea a 2-a

Măsuri de supraveghere și sancțiuni

Art.393 - (1) În exercitarea atribuțiilor sale prevăzute în prezentul titlu, casa centrală poate să dispună față de o cooperativă de credit afiliată, care încalcă dispozițiile legii, ale reglementărilor sau ale altor acte emise în aplicarea acesteia, referitoare la supraveghere sau la condițiile de desfășurare a activității, măsurile prevăzute la art.226 alin.(2) lit.a) – f), în condițiile prevăzut prin reglementările-cadru emise de casa centrală în acest sens.

(2) Casa centrală poate propune în mod fundamentat Băncii Naționale a României să dispună față de o cooperativă de credit măsurile prevăzute la art.226 alin.(2) lit.g) și/sau să aplice sancțiunile prevăzute de lege.

(3) Dispozițiile cuprinse în Capitolului VII din Titlul III, Partea I se aplică în mod corespunzător casei centrale în exercitarea prerogativelor prevăzute la alin.(1).

(4) Casa centrală notifică Băncii Naționale a României orice măsură dispusă, în termen de 5 zile de la data impunerii acesteia.

(5) Actele de aplicare a măsurilor în condițiile alin.(1) se emit de către directorii casei centrale, potrivit reglementărilor – cadru emise în acest sens.

Art.394 - În cazul în care la nivelul casei centrale sau al unei cooperative de credit afiliate se constată o deteriorare semnificativă a situației financiare și a indicatorilor de prudență, casa centrală poate cere cooperativelor de credit afiliate să contribuie la majorarea resurselor sale financiare fie prin subscrierea de noi părți sociale, fie prin constituirea unor depozite rambursabile la termenele stabilite de casa centrală.

Art.395 - Banca Națională a României poate să dispună măsurile considerate necesare sau aplicarea de sancțiuni în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare de către casa centrală a atribuțiilor de supraveghere și de control conferite potrivit prezentului titlu sau delegate de Banca Națională a României, față de cooperativele de credit afiliate.

Secțiunea a 3-a

Prevederi specifice privind procedurile speciale

Art.396 – (1) Instituirea măsurilor de supraveghere specială sau de administrare specială cu privire la o cooperativă de credit poate fi dispusă de Banca Națională a României și la propunerea fundamentată a casei centrale la care este afiliată cooperativa de credit.

(2) Asigurarea supravegherii speciale sau a administrării speciale a unei cooperative de credit poate fi delegată, prin decizia Băncii Naționale a României de instituire a măsurii respective, casei centrale la care cooperativa de credit este afiliată.

Art.397 – (1) În cazul în care supravegherea specială se asigură de către casa centrală potrivit art.396, dispozițiile cuprinse în Secțiunea 1 a Capitolului VIII din Titlul III, Partea I se aplică în mod corespunzător și orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută la casa centrală.

(2) Rapoartele periodice prevăzute la art.239 alin.(1) se remit și Băncii Naționale a României.

(3) În cazul în care, pe parcursul supravegherii speciale, în activitatea cooperativei de credit se constată în continuare deficiențe grave, casa centrală poate propune Băncii Naționale a României, de la caz la caz, instituirea măsurii de administrare specială sau adoptarea altor măsuri prevăzute de lege, inclusiv poate solicita Băncii Naționale a României retragerea autorizației cooperativei de credit în cauză.

Art.398 – (1) În cazul în care administrarea specială se asigură de către casa centrală potrivit art.396, dispozițiile cuprinse în Secțiunea a 2-a a Capitolului VIII din Titlul III, Partea I se aplică în mod corespunzător și orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută la casa centrală.

(2) În aplicarea dispozițiilor alin.(1), rapoartele administratorului special se remit și Băncii Naționale a României.

(3) În situația prevăzută la art.252 alin.(2), casa centrală poate solicita Băncii Naționale a României retragerea autorizației cooperativei de credit în cauză.

Art.399 – (1) Lichidarea unei cooperative de credit ca urmare a retragerii autorizației în condițiile art.342 se realizează de către casa centrală la care aceasta este afiliată, inclusiv în situația în care cooperativa de credit se află în stare de insolvență, cu aplicarea în mod corespunzător a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea a 3-a a Capitolului VIII din Titlul III, Partea I. Casa centrală poate numi un lichidator autorizat.

(2) În situația în care cooperativa de credit se află în stare de insolvență, adunarea generală a casei centrale hotărăște cu privire la patrimoniul cooperativei de credit a cărei autorizație a fost retrasă, acesta putând fi repartizat organizațiilor cooperatiste de credit din cadrul rețelei cooperatiste;

în acest caz, casa centrală trebuie să asigure exercitarea atribuției sale prevăzute la art.337 alin.(1) lit.e).

Art.400 – (1) În alte situații decât cele prevăzute la art.399 alin.(2), la lichidarea unei organizații cooperatiste de credit, după plata obligațiilor acesteia, din activul net rămas se distribuie membrilor cooperatori, respectiv cooperativelor de credit afiliate, sumele reprezentând contravaloarea părților sociale subscrise și vărsate, precum și dividendele cuvenite pentru exercițiul financiar în curs. Diferența rămasă este preluată, în cazul lichidării cooperativelor de credit, de casa centrală la care sunt afiliate, iar în cazul lichidării caselor centrale, împreună cu cooperativele de credit afiliate, de către Fondul de Garantare a Depozitelor în Sistemul Bancar.

(2) Dacă activul net rămas nu acoperă valoarea totală aferentă părților sociale, acesta se distribuie proporțional cu părțile sociale deținute de fiecare membru al organizației cooperatiste de credit.

Capitolul VI

Falimentul caselor centrale

Art.401 - În cazul unei case centrale aflate în stare de insolvență sunt aplicabile prevederile legislației privind falimentul instituțiilor de credit; procedura prevăzută de lege se aplică în ansamblu organizațiilor cooperatiste de credit din rețea.

Capitolul VII

Alte dispoziții

Art.402 - Actele adoptate de o casă centrală conform dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență cu privire la o cooperativă de credit, pot fi contestate în condițiile prevăzute la art.275 – 277.

Art.403 – Fondul social constituit de membrii cooperatori până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, în baza dispozițiilor Ordonanței de urgență nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.200/2002, cu modificările și completările ulterioare, poate fi retras, dar nu mai devreme de trecerea unei perioade de un an de la data achitării de către aceștia a ultimei rate de împrumut și a dobânzii aferente, dacă prin convenția părților nu se prevede altfel.

TITLUL VI

SISTEME DE PLĂȚI

Capitolul I

Dispoziții generale

Art.404 - (1) Banca Națională a României reglementează, autorizează și supraveghează sistemele de plăți și sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare din România, inclusiv administratorii acestora, în scopul asigurării funcționării sistemelor în conformitate cu standardele internaționale în acest domeniu.

(2) Sistemele prevăzute la alin.(1) nu pot funcționa pe teritoriul României fără obținerea autorizației Băncii Naționale a României.

Art.405 - Banca Națională a României emite reglementări cu privire la sistemele de plăți și sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, referitoare la:

- a) condițiile și modalitatea de organizare a sistemelor;
- b) condițiile și procedura de autorizare, cazurile în care autorizația poate fi revocată;
- c) criteriile și regulile pentru supravegherea sistemelor, inclusiv a participanților la aceste sisteme și a administratorilor acestora;
- d) informațiile și raportările care trebuie furnizate Băncii Naționale a României;
- e) cerințele minime referitoare la funcționarea, auditul operațional și administrarea riscurilor unui sistem și cele referitoare la situațiile financiare și auditul intern ale participanților și ale administratorului unui sistem;
- f) orice alte cerințe specifice necesare bunei funcționări a unui sistem.

Art.406 – (1) Fondurile și instrumentele financiare ale participanților la sistemele de plăți, constituite la dispoziția agentului de decontare, în limitele solicitate prin regulile sistemului, în scopul garantării îndeplinirii obligațiilor care decurg din calitatea de participant la sistem, nu pot face obiectul executării silite de către terți și nu pot fi grevate de alte garanții reale ori sarcini de către participantul debitor.

(2) Fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin.(1) sunt exceptate de la procedura înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(3) În cazul falimentului unui participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin.(1) sunt utilizate numai în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la data pronunțării, inclusiv, a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului.

(4) În cazul încetării calității de participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin.(1) sunt utilizate numai în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la momentul încetării calității de participant.

Capitolul II

Măsuri de remediere și sancțiuni

Art.407 – Banca Națională poate dispune participanților și/sau administratorilor sistemelor de plăți și ai sistemelor de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare adoptarea unor măsuri de remediere a deficiențelor constatate în cadrul sistemelor.

Art.408 - (1) În situația în care Banca Națională a României constată că participanții la sistemele de plăți și sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare sau administratorii acestor sisteme se fac vinovați de nerespectarea dispozițiilor prezentului capitol a reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acestor dispoziții sau nu se conformează măsurilor de remediere dispuse de aceasta, Banca Națională a României poate aplica următoarele sancțiuni:

- a) avertisment scris;
- b) amendă cuprinsă între 10.000 lei și 100.000 lei;
- c) suspendarea sau excluderea unuia sau mai multor participanți de la unul sau mai multe sisteme;
- d) suspendarea, pe un termen de până la 90 de zile, a autorizației acordate de Banca Națională a României unui administrator de sistem;
- e) retragerea autorizației acordată administratorului de sistem.

(2) Actele prin care sunt dispuse măsurile sau sunt aplicate sancțiuni potrivit prezentului capitol se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României cu excepția sancțiunilor prevăzute la alin.(1) lit.d) și e) a căror aplicare este de competența consiliului de administrație.

Art.409 - (1) Aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.407 se prescrie în termen de un an de la data luării la cunoștință, dar nu mai mult de 3 ani de la data săvârșirii faptei.

(2) Amenzile încasate se fac venituri la bugetul de stat.

(3) Aplicarea sancțiunilor nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.

PARTEA A III-A

INFRAȚIUNI ȘI DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

TITLUL I

INFRAȚIUNI

Art.410 - Desfășurarea de activități interzise potrivit art.5 de către o persoană, pe cont propriu sau pe contul unei entități care nu este instituție de credit constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

Art.411 – Utilizarea neautorizată de către o persoană a unei denumiri specifice unei instituții de credit, cu încălcarea dispozițiilor art.6, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art.412 - Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 3 ani:

a) fapta unui administrator, director sau angajat al unei instituții de credit care, cu rea credință, încalcă dispozițiile art.171 sau obstrucționează în orice alt mod exercitarea supravegherii de către Banca Națională a României;

b) fapta oricărei persoane care asigură conducerea operativă a unei societăți financiare holding sau a unei societăți holding cu activitate mixtă de a obstrucționa, în orice mod, exercitarea de către Banca Națională a României a competențelor sale de supraveghere a instituțiilor de credit potrivit art.166 și art.176 – 203.

Art.413 - Deschiderea de conturi sub nume fictive constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

TITLUL II

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Capitolul I

Dispoziții tranzitorii

Art.414 - (1) Cererile de autorizare nesoluționate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență care nu sunt conforme cu dispozițiile legii și/sau cu reglementările emise în aplicarea acesteia, pot fi retrase și prezentate din nou de titularii cererilor după înlăturarea deficiențelor.

(2) Prin excepție de la dispozițiile alin.(1), cererile de autorizare depuse de instituții de credit autorizate și supravegheate de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru se clasează ca fiind lipsite de obiect și aceste instituții de credit trebuie să urmeze procedura notificării prevăzută în Secțiunea 1 a Capitolul IV din Titlul I, Partea I.

Art.415 - (1) Instituțiile de credit, persoane juridice române, sucursalele instituțiilor de credit din state terțe, și administratorii de sisteme care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență funcționează în România, se consideră că dispun de o autorizație conform dispozițiilor acestei ordonanțe de urgență.

(2) Instituțiile de credit din alte state membre care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență desfășoară activitate în România printr-o sucursală se consideră că sunt notificate potrivit dispozițiilor Capitolului IV din Titlul I, Partea I. Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, autorizațiile emise de Banca Națională a României acestor sucursale își încetează de drept valabilitatea, acestea funcționând pe baza autorizației acordate instituției de credit de către autoritatea competentă din statul membru de origine. Dispozițiile art.41 alin.(2) nu sunt aplicabile în aceste cazuri.

Art.416 - Instituțiile de credit, persoane juridice române și sucursalele instituțiilor de credit din state terțe trebuie să se conformeze noilor cerințe cuprinse în prezenta ordonanță de urgență, în termenele și condițiile care se stabilesc prin reglementările emise în aplicarea acesteia.

Capitolul II

Dispoziții finale

Art.417 - Instituțiile de credit care își desfășoară activitatea în România în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, inclusiv sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre și din state terțe, se evidențiază de către Banca Națională a României în registrul instituțiilor de credit, care este accesibil persoanelor interesate.

Art.418 – (1) Instituțiile de credit pot să-și constituie asociații profesionale, care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun. Asociațiile profesionale ale instituțiilor de credit colaborează cu Banca Națională a României.

(2) Separat sau, dup caz, în cadrul asociațiilor profesionale, instituțiile de credit pot să-și organizeze un corp propriu de executori, a cărui activitate este strict legată de punerea în executare a titlurilor executorii aparținând instituției de credit și altor entități care aparțin grupului acesteia și care desfășoară activități financiare.

(3) Statutul acestui corp de executori se aprobă prin ordin al ministrului justiției, iar activitatea acestuia se desfășoară în conformitate cu dispozițiile în materie din dreptul comun.

Art.419 – (1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se completează cu dispozițiile legislației aplicabile în materia societăților comerciale, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și cu cele specifice desfășurării anumitor activități/operațiuni, după caz.

Art.420 - (1) Banca Națională a României emite reglementări în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I precum și pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României.

(2) În scopul unei aplicări unitare a dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor emise în baza acesteia, Banca Națională a României poate emite instrucțiuni și precizări, care se comunică tuturor instituțiilor de credit și se publică pe pagina de Internet a Băncii Naționale a României.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(1) și (2), în cazul în care dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sunt aplicabile atât instituțiilor de credit, cât și, potrivit Capitolului X din Titlul III, Partea I, societăților de servicii de investiții financiare și, după caz, societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de

investiții, reglementările și, respectiv, instrucțiunile și precizările se emit în comun de către Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(4) La elaborarea reglementărilor, instrucțiunilor și precizărilor, Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare asigură transpunerea legislației relevante adoptate la nivelul Uniunii Europene și urmăresc implementarea celor mai bune practici internaționale în domeniul supravegherii prudențiale.

Art.421 – (1) Reglementările emise de Banca Națională a României, în baza actelor normative prevăzute la art.422, și, respectiv, de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, în baza Legii nr.297/2004, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în continuare, până la abrogarea lor expresă.

(2) Pentru calculul cerințelor de capital, instituțiile de credit, respectiv societățile de servicii de investiții financiare și, după caz, societățile de administrare a investițiilor pot opta să aplice, până la data de 1 ianuarie 2008, anumite prevederi din reglementările la care se face referire în alin.(1), în condițiile prevăzute de noile reglementări emise în comun de Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, potrivit dispozițiilor art.420 alin.(3).

(3) Reglementările emise în comun de Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare trebuie să prevadă în mod expres care dintre dispozițiile reglementărilor anterioare rămân în mod excepțional în vigoare până la data de 1 ianuarie 2008, pentru instituțiile de credit, societățile de servicii de investiții financiare și, după caz, societățile de administrare a investițiilor care exercită opțiunea prevăzută la alin.(2).

Art.422 – Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Legea nr.58/1998 privind activitatea bancară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 24 ianuarie 2005, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr.97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.330 din 14 iulie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.200/2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legea nr.541/2002 privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.733 din 8 octombrie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) Legea nr.33/2006 privind băncile de credit ipotecar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 3 martie 2006;

e) orice alte dispoziții contrare.

Prezenta ordonanță de urgență transpune dispozițiile directivelor Uniunii Europene din domeniul instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, după cum urmează:

1. din Directiva nr. 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177/30.06.2006: art. 1 - 3, art.4 paragrafele (1) – (5), (7) – (17), (19) – (21) și (46), art. 5 – 8, art. 9 paragraful (1), art.10 paragrafele (1) și (5), art. 11 – 25, art.26 paragrafele (1) – (3), art.27, art.28 paragrafele (1) și (2), art. 29 - 38, art. 40 – 49, art. 52 - 56, art. 75, art. 76, art. 80 paragraful (1) teza a 3-a, art. 81 paragrafele (1), (3) și (4), art. 84 paragrafele (1), (5) și (6), art. 85 paragrafele (1) și (2), art. 89 paragraful 910, art. 91, art. 97 paragrafele (1) și (3) – (5), art. 102 paragrafele (1) și (4), art. 105 paragrafele (1), (3) și (4), art. 109, art. 120, art. 121, art. 122 paragraful (1), art. 123, art.124 paragrafele (1) – (4), art. 125 – 132, art.135 – 137, art. 138 paragraful (1), art. 139 – 142, art.143 paragrafele (1), (2) teza a 2-a și (3), art. 144, art. 145, art. 147 – 149, art. 152 paragraful (8), art. 157 și Anexa 1;

2. din Directiva nr. 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006, privind adecvarea capitalului firmelor de investiții și instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177/30.06.2006: art. 1 paragraful (1), art. 2 paragrafele (1) și (2) lit. b), d) și e), art. 3 paragrafele (1) lit.a), f) și g), (2) și (3), art.10 paragraful (4), art. 13 paragraful (1) teza 1, art. 18 paragraful (1), art. 20 paragraful (1), art. 28 paragraful (1), art. 34, art. 35 paragraful (1), art. 37 paragraful (1), art. 38, art. 39, art.49 paragraful (1) teza a 2-a și a 3-a și (2), art.50 paragraful (1) și Anexa 1 paragraful 1;

3. din Directiva nr. 2000/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000, privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitente de monedă electronică, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 275/27.10.2000: art. 1 – 3, art. 4 paragraful (1), art. 7 și art. 8;

4. din Directiva nr. 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001, privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 125/05.05.2001: art. 1, art. 2, art. 9 – 13 și art. 16 – 33;

5. din Directiva Consiliului nr.89/117/CEE din 13 februarie 1989 referitoare la obligațiile sucursalelor stabilite într-un stat membru ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare, având sediul central în afara acelui stat membru, privind publicarea documentelor contabile anuale, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 044/16.02.1989: art. 1 paragraful (1) și art. 2 - 4.

PRIM – MINISTRU

Călin Popescu – Tăriceanu

Contrasemnează:

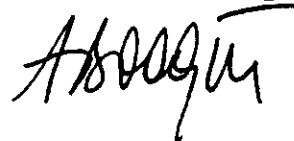
Ministrul finanțelor publice

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

Ministrul integrării europene

Anca Daniela Boagiu

București, 06.12.2006

Nr. 99

